

Jurnalul Oficial

al Uniunii Europene

C 63

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 53

13 martie 2010

<u>Numărul informării</u>	Cuprins	Pagina
---------------------------	---------	--------

IV Informări

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Curtea de Justiție

2010/C 63/01	Ultima publicație a Curții de Justiție în <i>Jurnalul Oficial al Uniunii Europene</i> JO C 51, 27.2.2010	1
--------------	--	---

V Anunțuri

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

Curtea de Justiție

2010/C 63/02	Cauza C-444/07: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 21 ianuarie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Sąd Rejonowy Gdańsk-Północ — Republica Polonă) — Procedură de insolvență deschisă împotriva MG Probud Gdynia sp. z o.o [Cooperare judiciară în materie civilă — Regulamentul (CE) nr. 1346/2000 — Proceduri de insolvență — Refuzul recunoașterii de către un stat membru a hotărârii de a deschide o procedură de insolvență pronunțată de instanța competentă dintr-un alt stat membru, precum și a hotărârilor privind desfășurarea și închiderea acestei proceduri de insolvență]	2
--------------	---	---

RO

Preț:
4 EUR

(continuare în pagina următoare)

2010/C 63/03	Cauzele conexe C-471/07 și C-472/07: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 14 ianuarie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Conseil d'État — Belgia) — Association générale de l'industrie du médicament (AGIM) ASBL (C-471/07 și C-472/07), Bayer SA (C-471/07 și C-472/07), Pfizer SA (C-471/07 și C-472/07), Servier Benelux SA (C-471/07 și C-472/07), Janssen Cilag SA (C-471/07), Sanofi-Aventis Belgium SA, fosta Sanofi Synthelabo SA (C-472/07)/État belge [Directiva 89/105/CEE — Transparența măsurilor care reglementează stabilirea prețurilor medicamentelor de uz uman — Articolul 4 alineatul (1) — Efect direct — Blocarea prețurilor]	2
2010/C 63/04	Cauza C-546/07: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 21 ianuarie 2010 — Comisia Europeană/Republica Federală Germania (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Libera prestare a serviciilor — Articolul 49 CE — Anexa XII la Actul de aderare — Lista prevăzută la articolul 24 din Actul de aderare: Polonia — Capitolul 2 punctul 13 — Posibilitatea Republicii Federale Germania de a deroga de la articolul 49 primul paragraf CE — Clauză de «standstill» — Convenția dintre guvernul Republicii Federale Germania și guvernul Republicii Polone din 31 ianuarie 1990 privind detașarea de lucrători polonezi în vederea executării unor contracte de antrepriză — Excluderea posibilității ca întreprinderile stabilite în alte state membre să încheie cu întreprinderile poloneze contracte de antrepriză cu privire la lucrări ce trebuie efectuate în Germania — Extinderea restricțiilor existente la data semnării Tratatului de aderare referitoare la accesul lucrătorilor polonezi pe piața germană a forței de muncă)	3
2010/C 63/05	Cauza C-555/07: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 19 ianuarie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Landesarbeitsgericht Düsseldorf — Germania) — Seda Küçükdeveci/Swedex GmbH & Co. KG (Principiul nediscriminării pe motive de vârstă — Directiva 2000/78/CE — Legislație națională referitoare la concediere care nu ia în considerare perioada în care salariatul a fost încadrat în muncă înainte de împlinirea vârstei de 25 de ani pentru calcularea termenului de preaviz — Justificare a măsurii — Reglementare națională contrară directivei — Rolul instanței naționale)	4
2010/C 63/06	Cauza C-118/08: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 26 ianuarie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Tribunal Supremo — Spania) — Transportes Urbanos y Servicios Generales, SAL/Administración del Estado (Autonomia procedurală a statelor membre — Principiul echivalenței — Acțiune în răspundere îndreptată împotriva statului — Încălcarea dreptului Uniunii — Încălcarea Constituției)	4
2010/C 63/07	Cauza C-226/08: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 14 ianuarie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Verwaltungsgericht Oldenburg — Germania) — Stadt Papenburg/Republica Federală Germania (Directiva 92/43/CEE — Conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică — Decizia statului membru interesat de a și exprima acordul privind proiectul de listă a siturilor de importanță comunitară stabilit de Comisie — Interese și puncte de vedere care trebuie luate în considerare)	5
2010/C 63/08	Cauza C-229/08: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 12 ianuarie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Verwaltungsgericht Frankfurt am Main — Germania) — Colin Wolf/Stadt Frankfurt am Main [Directiva 2000/78/CE — Articolul 4 alineatul (1) — Interzicerea discriminărilor pe motive de vârstă — Dispoziție națională care stabilește la 30 de ani vârsta maximă de recrutare a funcționarilor în cadrul serviciului de pompieri — Obiectiv urmărit — Noțiunea „cerință profesională esențială și determinantă”]	6

2010/C 63/09	Cauza C-233/08: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 14 ianuarie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Nejvyšší správní soud — Republica Cehă) — Milan Kyrián/Celní úřad Tábor (Asistență reciprocă în materie de recuperare a creanțelor — Directiva 76/308/CEE — Competența de verificare a instanțelor statului membru în care se află sediul autorității solicitate — Forță executorie a titlului care permite executarea recuperării — Caracter corespunzător al notificării titlului către debitor — Notificare într-o limbă neînțeleasă de destinatar)	6
2010/C 63/10	Cauza C-264/08: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 28 ianuarie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Hof van Cassatie van België — Belgia) — Belgische Staat/Direct Parcel Distribution Belgium NV [Codul vamal comunitar — Datorie vamală — Valoarea taxelor — Articolele 217 și 221 — Resurse proprii ale Comunităților — Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1150/2000 — Articolul 6 — Cerința unei înscrisuri în evidența contabilă a valorii taxelor anterior comunicării acesteia către debitor — Noțiunea de valoare „legal datorată”]	7
2010/C 63/11	Cauza C-311/08: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 21 ianuarie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Tribunal de première instance de Mons — Belgia) — Société de Gestion Industrielle (SGI)/État belge (Libertatea de stabilire — Libera circulație a capitalurilor — Impozitare directă — Legislație în materie de impozit pe venit — Stabilirea venitului impozabil al societăților — Societăți care se află într-o situație de interdependență — Avantaj neobișnuit sau gratuit acordat de o societate rezidentă unei societăți stabilite în alt stat membru — Adăugarea cuantumului avantajului în discuție la profitul propriu al societății rezidente care l-a acordat — Repartizare echilibrată a competenței de impozitare între statele membre — Combaterea evaziunii fiscale — Prevenirea practicilor abuzive — Proportionalitate)	8
2010/C 63/12	Cauza C-333/08: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 28 ianuarie 2010 — Comisia Europeană/Republica Franceză (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Libera circulație a mărfurilor — Articolele 28 CE și 30 CE — Restricții cantitative la import — Măsuri cu efect echivalent — Regim de autorizare prealabilă — Adjuvanți tehnologici și produse alimentare la prepararea cărora au fost utilizați adjuvanți tehnologici care provin din alte state membre, în care sunt fabricați și/sau comercializați în mod legal — Procedură care permite operatorilor economici obținerea înscrisurii unor astfel de substanțe pe o „listă pozitivă” — Clauză de recunoaștere reciprocă — Cadru reglementar național care creează o situație de insecuritate juridică pentru unii operatori economici)	8
2010/C 63/13	Cauza C-343/08: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 14 ianuarie 2010 — Comisia Europeană/Republica Cehă (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 2003/41/CE — Activitățile și supravegherea instituțiilor pentru furnizarea de pensii ocupaționale — Netranspunerea parțială în termenul prevăzut — Lipsa instituțiilor pentru furnizarea de pensii ocupaționale stabilite pe teritoriul național — Competența statelor membre de a organiza sistemul lor național de pensii pentru limită de vârstă)	9
2010/C 63/14	Cauza C-362/08 P: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 26 ianuarie 2010 — Internationaler Hilfsfonds eV/Comisia Europeană [Recurs — Acces la documentele instituțiilor — Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 — Acțiune în anulare — Noțiunea „act atacabil” în sensul articolului 230 CE]	9
2010/C 63/15	Cauza C-398/08 P: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 21 ianuarie 2010 — Audi AG/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) [Recurs — Marcă comunitară — Regulamentul (CE) nr. 40/94 — Articolul 7 alineatul (1) litera (b) și articolul 63 — Marca verbală Vorsprung durch Technik — Mărci constituite din sloganuri publicitare — Caracter distinctiv — Cerere de înregistrare a mărcii pentru o multitudine de produse și de servicii — Public relevant — Aprecieri și motivare globală — Documente noi]	10

2010/C 63/16	Cauza C-406/08: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 28 ianuarie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de High Court of Justice (Queen's Bench Division) — Regatul Unit) — Uniplex (UK) Ltd/NHS Business Services Authority (Directiva 89/665/CEE — Proceduri care vizează căile de atac față de atribuirea contractelor de achiziții publice — Termen de introducere a acțiunii — Dată de la care începe să curgă termenul de introducere a acțiunii)	11
2010/C 63/17	Cauzele conexe C-430/08 și C-431/08: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 14 ianuarie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de VAT and Duties Tribunal, Edinburgh și VAT and Duties Tribunal, Northern Ireland — Regatul Unit) — Terex Equipment Ltd (C-430/08), FG Wilson (Engineering) Ltd (C-431/08), Caterpillar EPG Ltd (C-431/08)/The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs [Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 de instituire a Codului vamal comunitar — Articolele 78 și 203 — Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 — Articolul 865 — Regimul de perfecționare activă — Cod tarifar incorect — Nașterea unei datorii vamale — Revizuirea declarației vamale]	11
2010/C 63/18	Cauza C-456/08: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 28 ianuarie 2010 — Comisia Europeană/Irlanda (Neindeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 93/37/CEE — Contracte de achiziții publice de lucrări — Notificarea candidaților și a ofertanților cu privire la deciziile de atribuire a contractului — Directiva 89/665/CEE — Proceduri privind căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziții publice — Termen de introducere a căii de atac — Dată de la care începe să curgă termenul de introducere a căii de atac)	12
2010/C 63/19	Cauza C-462/08: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 21 ianuarie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Oberverwaltungsgericht Berlin-Brandenburg — Germania) — Ümit Bekleyen/Land Berlin (Acordul de asociere CEE-Turcia — Articolul 7 al doilea paragraf din Decizia nr. 1/80 a Consiliului de asociere — Dreptul unui copil al unui lucrător turc de a accepta orice ofertă de încadrare în muncă în statul membru gazdă în care a urmat o formare profesională — Începutul formării profesionale după plecarea definitivă a părinților din acest stat membru)	13
2010/C 63/20	Cauza C-470/08: Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 21 ianuarie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Gerechtshof te Arnhem — Țările de Jos) — K. van Dijk/Gemeente Kampen [Politica agricolă comună — Sistem integrat de gestionare și control ale anumitor scheme de plată — Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 — Schemă de plată unică — Transfer de drepturi la plată — Expirarea contractului de arendare — Obligațiile arendașului și ale arendatorului]	13
2010/C 63/21	Cauza C-472/08: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 21 ianuarie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Augstākās tiesas Senāts — Republica Letonia) — Alstom Power Hydro/Valsts ieņēmumu dienests [Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — A șasea directivă TVA — Articolul 18 alineatul (4) — Legislație națională care prevede un termen de prescripție de trei ani pentru rambursarea excedentelor de TVA]	14
2010/C 63/22	Cauza C-473/08: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 28 ianuarie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Sächsisches Finanzgericht — Germania) — Ingenieurbüro Eulitz GbR Thomas und Marion Eulitz/Finanzamt Dresden I [A șasea directivă TVA — Articolul 13 secțiunea A alineatul (1) litera (j) — Scutire — Pregătire particulară oferită de cadre didactice la nivel de învățământ școlar sau universitar — Prestațiile furnizate de un cadru didactic independent în cadrul cursurilor de formare profesională continuă organizate de un institut terț]	14

2010/C 63/23	Cauza C-22/09: Hotărârea Curții (Camera a opta) din 29 octombrie 2009 — Comisia Comunităților Europene/Marele Ducat al Luxemburgului (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Politica energetică — Economie de energie — Directiva 2002/91/CE — Performanța energetică a clădirilor — Netranspunere în termenul prevăzut)	15
2010/C 63/24	Cauza C-403/09 PPU: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 23 decembrie 2009 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Višje sodišče v Mariboru — Republica Slovenia) — Jasná Detiček/Maurizio Sgueglia [Cooperare judiciară în materie civilă — Materia matrimonială și materia răspunderii părintești — Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 — Măsuri provizorii cu privire la încredințare — Hotărâre executorie într-un stat membru — Deplasare ilicită a copilului — Alt stat membru — Altă instanță — Încredințare a copilului celuilalt părinte — Competență — Procedură preliminară de urgență]	16
2010/C 63/25	Cauza C-162/08-C-164/08: Ordonanța Curții (Camera a șasea) din 23 noiembrie 2009 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Monomeles Protodikeio Rethymnis — Grecia) — Geórgios K. Lagoudakis/Kentro Anoiktis Prostatias Hlikiomenon Dimou Rethymnis (C-162/08) și Dimitrios G. Ladakis, Andréas M. Birtas, Konstantinos G. Kyriakopoulos, Emmanouil V. Klamponis, Sofoklis E. Mastorakis/Dimos Geropotamou (C-163/08) și Michail Zacharioudakis/Dimos Lampis (C-164/08) [Articolul 104 alineatul (3) primul paragraf din Regulamentul de procedură — Politică socială — Directiva 1999/70/CE — Clauzele 5 și 8 din acordul-cadru cu privire la munca pe durată determinată — Contracte de muncă pe durată determinată în sectorul public — Primul sau unicul contract — Contracte succesive — Măsură legală echivalentă — Reducere a nivelului general de protecție a lucrătorilor — Măsuri care vizează prevenirea abuzurilor — Sancțiuni — Interdicție absolută de transformare a contractelor de muncă pe durată determinată în contracte pe durată nedeterminată în sectorul public — Consecințe ale unei transpuneri incorecte a unei directive — Interpretare conformă]	16
2010/C 63/26	Cauza C-444/08 P: Ordonanța Curții din 26 noiembrie 2009 — Região autónoma dos Açores/Consiliul Uniunii Europene, Comisia Comunităților Europene, Regatul Spaniei, Seas at Risk VZW, WWF — World Wide Fund for Nature, Stichting Greenpeace Council [Recurs — Articolul 119 din Regulamentul de procedură — Regulamentul (CE) nr. 1954/2003 — Acțiune în anulare — Inadmisibilitate — Entitate regională sau locală — Acte care privesc în mod direct și individual această entitate — Recurs în parte vădit inadmisibil și vădit nefondat]	18
2010/C 63/27	Cauzele conexe C-488/08 P și C-489/08 P: Ordonanța Curții (Camera a șasea) din 4 decembrie 2009 — Matthias Rath/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale), Dr. Grandel GmbH [Recurs — Marcă comunitară — Regulamentul (CE) nr. 40/94 — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) — Mărcile verbale Epican și Epican Forte — Opoziția titularului mărcii verbale comunitare EPIGRAN — Risc de confuzie — Refuz parțial de înregistrare — Recursuri în mod vădit inadmisibile]	18
2010/C 63/28	Cauza C-494/08 P: Ordonanța Curții (Camera a cincea) din 9 decembrie 2009 — Prana Haus GmbH/Oficiul pentru Armonizare în cadrul pieței interne (mărci, desene și modele industriale) [Recurs — Articolul 119 din Regulamentul de procedură — Marcă comunitară — Marca verbală PRANAHAUS — Regulament (CE) nr. 40/94 — Motiv absolut de refuz — Caracter descriptiv — Recurs în parte în mod vădit inadmisibil și în parte în mod vădit nefondat]	19

2010/C 63/29	Cauza C-497/08: Ordonanța Curții (Camera a treia) din 12 ianuarie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Amtsgericht Charlottenburg — Germania) — Amiraik Berlin GmbH (Procedură necontencioasă — Desemnarea unui lichidator al unei societăți — Necompetența Curții)	19
2010/C 63/30	Cauza C-112/09 P: Recurs introdus la 24 martie 2009 de Sociedad General de Autores y Editores (SGAE) împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a șaptea) pronunțate la 13 ianuarie 2009 în cauza T-456/08, Sociedad General de Autores y Editores de España/Comisia Comunităților Europene	19
2010/C 63/31	Cauza C-463/09: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunal Superior de Justicia de Castilla La Mancha (Spania) la 25 noiembrie 2009 — CLECE, S.A./María Socorro Martín Valor și Ayuntamiento de Cobisa	20
2010/C 63/32	Cauza C-487/09: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunal Supremo (Spania) la 30 noiembrie 2009 — INMOGOLF SA/Administración General del Estado	20
2010/C 63/33	Cauza C-488/09: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunal Supremo (Spania) la 30 noiembrie 2009 — Asociación de Transporte por Carretera/Administración General del Estado	21
2010/C 63/34	Cauza C-497/09: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Bundesfinanzhof (Germania) la 3 decembrie 2009 — Finanzamt Burgdorf/Manfred Bog	21
2010/C 63/35	Cauza C-499/09: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Bundesfinanzhof (Germania) la 3 decembrie 2009 — Hans-Joachim Flebbe Filmtheater GmbH & Co. KG/Finanzamt Hamburg-Barmbek-Uhlenhorst	22
2010/C 63/36	Cauza C-501/09: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Bundesfinanzhof (Germania) la 3 decembrie 2009 — Lothar Lohmeyer/Finanzamt Minden	22
2010/C 63/37	Cauza C-502/09: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Bundesfinanzhof (Germania) la 3 decembrie 2009 — Fleischerei Nier GmbH & Co. KG/Finanzamt Detmold	23
2010/C 63/38	Cauza C-505/09 P: Recurs introdus la 4 decembrie 2009 de Comisia Europeană împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a șaptea) pronunțate la 23 septembrie 2009 în cauza T-263/07, Republica Estonia/Comisia Europeană	23
2010/C 63/39	Cauza C-506/09 P: Recurs introdus la 7 decembrie 2009 de Republica Portugheză împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a șaptea) pronunțate la 23 septembrie 2009 în cauza T-385/05, Transnautica — Transportes e Navegação SA/Comisia	24
2010/C 63/40	Cauza C-515/09: Acțiune introdusă la 11 decembrie 2009 — Comisia Europeană/Republica Estonia	25

<u>Numărul informării</u>	Cuprins (<i>continuare</i>)	Pagina
2010/C 63/41	Cauza C-516/09: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Obersten Gerichtshof (Austria) la 11 decembrie 2009 — Tanja Berger/Tiroler Gebietskrankenkasse	25
2010/C 63/42	Cauza C-523/09: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tartu Ringkonnakohus (Republica Estonia) la 15 decembrie 2009 — AS Rakvere Piim, AS Maag Piimatööstus/Veterinaar- ja Toiduamet	25
2010/C 63/43	Cauza C-527/09: Acțiune introdusă la 17 decembrie 2009 — Comisia Europeană/Republica Estonia	26
2010/C 63/44	Cauza C-528/09: Acțiune introdusă la 17 decembrie 2009 — Comisia Europeană/Republica Estonia	26
2010/C 63/45	Cauza C-530/09: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu (Republica Polonă) la 18 decembrie 2009 — Inter-Mark Group Sp. z o.o., Sp. komandytowa w. Poznaniu/Minister Finansów	27
2010/C 63/46	Cauza C-535/09 P: Recurs introdus la 18 decembrie 2009 de Republica Estonia împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera întâi) pronunțate la 2 octombrie 2009 în cauza T-324/05, Republica Estonia/Comisia Europeană	28
2010/C 63/47	Cauza C-536/09: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Upravno sodišče Republike Slovenije (Slovenia) la 21 decembrie 2009 — Marija Omejc/Republica Slovenia	28
2010/C 63/48	Cauza C-537/09: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Upper Tribunal (Regatul Unit) la 21 decembrie 2009 — Ralph James Bartlett, Natalio Gonzalez Ramos, Jason Michael Taylor/Secretary of State for Work and Pensions	29
2010/C 63/49	Cauza C-541/09: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Giudice di pace di Varese (Italia) la 17 decembrie 2009 — Siddiquee Mohammed Mohiuddin/Azienda Sanitaria Locale Provincia di Varese	30
2010/C 63/50	Cauza C-542/09: Acțiune introdusă la 18 decembrie 2009 — Comisia Europeană/Regatul Țărilor de Jos	31
2010/C 63/51	Cauza C-545/09: Acțiune introdusă la 22 decembrie 2009 — Comisia Europeană/Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord	31
2010/C 63/52	Cauza C-551/09: Acțiune introdusă la 23 decembrie 2009 — Comisia Europeană/Republica Austria	32
2010/C 63/53	Cauza C-1/10: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Audiencia provincial de Tarragona (Spania) la 4 ianuarie 2010 — Procedură penală împotriva lui Valentín Salmerón Sánchez	32

<u>Numărul informării</u>	Cuprins (<i>continuare</i>)	Pagina
2010/C 63/54	Cauza C-2/10: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunale Amministrativo Regionale per la Puglia (Italia) la 4 ianuarie 2010 — Azienda Agro-Zootecnica Franchini s.a.r.l. și Eolica di Altamura s.r.l./Regione Puglia	33
2010/C 63/55	Cauza C-3/10: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunale di Rossano (Italia) la 5 ianuarie 2010 — Franco Affatato/Azienda Sanitaria Provinciale di Cosenza, Azienda Sanitaria n. 3 di Rossano	34
2010/C 63/56	Cauza C-4/10: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Korkein hallinto-oikeus (Finlanda) la 5 ianuarie 2010 — Bureau National Interprofessionnel du Cognac	36
2010/C 63/57	Cauza C-5/10P: Recurs introdus la 6 ianuarie 2010 de Giampietro Torresan împotriva Hotărârii pronunțate la 19 noiembrie 2009 în cauza T-234/06 — Torresan/OAPI și Klosterbrauerei Weissenhof GmbH & Co. KG	36
2010/C 63/58	Cauza C-7/10: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Raad van State (Țările de Jos) la 8 ianuarie 2010 — Staatssecretaris van Justitie/T. Kahveci	37
2010/C 63/59	Cauza C-9/10: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Raad van State (Țările de Jos) la 8 ianuarie 2010 — Staatssecretaris van Justitie, cealaltă parte: O. Inan	37
2010/C 63/60	Cauza C-10/10: Acțiune introdusă la 8 ianuarie 2010 — Comisia Europeană/Republica Austria	38
2010/C 63/61	Cauza C-14/10: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) la 11 ianuarie 2010 — Nickel Institute/Secretary of State for Work and Pensions	38
2010/C 63/62	Cauza C-15/10: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) (Regatul Unit) la 11 ianuarie 2010 — Etimine SA/Secretary of State for Work and Pensions	39
2010/C 63/63	Cauza C-16/10: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) la 11 ianuarie 2010 — The Number Ltd, Conduit Enterprises Ltd/Office of Communications and British Telecommunications PLC	40
2010/C 63/64	Cauza C-24/10: Acțiune introdusă la 14 ianuarie 2010 — Comisia Europeană/Republica Elenă	41
2010/C 63/65	Cauza C-27/10: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Korkein hallinto-oikeus (Finlanda) la 18 ianuarie 2010 — Bureau National Interprofessionnel du Cognac	41
2010/C 63/66	Cauza C-39/10: Acțiune introdusă la 22 ianuarie 2010 — Comisia Europeană/Republica Estonia	42

<u>Numărul informării</u>	Cuprins (<i>continuare</i>)	Pagina
2010/C 63/67	Cauza C-110/08: Ordonanța președintelui Camerei a patra a Curții din 10 decembrie 2009 — Comisia Europeană/Republica Austria	43
2010/C 63/68	Cauza C-452/08: Ordonanța președintelui Curții din 21 octombrie 2009 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco — Spania) — Emilia Flores Fanega/Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS), Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS), Bolumburu S.A.	43
2010/C 63/69	Cauza C-516/08: Ordonanța președintelui Curții din 17 decembrie 2009 — Comisia Europeană/Republica Polonă	43
2010/C 63/70	Cauza C-530/08: Ordonanța președintelui Camerei a șasea a Curții din 12 noiembrie 2009 — Comisia Comunităților Europene/Republica Ungară	43
2010/C 63/71	Cauza C-44/09: Ordonanța președintelui Camerei a opta a Curții din 12 noiembrie 2009 — Comisia Comunităților Europene/Republica Elenă	44
2010/C 63/72	Cauza C-46/09: Ordonanța președintelui Camerei a șaptea a Curții din 4 decembrie 2009 — Comisia Europeană/Republica Estonia	44
2010/C 63/73	Cauza C-121/09: Ordonanța președintelui Curții din 24 noiembrie 2009 — Comisia Comunităților Europene/Republica Italiană	44
2010/C 63/74	Cauza C-126/09: Ordonanța președintelui Curții din 12 noiembrie 2009 — Comisia Comunităților Europene/Marele Ducat al Luxemburgului	44
2010/C 63/75	Cauza C-139/09: Ordonanța președintelui Curții din 11 ianuarie 2010 — Comisia Europeană/Regatul Belgiei	44
2010/C 63/76	Cauza C-141/09: Ordonanța președintelui Curții din 15 decembrie 2009 — Comisia/Marele Ducat al Luxemburgului	44
2010/C 63/77	Cauza C-149/09: Ordonanța președintelui Curții din 17 decembrie 2009 — Comisia/Marele Ducat al Luxemburgului	44
2010/C 63/78	Cauza C-280/09: Ordonanța președintelui Curții din 15 decembrie 2009 — Comisia Europeană/Republica Portugheză	45
2010/C 63/79	Cauza C-297/09: Ordonanța președintelui Curții din 5 noiembrie 2009 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Gerechtshof te Amsterdam — Țările de Jos) — Procedură penală/X	45

Tribunalul

2010/C 63/80	Cauza T-34/07: Hotărârea Tribunalului din 21 ianuarie 2010 — Goncharov/OAPI — DSB (DSBW) [„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de marcă comunitară verbală DSBW — Marcă comunitară verbală anterioară DSB — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009]”]	46
2010/C 63/81	Cauza T-309/08: Hotărârea Tribunalului din 21 ianuarie 2010 — G-Star Raw Denim/OAPI — ESGW (G Stor) [„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative G Stor — Mărci naționale și comunitare verbale și figurative anterioare G-STAR și G-STAR RAW DENIM — Motiv relativ de refuz — Lipsa similitudinii mărcilor — Articolul 8 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 [devenit articolul 8 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009]”]	46
2010/C 63/82	Cauza T-331/08: Hotărârea Tribunalului din 27 ianuarie 2010 — REWE-Zentral/OAPI — Grupo Corporativo Teype (Solfrutta) [„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii verbale Solfrutta — Marca comunitară verbală anterioară FRUTISOL — Motive relative de refuz — Risc de confuzie — Refuzul parțial al înregistrării — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (EC) nr. 207/2009]”]	47
2010/C 63/83	Cauza T-443/09 R: Ordonanța președintelui Tribunalului din 20 ianuarie 2010 — Agriconsulting Europe/Comisia („Măsuri provizorii — Achiziții publice — Procedură de cerere de ofertă — Respingerea unei oferte — Cerere de suspendare a executării și cerere de măsuri provizorii — Pierderea unei șanse — Absența unui prejudiciu grav și ireparabil — Lipsa urgenței”)	47
2010/C 63/84	Cauza T-474/09: Acțiune introdusă la 30 noiembrie 2009 — Fercal — Consultadoria e Serviços/OAPI — Jacson of Scandinavia (JACKSON SHOES)	47
2010/C 63/85	Cauza T-1/10: Acțiune introdusă la 4 ianuarie 2010 — PPG și SNF/ECHA	48
2010/C 63/86	Cauza T-12/10 P: Recurs introdus la 15 ianuarie 2010 de Luigi Marcuccio împotriva Hotărârii pronunțate la 29 octombrie 2009 de Tribunalul Funcției Publice în cauza F-94/08, Marcuccio/Comisia	49
2010/C 63/87	Cauza T-16/10: Acțiune introdusă la 22 ianuarie 2010 — Alisei/Comisia	49
2010/C 63/88	Cauza T-11/98: Ordonanța Tribunalului din 7 ianuarie 2010 — van Hest/Consiliul și Comisia	50
2010/C 63/89	Cauza T-348/03 RENV: Ordonanța Tribunalului din 14 ianuarie 2010 — Koninklijke FrieslandCampina/Comisia	51

IV

*(Informări)*INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE
UNIUNII EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE

*(2010/C 63/01)***Ultima publicație a Curții de Justiție în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene**

JO C 51, 27.2.2010

Publicații anterioare

JO C 37, 13.2.2010

JO C 24, 30.1.2010

JO C 11, 16.1.2010

JO C 312, 19.12.2009

JO C 297, 5.12.2009

JO C 282, 21.11.2009

Aceste texte sunt disponibile pe:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 21 ianuarie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Sąd Rejonowy Gdańsk-Północ — Republica Polonă) — Procedură de insolvență deschisă împotriva MG Probud Gdynia sp. z o.o

(Cauza C-444/07) ⁽¹⁾

[Cooperare judiciară în materie civilă — Regulamentul (CE) nr. 1346/2000 — Proceduri de insolvență — Refuzul recunoașterii de către un stat membru a hotărârii de a deschide o procedură de insolvență pronunțată de instanța competentă dintr-un alt stat membru, precum și a hotărârilor privind desfășurarea și închiderea acestei proceduri de insolvență]

(2010/C 63/02)

Limba de procedură: poloneza

Instanța de trimitere

Sąd Rejonowy Gdańsk-Północ

Partea din acțiunea principală

MG Probud Gdynia sp. z o.o.

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Sąd Rejonowy Gdańsk — Interpretarea articolelor 3, 4, 16, 17 și 25 din Regulamentul (CE) nr. 1346/2000 al Consiliului din 29 mai 2000 privind procedurile de insolvență (JO L 160, p. 1) — Indisponibilizarea de către autoritățile unui stat membru a activelor financiare înscrise în contul bancar al unei întreprinderi după deschiderea, față de aceasta, a unei proceduri de insolvență într-un alt stat membru, în pofida dispozițiilor dreptului național al statului de deschidere — Refuzarea recunoașterii de către un stat membru, în absența deschiderii unei proceduri secundare de insolvență în acest stat, a procedurii de insolvență deschise de o instanță a altui stat membru

Dispozitivul

Regulamentul (CE) nr. 1346/2000 al Consiliului din 29 mai 2000 privind procedurile de insolvență, în special articolele 3, 4, 16, 17 și 25 din acesta, trebuie interpretat în sensul că, într-o cauză precum cea principală, după deschiderea unei proceduri principale de insolvență într-un stat membru, autoritățile competente dintr-un alt stat membru, în care nu a fost deschisă nicio procedură secundară de insolvență, sunt ținute, sub rezerva motivelor de refuz deduse din articolul 25 alineatul (3) și din articolul 26 din acest regulament, să recunoască și să execute toate hotărârile care privesc această procedură principală de insolvență și, prin urmare, nu sunt îndrituite să dispună, în aplicarea legislației acestui alt stat membru, măsuri de executare asupra bunurilor debitorului declarat insolvent situate pe teritoriul acestui alt stat membru, atunci când legislația statului de deschidere nu le permite, iar condițiile care subordonează aplicarea articolelor 5 și 10 din regulamentul menționat nu sunt îndeplinite.

⁽¹⁾ JO C 283, 24.11.2007.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 14 ianuarie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Conseil d'État — Belgia) — Association générale de l'industrie du médicament (AGIM) ASBL (C-471/07 și C-472/07), Bayer SA (C-471/07 și C-472/07), Pfizer SA (C-471/07 și C-472/07), Servier Benelux SA (C-471/07 și C-472/07), Janssen Cilag SA (C-471/07), Sanofi-Aventis Belgium SA, fosta Sanofi Synthelabo SA (C-472/07)/État belge

(Cauzele conexate C-471/07 și C-472/07) ⁽¹⁾

[Directiva 89/105/CEE — Transparența măsurilor care reglementează stabilirea prețurilor medicamentelor de uz uman — Articolul 4 alineatul (1) — Efect direct — Blocarea prețurilor]

(2010/C 63/03)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Conseil d'État

Părțile din acțiunea principală

Reclamante: Association générale de l'industrie du médicament (AGIM) ASBL (C-471/07 și C-472/07), Bayer SA (C-471/07 și C-472/07), Pfizer SA (C-471/07 și C-472/07), Servier Benelux SA (C-471/07 și C-472/07), Janssen Cilag SA (C-471/07), Sanofi-Aventis Belgium SA, fosta Sanofi Synthelabo SA (C-472/07)

Pârât: État belge

Cu participarea: Sanofi Aventis Belgium SA (C-471/07)

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Conseil d'État (Belgia) — Interpretarea articolului 4 alineatul (1) din Directiva 89/105/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1988 privind transparența măsurilor care reglementează stabilirea prețurilor medicamentelor de uz uman și includerea acestora în domeniul de aplicare al sistemelor naționale de asigurări de sănătate (JO L 40, p. 8, Ediție specială 05/vol.2, p.84) — Blocarea prețului medicamentelor impusă de autoritățile competente ale unui stat membru — Întinderea obligației acestuia din urmă de a analiza, cel puțin o dată pe an, dacă menținerea acestui blocaj este justificată de condițiile „macroeconomice” — Verificarea este limitată numai la examinarea controlului asupra cheltuielilor publice de sănătate sau este necesar să se țină cont de efectele macroeconomice ale blocării prețurilor asupra industriei farmaceutice?

Dispozitivul

1. Articolul 4 alineatul (1) din Directiva 89/105/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1988 privind transparența măsurilor care reglementează stabilirea prețurilor medicamentelor de uz uman și includerea acestora în domeniul de aplicare al sistemelor naționale de asigurări de sănătate trebuie interpretat în sensul că este de competența statelor membre să stabilească, respectând obiectivul de transparență urmărit prin această directivă, precum și cerințele prevăzute de dispoziția menționată, criteriile în temeiul cărora trebuie să fie efectuată analiza condițiilor macroeconomice prevăzută de această dispoziție, cu condiția ca aceste criterii să fie întemeiate pe date obiective și verificabile.
2. Articolul 4 alineatul (1) din Directiva 89/105 trebuie interpretat în sensul că nu este, din punctul de vedere al conținutului său, suficient de precis pentru ca un particular să îl poată invoca în fața unei instanțe naționale împotriva unui stat membru.
3. Articolul 4 alineatul (1) din Directiva 89/105 trebuie interpretat în sensul că un stat membru poate, la 18 luni după ce a luat sfârșit o blocare generalizată a prețurilor medicamentelor rambursabile care durase 8 ani, să adopte o nouă măsură de blocare a

prețurilor medicamentelor fără să efectueze analiza condițiilor macroeconomice prevăzută în această dispoziție.

(¹) JO C 22, 26.1.2008.

**Hotărârea Curții (Camera a treia) din 21 ianuarie 2010 —
Comisia Europeană/Republica Federală Germania**

(Cauza C-546/07) (¹)

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Libera prestare a serviciilor — Articolul 49 CE — Anexa XII la Actul de aderare — Lista prevăzută la articolul 24 din Actul de aderare: Polonia — Capitolul 2 punctul 13 — Posibilitatea Republicii Federale Germania de a deroga de la articolul 49 primul paragraf CE — Clauză de «standstill» — Convenția dintre guvernul Republicii Federale Germania și guvernul Republicii Polone din 31 ianuarie 1990 privind detașarea de lucrători polonezi în vederea executării unor contracte de antrepriză — Excluderea posibilității ca întreprinderile stabilite în alte state membre să încheie cu întreprinderile poloneze contracte de antrepriză cu privire la lucrări ce trebuie efectuate în Germania — Extinderea restricțiilor existente la data semnării Tratatului de aderare referitoare la accesul lucrătorilor polonezi pe piața germană a forței de muncă)

(2010/C 63/04)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: E. Traversa și P. Dejmek, agenți)

Pârâtă: Republica Federală Germania (reprezentanți: J. Möller, M. Lumma și C. Blaschke, agenți)

Intervenientă în susținerea reclamantei: Republica Polonia (reprezentant: M. Dowgielewicz, agent)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Încălcarea articolului 49 CE și a anexei XII (Lista menționată în articolul 24 din Actul de aderare: Polonia), capitolul 2 (Libera circulație a persoanelor), punctul 13 din Actul privind condițiile de aderare la Uniunea Europeană a Republicii Cehe, a Republicii Estonia, a Republicii Cipru, a Republicii Letonia, a Republicii Lituania, a Republicii Ungare, a Republicii Malta, a Republicii Polone, a Republicii Slovenia și a Republicii Slovace și adaptările tratatelor pe care se întemeiază Uniunea Europeană (JO 2003, L 236, p. 875) — Interpretarea și aplicarea, de către autoritățile administrative naționale, a Convenției din 31 ianuarie 1990 dintre guvernul Republicii Federale Germania și guvernul Republicii Polone referitoare la detașarea lucrătorilor din întreprinderile poloneze pentru executarea contractelor de antrepriză

— Excluderea posibilității întreprinderilor stabilite în alte state membre să încheie cu întreprinderile poloneze contracte de antrepriză având ca obiect lucrări ce urmează a fi realizate în Germania — Extinderea restricțiilor existente la data semnării Tratatului de aderare referitoare la accesul lucrătorilor polonezi angajați prin contract cu durată determinată („Werkvertragsarbeitnehmer“)

Dispozitivul

1. Prin faptul că, în practică, autoritățile administrative germane interpretează în sensul de „întreprindere germană” noțiunea „întreprindere a celeilalte părți” prevăzută la articolul 1 alineatul 1 din Convenția dintre guvernul Republicii Federale Germania și guvernul Republicii Polone din 31 ianuarie 1990 privind detașarea de lucrători polonezi în vederea executării unor contracte de antrepriză, astfel cum a fost modificată la 1 martie și la 30 aprilie 1993, Republica Federală Germania nu și a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 49 CE.
2. Respinge acțiunea cu privire la restul motivelor.
3. Comisia Europeană și Republica Federală Germania suportă propriile cheltuieli de judecată.
4. Republica Polonă suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 64, 08.3.2008.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 19 ianuarie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Landesarbeitsgericht Düsseldorf — Germania) — Seda Küçükdeveci/Swedex GmbH & Co. KG

(Cauza C-555/07) (¹)

(Principiul nediscriminării pe motive de vârstă — Directiva 2000/78/CE — Legislație națională referitoare la concediere care nu ia în considerare perioada în care salariatul a fost încadrat în muncă înainte de împlinirea vârstei de 25 de ani pentru calcularea termenului de preaviz — Justificare a măsurii — Reglementare națională contrară directivei — Rolul instanței naționale)

(2010/C 63/05)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landesarbeitsgericht Düsseldorf

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Seda Küçükdeveci

Pârâtă: Swedex GmbH & Co. KG

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Landesarbeitsgericht Düsseldorf (Germania) — Interpretarea principiului nediscriminării pe motive de vârstă și a directivei 2000/78/CE a Consiliului din 27 noiembrie 2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă (JO L 303, p. 16, Ediție specială, 05/vol. 06, p. 7) — Legislație națională privind concedierea care prevede un termen de preaviz ce crește în funcție de vechimea în acel loc de muncă, fără a lua totuși în considerare perioada în care salariatul a fost încadrat în muncă înainte de împlinirea vârstei de 25 de ani

Dispozitivul

1. Dreptul Uniunii, și în special principiul nediscriminării pe motive de vârstă, astfel cum este concretizat în Directiva 2000/78/CE a Consiliului din 27 noiembrie 2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă, trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări naționale, precum cea în discuție în acțiunea principală, care prevede că perioadele în care salariatul a fost încadrat în muncă înainte de împlinirea vârstei de 25 de ani nu sunt luate în considerare la calcularea termenului de preaviz de concediere.
2. Instanța națională sesizată cu un litigiu între particulari este datoare să asigure respectarea principiului nediscriminării pe motive de vârstă, astfel cum este concretizat în Directiva 2000/78, înlăturând, dacă este necesar, aplicarea oricărei dispoziții contrare din reglementarea națională, independent de exercitarea posibilității de care dispune, în cazurile vizate la articolul 267 al doilea paragraf TFUE, de a adresa Curții de Justiție a Uniunii Europene o întrebare preliminară privind interpretarea acestui principiu.

(¹) JO C 79, 29.3.2008.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 26 ianuarie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Tribunal Supremo — Spania) — Transportes Urbanos y Servicios Generales, SAL/Administración del Estado

(Cauza C-118/08) (¹)

(Autonomia procedurală a statelor membre — Principiul echivalenței — Acțiune în răspundere îndreptată împotriva statului — Încălcarea dreptului Uniunii — Încălcarea Constituției)

(2010/C 63/06)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Tribunal Supremo

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Transportes Urbanos y Servicios Generales, SAL

Pârâtă: Administración del Estado

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Tribunal Supremo (Spania) — Încălcarea de către un stat membru a drepturilor conferite particularilor de dreptul Uniunii — Obligația de reparare a prejudiciului — Act contrar constituției unui stat membru și act contrar dreptului comunitar — Principiile echivalenței și efectivității

Dispozitivul

Dreptul Uniunii se opune aplicării unei reguli a unui stat membru în temeiul căreia o acțiune în răspunderea statului întemeiată pe o încălcare a acestui drept de o lege națională, constatată printr-o hotărâre a Curții de Justiție a Comunităților Europene pronunțată în temeiul articolului 226 CE, poate fi admisă numai dacă solicitantul a epuizat în prealabil toate căile de atac interne în scopul contestării validității actului administrativ cauzator de prejudicii adoptat în temeiul acestei legi, deși o asemenea regulă nu este aplicabilă unei acțiuni în răspunderea statului întemeiată pe încălcarea Constituției de aceeași lege, constatată de instanța competentă.

(¹) JO C 128, 24.5.2008.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 14 ianuarie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Verwaltungsgericht Oldenburg — Germania) — Stadt Papenburg/Republica Federală Germania

(Cauza C-226/08) (¹)

(Directiva 92/43/CEE — Conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică — Decizia statului membru interesat de a și exprima acordul privind proiectul de listă a siturilor de importanță comunitară stabilit de Comisie — Interese și puncte de vedere care trebuie luate în considerare)

(2010/C 63/07)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Verwaltungsgericht Oldenburg

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Stadt Papenburg

Pârâtă: Republica Federală Germania

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Verwaltungsgericht Oldenburg — Interpretarea articolului 2 alineatul (3), a articolului 4 alineatul (2) primul paragraf, precum și a articolului 6 alineatele (3) și (4) din Directiva 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică (JO L 206, p. 7, Ediție specială, 15/vol. 2, p. 109) — Interese economice ale unei municipalități, legate de exploatarea unui port fluvial și protejate de Constituție, putând fi afectate în mod durabil prin eventuala desemnare a sitului respectiv ca sit de importanță comunitară — Interese și puncte de vedere ce trebuie luate în considerare de către statul membru respectiv cu ocazia deciziei de a da acordul pentru proiectul listei de situri de importanță comunitară stabilit de Comisie

Dispozitivul

1. Articolul 4 alineatul (2) primul paragraf din Directiva 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2006/105/CE a Consiliului din 20 noiembrie 2006, trebuie interpretat în sensul că nu permite unui stat membru să refuze, pentru alte motive decât cele de protecție a mediului, exprimarea acordului său cu privire la includerea unuia sau a mai multe situri în proiectul de listă a siturilor de importanță comunitară stabilit de Comisia Europeană.
2. Articolul 6 alineatele (3) și (4) din Directiva 92/43, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2006/105, trebuie interpretat în sensul că lucrările de întreținere continue efectuate la canalul navigabil al estuarelor, care nu sunt legate de gestiunea sitului sau necesare pentru aceasta și care au fost deja autorizate în temeiul dreptului național, anterior expirării termenului de transpunere a Directivei 92/43, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2006/105, trebuie să facă obiectul unei evaluări a efectelor lor asupra sitului respectiv, în măsura în care pot afecta în mod semnificativ situl vizat, în conformitate cu dispozițiile menționate în cazul în care aceste lucrări continuă ulterior includerii sitului pe lista siturilor de importanță comunitară, în temeiul articolului 4 alineatul (2) al treilea paragraf din această directivă.

Dacă, având în vedere în special recurența, natura sau condițiile de executare a lucrărilor menționate, se poate considera că acestea constituie o operațiune unică, în special atunci când au drept obiectiv menținerea unei anumite adâncimi a canalului navigabil prin dragări periodice și necesare în acest scop, aceste lucrări de întreținere pot fi considerate un singur proiect, în sensul articolului 6 alineatul (3) din Directiva 92/43, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2006/105.

(¹) JO C 209, 15.8.2008.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 12 ianuarie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Verwaltungsgericht Frankfurt am Main — Germania) — Colin Wolf/Stadt Frankfurt am Main

(Cauza C-229/08) ⁽¹⁾

[Directiva 2000/78/CE — Articolul 4 alineatul (1) — Interzicerea discriminărilor pe motive de vârstă — Dispoziție națională care stabilește la 30 de ani vârsta maximă de recrutare a funcționarilor în cadrul serviciului de pompieri — Obiectiv urmărit — Noțiunea „cerință profesională esențială și determinantă”]

(2010/C 63/08)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Verwaltungsgericht Frankfurt am Main

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Colin Wolf

Pârât: Stadt Frankfurt am Main

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Verwaltungsgericht Frankfurt am Main (Germania) — Interpretarea articolului 6 alineatul (1) și a articolului 17 din Directiva 2000/78/CE a Consiliului din 27 noiembrie 2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă (JO L 303, p. 16, Ediție specială, 05/vol. 6, p. 7) — Interdicția discriminărilor pe motive de vârstă — Noțiunile de tratament diferențiat pe motive de vârstă „justificat în mod obiectiv și rezonabil”, precum și de „necesitate a unei perioade de încadrare rezonabile înaintea pensionării” — Dispoziție națională care stabilește la 30 de ani vârsta maximă pentru încadrare a funcționarilor pentru cariera de pompier

Dispozitivul

Articolul 4 alineatul (1) din Directiva 2000/78/CE a Consiliului din 27 noiembrie 2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă trebuie interpretat în sensul că nu se opune unei reglementări naționale precum cea în cauză în acțiunea principală, care stabilește la 30 de ani vârsta maximă pentru recrutarea în cadrul serviciului tehnic intermediar de pompieri.

⁽¹⁾ JO C 223, 30.8.2008.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 14 ianuarie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Nejvyšší správní soud — Republica Cehă) — Milan Kyrian/Celní úřad Tábor

(Cauza C-233/08) ⁽¹⁾

(Asistență reciprocă în materie de recuperare a creanțelor — Directiva 76/308/CEE — Competența de verificare a instanțelor statului membru în care se află sediul autorității solicitate — Forță executorie a titlului care permite executarea recuperării — Caracter corespunzător al notificării titlului către debitor — Notificare într-o limbă neînțeleasă de destinatar)

(2010/C 63/09)

Limba de procedură: ceha

Instanța de trimitere

Nejvyšší správní soud

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Milan Kyrian

Pârât: Celní úřad Tábor

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Nejvyšší správní soud (Republica Cehă) — Interpretarea principiilor generale ale dreptului la un proces echitabil, bunei administrări și statului de drept, precum și a articolului 12 alineatul (3) din Directiva 76/308/CEE a Consiliului din 15 martie 1976 privind asistența reciprocă în materie de recuperare a creanțelor privind anumite cotizații, drepturi, taxe și alte măsuri (JO L 73, p. 18, Ediție specială, 02/vol. 1, p. 35), în versiunea modificată prin Directiva Consiliului din 6 decembrie 1979 de modificare a Directivei 76/308/CEE privind asistența reciprocă pentru recuperarea creanțelor rezultate din operațiuni care sunt parte a sistemului de finanțare a Fondului European de Orientare și Garantare Agricolă și a prelevărilor agricole și drepturilor vamale (JO L 331, p. 10, Ediție specială, 02/vol. 2, p. 6), precum și prin Directiva 2001/44/CE a Consiliului din 15 iunie 2001 de modificare a Directivei 76/308/CEE privind asistența reciprocă în materie de recuperare a creanțelor rezultate din operațiuni cuprinse în sistemul de finanțare al Fondului European de Orientare și Garantare Agricolă, precum și a prelevărilor agricole și drepturilor vamale și privind taxa pe valoarea adăugată și anumite accize (JO L 175, p. 17, Ediție specială, 02/vol. 14, p. 148) — Posibilitatea instanțelor din statul membru în care are sediul autoritatea solicitată de a verifica, conform actelor cu putere de lege și normelor administrative în vigoare în acel stat, forța executorie și notificarea corespunzătoare a titlului care permite executarea recuperării creanței — Titlu care nu conține vreo informație privind data nașterii debitorului și este redactat într-o limbă pe care acesta nu o înțelege și care nu este nici limba oficială a statului membru solicitat

Dispozitivul

1. *Articolul 12 alineatul (3) din Directiva 76/308/CEE a Consiliului din 15 martie 1976 privind asistența reciprocă în materie de recuperare a creanțelor privind anumite cotizații, drepturi, taxe și alte măsuri, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2001/44/CE a Consiliului din 15 iunie 2001, trebuie interpretat în sensul că instanțele din statul membru în care se află sediul autorității solicitate, în principiu, nu sunt competente să verifice caracterul executoriu al titlului care permite executarea recuperării. În schimb, în ipoteza în care o instanță din acest stat membru este sesizată cu o acțiune îndreptată împotriva validității sau a caracterului corespunzător al măsurilor de executare, precum notificarea titlului executoriu, această instanță este competentă să verifice dacă aceste măsuri au fost efectuate în mod corespunzător conform actelor cu putere de lege și normelor administrative ale statului membru menționat.*
2. *În cadrul asistenței reciproce instituite în temeiul Directivei 76/308, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2001/44, destinatarul unui titlu executoriu care permite recuperarea trebuie, pentru a i se da posibilitatea să își invoce drepturile, să primească notificarea acestui titlu într-o limbă oficială a statului membru în care se află sediul autorității solicitate. Pentru a garanta respectarea acestui drept, revine instanței naționale obligația de a aplica dreptul său național, asigurând în același timp deplina eficacitate a dreptului comunitar.*

(¹) JO C 209, 15.8.2008.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 28 ianuarie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Hof van Cassatie van België — Belgia) — Belgische Staat/Direct Parcel Distribution Belgium NV

(Cauza C-264/08) (¹)

[Codul vamal comunitar — Datorie vamală — Valoarea taxelor — Articolele 217 și 221 — Resurse proprii ale Comunităților — Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1150/2000 — Articolul 6 — Cerința unei înscrieri în evidența contabilă a valorii taxelor anterior comunicării acesteia către debitor — Noțiunea de valoare „legal datorată”]

(2010/C 63/10)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Hof van Cassatie van België

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Belgische Staat

Pârâtă: Direct Parcel Distribution Belgium NV

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Hof van Cassatie van België — Interpretarea articolului 217 alineatul (1) și a articolului 221 alineatul (1) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului vamal comunitar (versiunea în vigoare în 1992) (JO L 302, p. 1, Ediție specială, 02/vol. 5, p. 58) și a articolului 6 din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1150/2000 al Consiliului din 22 mai 2000 privind punerea în aplicare a Deciziei 94/728/CE, Euratom referitoare la sistemul resurselor proprii ale Comunităților (JO L 130, p. 1, Ediție specială, 01/vol. 2, p. 184) — Recuperare a posteriori a taxelor de import sau de export — Obligația sau inexistența obligației de a înscrie valoarea taxelor în evidența contabilă înainte de comunicarea către debitor — Noțiunea „înregistrare în evidențele contabile sau pe orice alt suport echivalent” — Restituirea plății nedatorate

Dispozitivul

1. *Articolul 221 alineatul (1) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului vamal comunitar trebuie interpretat în sensul că „înscrierea în evidența contabilă” a valorii taxelor care trebuie recuperate prevăzută în acesta constituie „înscrierea în evidența contabilă” a valorii respective, astfel cum este aceasta definită la articolul 217 alineatul (1) din regulamentul menționat.*
2. *Trebuie să se facă distincție între „înscrierea în evidența contabilă” în sensul articolului 217 alineatul (1) din Regulamentul nr. 2913/92 și înscrierea taxelor constatate în contabilitatea resurselor proprii prevăzută la articolul 6 din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1150/2000 al Consiliului din 22 mai 2000 privind punerea în aplicare a Deciziei 94/728/CE, Euratom referitoare la sistemul resurselor proprii ale Comunităților. În condițiile în care articolul 217 din Regulamentul nr. 2913/92 nu prevede reguli practice ale „înscrierii în evidența contabilă” în sensul acestei dispoziții și nici, prin urmare, cerințe minimale de ordin tehnic sau formal, această înscriere în evidența contabilă trebuie să fie efectuată astfel încât să asigure înscrierea de către autoritățile vamale competente a valorii exacte a taxelor la import sau a taxelor la export care rezultă dintr-o datorie vamală în evidențele contabile sau pe orice alt suport echivalent, pentru a permite, în special, ca înscrierea în evidența contabilă a valorilor respective să fie dovedită cu certitudine, inclusiv în privința debitorului.*
3. *Articolul 221 alineatul (1) din Regulamentul nr. 2913/92 trebuie interpretat în sensul în care comunicarea de către autoritățile vamale către debitor, în conformitate cu normele corespunzătoare, a valorii taxelor la import sau la export care trebuie plătite nu poate fi efectuată în mod valabil decât dacă valoarea acestor taxe a fost înscrisă anterior în evidența contabilă de autoritățile menționate. Statele membre nu sunt obligate să adopte norme de procedură specifice referitoare la regulile potrivit cărora trebuie să aibă loc comunicarea către debitor a valorii taxelor menționate în condițiile în care acestei comunicări îi pot fi aplicate norme de procedură interne cu caracter general care garantează o informare adecvată a debitorului și care îi permite acestuia să asigure, în deplină cunoștință de cauză, apărarea drepturilor sale.*

4. Dreptul comunitar nu se opune ca instanța națională să se întemeieze pe o prezumție referitoare la declarația autorităților vamale, potrivit căreia valoarea taxelor la import sau la export a fost „înscrisă în evidența contabilă”, în sensul articolului 217 din Regulamentul nr. 2913/92, înainte de comunicarea acestei valori către debitor, cu condiția ca principiul efectivității și cel al echivalenței să fie respectate.
5. Articolul 221 alineatul (1) din Regulamentul nr. 2913/92 trebuie interpretat în sensul în care comunicarea valorii taxelor care trebuie recuperate trebuie să fi fost precedată de înscrierea în evidența contabilă a acestei valori de către autoritățile vamale ale statului membru respectiv, iar în cazul în care valoarea menționată nu a făcut obiectul unei înscrieri în evidența contabilă, în conformitate cu articolul 217 alineatul (1) din Regulamentul nr. 2913/92, aceasta nu poate să fie recuperată de autoritățile menționate, care au totuși posibilitatea de a proceda la o nouă comunicare a aceleiași valori, cu respectarea condițiilor prevăzute la articolul 221 alineatul (1) din Regulamentul nr. 2913/92 și a normelor privind prescripția în vigoare la data la care a luat naștere datoria vamală.
6. Deși valoarea taxelor la import sau a taxelor la export rămâne „legal datorată” în sensul articolului 236 alineatul (1) primul paragraf din Regulamentul nr. 2913/92 chiar și în cazul în care această valoare a fost comunicată debitorului fără să fi fost anterior înscrisă în evidența contabilă în conformitate cu articolul 221 alineatul (1) din acest regulament, nu este mai puțin adevărat că, dacă o astfel de comunicare nu mai este posibilă din cauza faptului că termenul stabilit la articolul 221 alineatul (3) din regulamentul menționat este expirat, debitorul menționat trebuie, în principiu, să poată obține rambursarea acestei valori de către statul membru care a perceput-o.

(¹) JO C 247, 27.9.2008.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 21 ianuarie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Tribunal de première instance de Mons — Belgia) — Société de Gestion Industrielle (SGI)/État belge

(Cauza C-311/08) (¹)

(Libertatea de stabilire — Libera circulație a capitalurilor — Impozitare directă — Legislație în materie de impozit pe venit — Stabilirea venitului impozabil al societăților — Societăți care se află într-o situație de interdependență — Avantaj neobișnuit sau gratuit acordat de o societate rezidentă unei societăți stabilite în alt stat membru — Adăugarea cuantumului avantajului în discuție la profitul propriu al societății rezidente care l-a acordat — Repartizare echilibrată a competenței de impozitare între statele membre — Combaterea evaziunii fiscale — Prevenirea practicilor abuzive — Proporționalitate)

(2010/C 63/11)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Tribunal de première instance de Mons

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Société de Gestion Industrielle (SGI)

Pârât: État belge

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Tribunal de première instance de Mons (Belgia) — Interpretarea articolelor 12, 43, 48 și 56 CE — Admisibilitatea unei reglementări naționale care prevede impozitarea, în privința unei societăți rezidente, a unui avantaj anormal sau gratuit încuviințat de aceasta în favoarea unei societăți nerezidente cu care are raporturi de interdependență, dar care nu prevede o astfel de impozitare atunci când același avantaj este acordat unei societăți rezidente

Dispozitivul

Articolul 43 CE coroborat cu articolul 48 CE trebuie interpretat în sensul că nu se opune, în principiu, reglementării unui stat membru, precum cea în discuție în acțiunea principală, în temeiul căreia un avantaj neobișnuit sau gratuit este impozitat la societatea rezidentă atunci când acesta a fost acordat unei societăți stabilite în alt stat membru, față de care această primă societate se află în mod direct sau indirect în raporturi de interdependență, în timp ce o societate rezidentă nu poate fi impozitată cu privire la un astfel de avantaj atunci când acesta a fost acordat unei alte societăți rezidente, față de care prima societate se află în asemenea raporturi. Cu toate acestea, revine instanței de trimitere sarcina să verifice dacă reglementarea în discuție în acțiunea principală nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivelor urmărite de aceasta, considerate împreună.

(¹) JO C 260, 11.10.2008.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 28 ianuarie 2010 — Comisia Europeană/Republica Franceză

(Cauza C-333/08) (¹)

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Libera circulație a mărfurilor — Articolele 28 CE și 30 CE — Restricții cantitative la import — Măsuri cu efect echivalent — Regim de autorizare prealabilă — Adjuvanți tehnologici și produse alimentare la prepararea cărora au fost utilizați adjuvanți tehnologici care provin din alte state membre, în care sunt fabricați și/sau comercializați în mod legal — Procedură care permite operatorilor economici obținerea înscrierii unor astfel de substanțe pe o „listă pozitivă” — Clauză de recunoaștere reciprocă — Cadru reglementar național care creează o situație de insecuritate juridică pentru unii operatori economici)

(2010/C 63/12)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentant: B. Stromsky, agent)

Pârâtă: Republica Franceză (reprezentanți: G. de Bergues și R. Loosli-Surrans, agenți)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Încălcarea articolului 28 CE — Regim de autorizare prealabilă a adjuvanților tehnologici și a produselor alimentare la prepararea cărora au fost utilizați adjuvanți tehnologici care provin din alte state membre în care au fost fabricați și/sau comercializați în mod legal — Lipsă a justificării și/sau nerespectarea principiului proporționalității

Dispozitivul

1. Prin instituirea, pentru adjuvanții tehnologici și pentru produse alimentare la prepararea cărora au fost utilizați adjuvanți tehnologici care provin din alte state membre, în care sunt fabricați și/sau comercializați în mod legal, a unui regim de autorizare prealabilă care nu respectă principiul proporționalității, Republica Franceză nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 28 CE.

2. Obligă Republica Franceză la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 285, 8.11.2008.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 14 ianuarie 2010 — Comisia Europeană/Republica Cehă

(Cauza C-343/08) (¹)

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 2003/41/CE — Activitățile și supravegherea instituțiilor pentru furnizarea de pensii ocupaționale — Netranspunerea parțială în termenul prevăzut — Lipsa instituțiilor pentru furnizarea de pensii ocupaționale stabilite pe teritoriul național — Competența statelor membre de a organiza sistemul lor național de pensii pentru limită de vârstă)

(2010/C 63/13)

Limba de procedură: ceha

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: M. Šimerdová și N. Yerrell, agenți)

Pârâtă: Republica Cehă (reprezentant: M. Smolek)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Neadoptarea, în termenul prevăzut, a tuturor dispozițiilor necesare pentru a se conforma Directivei 2003/41/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 iunie 2003 privind activitățile și supravegherea instituțiilor pentru furnizarea de

pensii ocupaționale (JO L 235, p. 10, Ediție specială, 05/vol. 6, p. 219)

Dispozitivul

1. Prin neadoptarea, în termenul prevăzut, a actelor cu putere de lege și a normelor administrative necesare pentru a se conforma articolelor 8, 9, 13, 15-18 și articolului 20 alineatele (2)-(4) din Directiva 2003/41/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 iunie 2003 privind activitățile și supravegherea instituțiilor pentru furnizarea de pensii ocupaționale, Republica Cehă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 22 alineatul (1) din această directivă.

2. Respinge acțiunea cu privire la celelalte capete de cerere.

3. Obligă Republica Cehă la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 272, 25.10.2008.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 26 ianuarie 2010 — Internationaler Hilfsfonds eV/Comisia Europeană

(Cauza C-362/08 P) (¹)

[Recurs — Acces la documentele instituțiilor — Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 — Acțiune în anulare — Noțiunea „act atacabil” în sensul articolului 230 CE]

(2010/C 63/14)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurentă: Internationaler Hilfsfonds eV (reprezentanți: H. Kaltefleiter și R. Karpenstein, Rechtsanwälte)

Cealaltă parte în proces: Comisia Europeană (reprezentanți: P. Costa de Oliveira, S. Fries și T. Scharf, agenți)

Obiectul

Recurs introdus împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a cincea) din 5 iunie 2008, Internationaler Hilfsfonds/Comisia (T-141/05), prin care Tribunalul a respins ca inadmisibilă acțiunea având ca obiect o cerere de anulare a pretensei decizii care ar fi cuprinsă în scrisoarea Comisiei din 14 februarie 2005 prin care se refuză recurentei accesul la anumite documente ale dosarului privind contractul LIEN 97-2011 în vederea cofinanțării unui program de ajutor medical organizat în Kazahstan — Inadmisibilitatea unei acțiuni în anulare formulate împotriva unui act pur confirmativ al unei decizii anterioare neatacate în termen — Calificarea eronată a actului atacat — Inadmisibilitatea unei acțiuni în anulare împotriva unui act care reprezintă un răspuns inițial, în sensul articolului 7 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1049/2001 — Interpretare eronată a articolului 7 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1049/2001

Dispozitivul

1. Anulează Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță al Comunităților Europene din 5 iunie 2008, *Internationaler Hilfsfonds/Comisia* (T-141/05).
2. Respinge excepția de inadmisibilitate ridicată de Comisia Comunităților Europene în fața Tribunalului de Primă Instanță al Comunităților Europene.
3. Trimite cauza la Tribunalul Uniunii Europene pentru a se pronunța asupra concluziilor *Internationaler Hilfsfonds eV* prin care se solicită anularea deciziei Comisiei Comunităților Europene din 14 februarie 2005, prin care i se refuză accesul la anumite documente deținute de aceasta din urmă.
4. Obligă Comisia Comunităților Europene la plata cheltuielilor de judecată aferente prezentei proceduri, precum și a celor din procedura în primă instanță aferente excepției de inadmisibilitate.
5. Cererea privind cheltuielile de judecată aferente celorlalte capete de cerere se soluționează odată cu fondul.

(¹) JO C 272, 25.10.2008.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 21 ianuarie 2010 — Audi AG/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

(Cauza C-398/08 P) (¹)

[Recurs — Marcă comunitară — Regulamentul (CE) nr. 40/94 — Articolul 7 alineatul (1) litera (b) și articolul 63 — Marca verbală *Vorsprung durch Technik* — Mărci constituite din sloganuri publicitare — Caracter distinctiv — Cerere de înregistrare a mărcii pentru o multitudine de produse și de servicii — Public relevant — Apreciere și motivare globală — Documente noi]

(2010/C 63/15)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurentă: Audi AG (reprezențanți: S. O. Gillert și F. Schiwiek, Rechtsanwälte)

Cealaltă parte în proces: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: G. Schneider, agent)

Obiectul

Recurs introdus împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a patra) din 9 iulie 2008, Audi/OAPI (T-70/06), prin care Tribunalul a respins acțiunea în anulare formulată împotriva deciziei Camerei a doua de recurs a OAPI din 16 decembrie 2005, de respingere în parte a recursului împotriva deciziei examinatorului care a refuzat înregistrarea mărcii verbale „VORSPRUNG DURCH TECHNIK” pentru produse și servicii din clasele 9, 12, 14, 25, 28, 37-40 și 42 — Mărci constituite din sloganuri publicitare — Caracter distinctiv — Aplicarea unor criterii de apreciere specifice — Insuficiența motivării în ceea ce privește stabilirea publicului care trebuie luat în considerare — Luarea în considerare a unor motive prezentate pentru prima dată în cadrul procedurii desfășurate în fața Tribunalului

Dispozitivul

1. Anulează Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță al Comunităților Europene din 9 iulie 2008, Audi/OAPI (*Vorsprung durch Technik*) (T-70/06), în măsura în care Tribunalul de Primă Instanță al Comunităților Europene a stabilit că, prin adoptarea Deciziei din 16 decembrie 2005 (cauza R 237/2005-2), Camera a doua de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) nu a încălcat articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 al Consiliului din 20 decembrie 1993 privind marca comunitară, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 3288/94 al Consiliului din 22 decembrie 1994.
2. Anulează Decizia Camerei a doua de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) din 16 decembrie 2005 (cauza R 237/2005-2) în măsura în care prin aceasta s-a respins parțial, în temeiul articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 40/94, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul nr. 3288/94, cererea de înregistrare a mărcii *Vorsprung durch Technik*.
3. Obligă Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) la plata cheltuielilor de judecată aferente celor două proceduri.

(¹) JO C 301, 22.11.2008.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 28 ianuarie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de High Court of Justice (Queen's Bench Division) — Regatul Unit) — Uniplex (UK) Ltd/NHS Business Services Authority

(Cauza C-406/08) ⁽¹⁾

(Directiva 89/665/CEE — Proceduri care vizează căile de atac față de atribuirea contractelor de achiziții publice — Termen de introducere a acțiunii — Dată de la care începe să curgă termenul de introducere a acțiunii)

(2010/C 63/16)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

High Court of Justice (Queen's Bench Division)

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Uniplex (UK) Ltd

Pârâtă: NHS Business Services Authority

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — High Court of Justice (Queen's Bench Division) — Interpretarea articolelor 1 și 2 din Directiva 89/665/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1989 privind coordonarea actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind aplicarea procedurilor care vizează căile de atac față de atribuirea contractelor de achiziții publice de produse și a contractelor publice de lucrări (JO L 395, p. 33, Ediție specială, 06/vol. 1, p. 237) — Legislație națională care prevede un termen de trei luni pentru introducerea unei căi de atac — Dată de la care începe să curgă termenul — Dată la care au fost încălcate dispozițiile comunitare privind atribuirea contractelor de achiziții publice sau de la care reclamatul cunoscut această încălcare

Dispozitivul

1. Articolul 1 alineatul (1) din Directiva 89/665/CE a Consiliului din 21 decembrie 1989 privind coordonarea actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind aplicarea procedurilor care vizează căile de atac față de atribuirea contractelor de achiziții publice de produse și a contractelor publice de lucrări, astfel cum a fost modificată prin Directiva 92/50/CEE a Consiliului din 18 iunie 1992, impune ca termenul de introducere a unei acțiuni având ca obiect constatarea încălcării normelor de atribuire a contractelor de achiziții publice sau obținerea de daune interese pentru încălcarea normelor respective să înceapă să curgă de la

data la care reclamantul a luat cunoștință sau ar fi trebuit să ia cunoștință de această încălcare.

- Articolul 1 alineatul (1) din Directiva 89/665, astfel cum a fost modificată prin Directiva 92/50, se opune unei dispoziții naționale, precum cea în cauză în acțiunea principală, care permite unei instanțe naționale să respingă ca afectată de decădere o acțiune având ca obiect constatarea încălcării normelor de atribuire a unor contracte de achiziții publice sau obținerea de daune interese pentru încălcarea acestor norme, în aplicarea criteriului, apreciat în mod discreționar, potrivit căruia astfel de acțiuni trebuie introduse cu promptitudine.
- Directiva 89/665, astfel cum a fost modificată prin Directiva 92/50, impune instanței naționale să proroge, utilizând puterea sa discreționară, termenul de introducere a căii de atac, astfel încât să asigure reclamantului un termen echivalent celui de care ar fi dispus dacă termenul prevăzut de reglementarea națională aplicabilă ar fi început să curgă de la data la care acesta a luat cunoștință sau ar fi trebuit să ia cunoștință de încălcarea normelor de atribuire a contractelor de achiziții publice. Dacă dispozițiile naționale privind termenul de introducere a căii de atac nu pot face obiectul unei interpretări conform Directivei 89/665, instanța națională este obligată să se abțină de la aplicarea respectivelor dispoziții în vederea aplicării în întregime a dreptului comunitar și să protejeze drepturile pe care acesta le conferă particularilor.

⁽¹⁾ JO C 301, 22.11.2008.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 14 ianuarie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de VAT and Duties Tribunal, Edinburgh și VAT and Duties Tribunal, Northern Ireland — Regatul Unit) — Terex Equipment Ltd (C-430/08), FG Wilson (Engineering) Ltd (C-431/08), Caterpillar EPG Ltd (C-431/08)/The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

(Cauzele conexate C-430/08 și C-431/08) ⁽¹⁾

[Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 de instituire a Codului vamal comunitar — Articolele 78 și 203 — Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 — Articolul 865 — Regimul de perfecționare activă — Cod tarifar incorect — Nașterea unei datorii vamale — Revizuirea declarației vamale]

(2010/C 63/17)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

VAT and Duties Tribunal, Edinburgh și VAT and Duties Tribunal, Northern Ireland

Părțile din acțiunea principală

Reclamante: Terex Equipment Ltd (C-430/08), FG Wilson (Engineering) Ltd (C-431/08), Caterpillar EPG Ltd (C-431/08)

Pârâți: The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Edinburgh Tribunal Centre — Interpretarea articolelor 78, 203 și 239 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului vamal comunitar (JO L 302, p. 1) — Interpretarea articolului 865 din Regulamentul (CEE)

nr. 2454/93 al Comisiei din 2 iulie 1993 de stabilire a unor dispoziții de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 2913/92 (JO L 253, p. 1, Ediție specială, 02/vol. 7, p. 3) — Mărfuri introduse în Comunitatea Europeană sub regimul de perfecționare activă — Utilizarea, din eroare, a unui cod tarifar (CT) incorect în declarațiile prezentate la reexportul mărfurilor în afara Comunității, prin care respectivele mărfuri sunt identificate drept „export permanent”, iar nu ca „reexport” — Posibilitatea unei revizuirii a declarației pentru corectarea CT și regularizarea situației

Dispozitivul

1. *Indicarea, în declarațiile de export în cauză în acțiunile principale, a codului tarifar 10 00, care desemnează exportul de mărfuri comunitare, în locul codului 31 51, pertinent pentru mărfurile care fac obiectul unei suspendări a taxelor în temeiul regimului de perfecționare activă, dă naștere, potrivit articolului 203 alineatul (1) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului vamal comunitar și articolului 865 primul paragraf din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 al Comisiei din 2 iulie 1993 de stabilire a unor dispoziții de aplicare a Regulamentului nr. 2913/92, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 1677/98 al Comisiei din 29 iulie 1998, unei datorii vamale.*
2. *Articolul 78 din Regulamentul nr. 2913/92 permite revizuirea declarației de export al mărfurilor pentru corectarea codului tarifar care le-a fost atribuit de către declarant, iar autoritățile vamale sunt obligate, pe de o parte, să examineze dacă dispozițiile care reglementează regimul vamal respectiv au fost aplicate pe baza unor elemente inexacte sau incomplete și dacă obiectivele regimului de perfecționare activă nu au fost puse în pericol, în special prin faptul că mărfurile care fac obiectul regimului vamal menționat au fost efectiv reexportate, precum și, pe de altă parte, să ia, dacă este cazul, măsurile necesare pentru restabilirea situației, ținând cont de informațiile noi de care dispun.*

(¹) JO C 327, 20.12.2008.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 28 ianuarie 2010 — Comisia Europeană/Irlanda

(Cauza C-456/08) (¹)

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 93/37/CEE — Contracte de achiziții publice de lucrări — Notificarea candidaților și a ofertanților cu privire la deciziile de atribuire a contractului — Directiva 89/665/CEE — Proceduri privind căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziții publice — Termen de introducere a căii de atac — Dată de la care începe să curgă termenul de introducere a căii de atac)

(2010/C 63/18)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: G. Zavvos, M. Konstantinidis și E. White, agenți)

Pârâtă: Irlanda (reprezentanți: D. O'Hagan, agent, A. Collins, SC)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Încălcarea articolului 1 alineatul (1) din Directiva 89/665/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1989 privind coordonarea actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind aplicarea procedurilor care vizează căile de atac față de atribuirea contractelor de achiziții publice de produse și a contractelor publice de lucrări (JO L 395, p. 33, Ediție specială, 06/vol. 1, p. 237) — Încălcarea articolului 8 alineatul (2) din Directiva 93/37/CEE a Consiliului din 14 iunie 1993 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de lucrări (JO L 199, p. 54) — Notificarea deciziei de atribuire a contractului de achiziții publice — Obligația de a prevedea în mod clar termenul pentru introducerea unei acțiuni împotriva unei decizii de atribuire a unui contract de achiziții publice

Dispozitivul

1. Irlanda,
  - prin faptul că National Roads Authority nu l-a informat pe ofertantul respins cu privire la decizia sa de atribuire a contractului referitor la proiectarea, construcția, finanțarea și exploatarea centurii vestice cu profil de autostradă din orașul Dundalk și
  - prin menținerea în vigoare a dispozițiilor articolului 84 A alineatul (4) din Regulamentul de procedură al instanțelor superioare (Rules of the Superior Courts), în versiunea rezultată din Statutory Instrument nr. 374/1998, în măsura în care acestea creează o incertitudine cu privire la decizia împotriva căreia trebuie formulată calea de atac și cu privire la stabilirea termenelor de introducere a unei asemenea căi de atac,

nu și a îndeplinit, în ceea ce privește primul motiv, obligațiile care îi revin în temeiul articolului 1 alineatul (1) din Directiva 89/665/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1989 privind coordonarea actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind aplicarea procedurilor care vizează căile de atac față de atribuirea contractelor de achiziții publice de produse și a contractelor publice de lucrări, astfel cum a fost modificată prin Directiva 92/50/CEE a Consiliului din 18 iunie 1992, precum și al articolului 8 alineatul (2) din Directiva 93/37/CEE a Consiliului din 14 iunie 1993 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de lucrări, astfel cum a fost modificată prin Directiva 97/52/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 1997, și, în ceea ce privește al doilea motiv, obligațiile care îi revin în temeiul articolului 1 alineatul (1) din Directiva 89/665, astfel cum a fost modificată prin Directiva 92/50.

2. Obligă Irlanda la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 313, 6.12.2008.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 21 ianuarie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Oberverwaltungsgericht Berlin-Brandenburg — Germania) — Ümit Bekleyen/Land Berlin

(Cauza C-462/08) (¹)

(Acordul de asociere CEE-Turcia — Articolul 7 al doilea paragraf din Decizia nr. 1/80 a Consiliului de asociere — Dreptul unui copil al unui lucrător turc de a accepta orice ofertă de încadrare în muncă în statul membru gazdă în care a urmat o formare profesională — Începutul formării profesionale după plecarea definitivă a părinților din acest stat membru)

(2010/C 63/19)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Oberverwaltungsgericht Berlin-Brandenburg

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Ümit Bekleyen

Pârât: Land Berlin

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Oberverwaltungsgericht Berlin-Brandenburg — Interpretarea articolului

7 al doilea paragraf din Decizia nr. 1/80 a Consiliului de asociere CEE/Turcia — Resortisant turc născut în statul membru gazdă care, după întoarcerea împreună cu părinții săi în țara de origine, revine singur, după mai mult de 10 ani, în statul membru gazdă în care, în trecut, părinții săi fuseseră angajați în mod legal timp de peste trei ani, pentru a începe o formare profesională — Dreptul de acces pe piața muncii și dreptul corespunzător de ședere în statul membru gazdă ale acestui resortisant turc după terminarea formării profesionale

Dispozitivul

Articolul 7 al doilea paragraf din Decizia nr. 1/80 din 19 septembrie 1980 privind dezvoltarea asocierii, adoptată de Consiliul de asociere înființat prin Acordul de asociere dintre Comunitatea Economică Europeană și Turcia, trebuie interpretat în sensul că, în cazul în care lucrător turc a fost încadrat în muncă în mod legal în statul membru gazdă timp de mai mult de trei ani, copilul unui astfel de lucrător poate să se prevaleze în acest stat membru, după ce a finalizat acolo formarea sa profesională, de dreptul de acces la piața muncii și de dreptul corespunzător de ședere, chiar dacă, după ce s-a întors cu părinții săi în statul de origine, a revenit singur în statul membru menționat pentru a începe această formare.

(¹) JO C 19, 24.1.2009.

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 21 ianuarie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Gerechtshof te Arnhem — Țările de Jos) — K. van Dijk/Gemeente Kampen

(Cauza C-470/08) (¹)

[Politica agricolă comună — Sistem integrat de gestionare și control ale anumitor scheme de plată — Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 — Schemă de plată unică — Transfer de drepturi la plată — Expirarea contractului de arendare — Obligațiile arendașului și ale arendatorului]

(2010/C 63/20)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Gerechtshof te Arnhem

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: K. van Dijk

Pârât: Gemeente Kampen

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — *Gerechthof te Amsterdam* — Interpretarea Regulamentului (CE) nr. 1782/2003 al Consiliului din 29 septembrie 2003 de stabilire a normelor comune pentru schemele de sprijin direct în cadrul politicii agricole comune și de stabilire a anumitor scheme de sprijin pentru agricultori și de modificare a Regulamentelor (CEE) nr. 2019/93, (CE) nr. 1452/2001, (CE) nr. 1453/2001, (CE) nr. 1454/2001, (CE) nr. 1868/94, (CE) nr. 1251/1999, (CE) nr. 1254/1999, (CE) nr. 1673/2000, (CEE) nr. 2358/71 și (CE) nr. 2529/2001 (JO L 270, p. 1, Ediție specială, 03/vol. 49, p. 177) și interpretarea Regulamentului (CE) nr. 795/2004 al Comisiei din 21 aprilie 2004 de stabilire a normelor de aplicare a schemei de plată unică prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 de stabilire a normelor comune pentru schemele de ajutor direct în cadrul politicii agricole comune și de stabilire a anumitor scheme de ajutor pentru agricultori (JO L 141, p. 1, Ediție specială, 03/vol. 56, p. 193) — Sistem de gestionare și de control integrat pentru anumite regimuri de ajutoare — Schemă de plata unică — Transfer de drepturi la plată — Obligațiile arendașului și ale locatorului

Dispozitivul

Dreptul comunitar nu obligă arendașul, la expirarea termenului de arendare, să predea arendașului terenurile arendate împreună cu drepturile la plată constituite pentru aceste terenuri sau aferente lor și nici să îi plătească o despăgubire.

(¹) JO C 6, 10.1.2009.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 21 ianuarie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Augstākās tiesas Senāts — Republica Letonia) — Alstom Power Hydro/Valsts ieņēmumu dienests

(Cauza C-472/08) (¹)

[Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — A șasea directivă TVA — Articolul 18 alineatul (4) — Legislație națională care prevede un termen de prescripție de trei ani pentru rambursarea excedentelor de TVA]

(2010/C 63/21)

Limba de procedură: letona

Instanța de trimitere

Augstākās tiesas Senāts

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Alstom Power Hydro

Pârâtă: Valsts ieņēmumu dienests

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — *Augstākās tiesas Senāts* — Interpretarea articolului 18 alineatul (4) din A șasea Directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — Sistemul comun de taxă pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare (JO L 145, p. 1) — Legislație națională care prevede un termen de trei ani pentru introducerea cererilor de rambursare a taxelor percepute în plus

Dispozitivul

Articolul 18 alineatul (4) din A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare trebuie interpretat în sensul că nu se opune reglementării unui stat membru, precum cea în cauză în acțiunea principală, care prevede un termen de prescripție de trei ani pentru introducerea unei cereri de rambursare a excedentelor de taxă pe valoarea adăugată percepute fără a fi datorate de administrația fiscală a acestui stat.

(¹) JO C 327, 20.12.2008.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 28 ianuarie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Sächsisches Finanzgericht — Germania) — Ingenieurbüro Eulitz GbR Thomas und Marion Eulitz/Finanzamt Dresden I

(Cauza C-473/08) (¹)

[A șasea directivă TVA — Articolul 13 secțiunea A alineatul (1) litera (j) — Scutire — Pregătire particulară oferită de cadre didactice la nivel de învățământ școlar sau universitar — Prestațiile furnizate de un cadru didactic independent în cadrul cursurilor de formare profesională continuă organizate de un institut terț]

(2010/C 63/22)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Sächsisches Finanzgericht

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Ingenieurbüro Eulitz GbR Thomas und Marion Eulitz

Pârâtă: Finanzamt Dresden I

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Sächsisches Finanzgericht — Interpretarea articolului 13 Secțiunea A alineatul (1) litera (j) din Directiva 77/388/CEE: A șasea directivă a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare (JO L 145, p. 1) — Scutirea „pregătirii particulare oferite de profesori și la nivel de învățământ școlar și universitar” — Pregătire oferită de către un inginer licențiat în cadrul unui curs de perfecționare propus de o școală privată și destinată să ofere inginerilor și arhitecților o calificare postuniversitară de specialitate în materie de protecție contra incendiilor — Furnizarea unor prestații de învățământ în mod continuu și exercitarea în paralel a unor sarcini de conducere a anumitor cicluri de formare — Percepere de onorarii chiar în caz de anulare a cursurilor din lipsă de înscrieri

Dispozitivul

1. *Articolul 13 secțiunea A alineatul (1) litera (j) din A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare trebuie interpretat în sensul că prestațiile de învățământ furnizate de un inginer licențiat într-un institut de formare cu statut de asociație de drept privat, în cadrul unor cicluri de formare finalizate printr-un examen, destinate unor participanți care sunt deja titulari, cel puțin, ai unei diplome de arhitect sau de inginer eliberate de o instituție de învățământ superior sau care dispun de o formare echivalentă, pot constitui „pregătire [...] la nivel de învățământ școlar sau universitar” în sensul acestei dispoziții. De asemenea, pot constitui o astfel de pregătire alte activități decât cea de învățământ propriu zisă, cu condiția ca aceste activități să se desfășoare, în esență, în cadrul transmiterii de cunoștințe și de competențe între un cadru didactic și elevi sau studenți la nivel de învățământ școlar sau universitar. În măsura în care este necesar, revine instanței de trimitere să verifice dacă toate activitățile în discuție în acțiunea principală constituie „pregătire” la nivel de „învățământ școlar sau universitar” în sensul dispoziției menționate.*
2. *Articolul 13 secțiunea A alineatul (1) litera (j) din această directivă trebuie interpretat în sensul că, în împrejurări precum cele din acțiunea principală, nu se poate considera că o persoană precum domnul Eulitz, care este asociat al reclamantei din acțiunea principală și furnizează prestații în calitate de cadru didactic în cadrul cursurilor de formare oferite de un organism terț, oferă pregătire „particulară” în sensul acestei dispoziții.*

Hotărârea Curții (Camera a opta) din 29 octombrie 2009 — Comisia Comunităților Europene/Marele Ducat al Luxemburgului

(Cauza C-22/09) ⁽¹⁾

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Politica energetică — Economie de energie — Directiva 2002/91/CE — Performanța energetică a clădirilor — Netranspunere în termenul prevăzut)

(2010/C 63/23)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentați: B. Schima și L. de Schieter de Lophem, agenți)

Pârât: Marele Ducat al Luxemburgului (reprezentant: C. Schiltz, agent)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Neadoptarea, în termenul prevăzut, a dispozițiilor necesare pentru a se conforma Directivei 2002/91/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2002 privind performanța energetică a clădirilor (JO L 1, p.65, Ediție specială 12/vol. 2, p. 44)

Dispozitivul

1. *Prin neadoptarea actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2002/91/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2002 privind performanța energetică a clădirilor, Marele Ducat al Luxemburgului nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 15 alineatul (1) din directiva menționată.*
2. *Obligă Marele Ducat al Luxemburgului la plata cheltuielilor de judecată.*

⁽¹⁾ JO C 44, 21.2.2009.

⁽¹⁾ JO C 82, 4.4.2009.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 23 decembrie 2009 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Višje sodišče v Mariboru — Republica Slovenia) — Jasna Detiček/Maurizio Sgueglia

(Cauza C-403/09 PPU) ⁽¹⁾

[Cooperare judiciară în materie civilă — Materia matrimonială și materia răspunderii părintești — Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 — Măsuri provizorii cu privire la încredințare — Hotărâre executorie într un stat membru — Deplasare ilicită a copilului — Alt stat membru — Altă instanță — Încredințare a copilului celuilalt părinte — Competență — Procedură preliminară de urgență]

(2010/C 63/24)

Limba de procedură: slovena

Instanța de trimitere

Višje sodišče v Mariboru

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Jasna Detiček

Pârât: Maurizio Sgueglia

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare Interpretarea articolului 20 din Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 al Consiliului din 27 noiembrie 2003 privind competența, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești, de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1347/2000 (JO L 338, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 6, p. 183) — Măsuri provizorii și asigurătorii — Competența unei instanțe dintr-un stat membru A de a se pronunța în mod provizoriu asupra unei cereri de reîncredințare a minorului, instanța competentă pentru soluționarea cauzei pe fond — instanța care soluționează cererea de divorț — fiind într-un stat membru B

Dispozitivul

Articolul 20 din Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 al Consiliului din 27 noiembrie 2003 privind competența, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești, de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1347/2000 trebuie să fie interpretat în sensul că, în circumstanțe precum cele din cauza principală, nu permite unei instanțe dintr un stat membru să adopte o măsură provizorie în materia răspunderii părintești prin care un copil care se află pe teritoriul acestui stat membru să fie încredințat unuia dintre părinți în cazul în care o instanță dintr un alt stat membru, competentă în temeiul regulamentulului menționat pentru soluționarea pe fond a cauzei privind încredințarea copilului, a pronunțat deja o hotărâre prin care copilul a fost încredințat provizoriu celuilalt părinte, iar hotărârea respectivă a fost declarată executorie pe teritoriul primului stat membru.

⁽¹⁾ JO C 312, 19.12.2009.

Ordonanța Curții (Camera a șasea) din 23 noiembrie 2009 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Monomeles Protodikeio Rethymnis — Grecia) — Geórgios K. Lagoudakis/Kentro Anoiktis Prostasias Hlikiomenon Dimou Rethymnis (C-162/08) și Dimitrios G. Ladakis, Andréas M. Birtas, Konstantinos G. Kyriakopoulos, Emmanouil V. Klamponis, Sofoklis E. Mastorakis/Dimos Geropotamou (C-163/08) și Michail Zacharioudakis/Dimos Lampis(C-164/08)

(Cauza C-162/08-C-164/08) ⁽¹⁾

[Articolul 104 alineatul (3) primul paragraf din Regulamentul de procedură — Politică socială — Directiva 1999/70/CE — Clauzele 5 și 8 din acordul-cadru cu privire la munca pe durată determinată — Contracte de muncă pe durată determinată în sectorul public — Primul sau unicul contract — Contracte succesive — Măsură legală echivalentă — Reducere a nivelului general de protecție a lucrătorilor — Măsuri care vizează prevenirea abuzurilor — Sancțiuni — Interdicție absolută de transformare a contractelor de muncă pe durată determinată în contracte pe durată nedeterminată în sectorul public — Consecințe ale unei transpuneri incorecte a unei directive — Interpretare conformă]

(2010/C 63/25)

Limba de procedură: greaca

Instanța de trimitere

Monomeles Protodikeio Rethymnis

Părțile din acțiunea principală

Reclamanți: Geórgios K. Lagoudakis (C-162/08), Dimitrios G. Ladakis, Andréas M. Birtas, Konstantinos G. Kyriakopoulos, Emmanouil V. Klamponis, Sofoklis E. Mastorakis (C-163/08), Michail Zacharioudakis (C-164/08)

Pârâți: Kentro Anoiktis Prostasias Hlikiomenon Dimou Rethymnis (C-162/08), Dimos Geropotamou (C-163/08), Dimos Lampis (C-164/08)

Obiectul

Cereri de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Monomeles Protodikeio Rethymnis — Interpretarea clauzei 5 și a clauzei 8 alineatele (1) și (3) din anexa la Directiva 1999/70/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 privind acordul-cadru cu privire la munca pe durată determinată, încheiat între CES, UNICE și CEEP (JO L 175, p. 43, Ediție specială 05/vol. 5, p. 129) — Interzicerea adoptării unei reglementări naționale sub pretextul transpunerii atunci când o reglementare națională, echivalentă în sensul clauzei 5 alineatul (1) din directivă este deja în vigoare, iar noua reglementare reduce nivelul de protecție acordată lucrătorilor cu contract de muncă pe durată determinată

Dispozitivul

1. Clauza 5 alineatul (1) din acordul-cadru cu privire la munca pe durată determinată, încheiat la 18 martie 1999, care figurează în anexa la Directiva 1999/70/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 privind acordul-cadru cu privire la munca pe durată determinată, încheiat între CES, UNICE și CEEP trebuie interpretată în sensul că nu se opune adoptării, de către un stat membru, a unei reglementări naționale, precum Decretul prezidențial 164/2004 de instituire a unor prevederi privind lucrătorii recrutați pe baza unor contracte pe durată determinată în sectorul public, care, cu scopul de a transpune în mod specific Directiva 1999/70, pentru aplicarea dispozițiilor acesteia în sectorul public, prevede punerea în aplicare a măsurilor de prevenire a utilizării abuzive a unor contracte sau a unor raporturi de muncă pe durată determinată succesive enumerate la alineatul (1) literele (a)-(c) din această clauză, atunci când există deja în dreptul intern — fapt a cărui verificare revine instanței de trimitere — o „măsură legală echivalentă” în sensul clauzei menționate, cum este articolul 8 alineatul 3 din Legea 2112/1920 privind rezilierea obligatorie a contractului de muncă al angajaților din sectorul privat, cu condiția ca, totuși, reglementarea menționată, pe de o parte, să nu afecteze caracterul efectiv al prevenirii utilizării abuzive a unor contracte sau a unor raporturi de muncă pe durată determinată astfel cum rezultă din respectiva măsura legală echivalentă și, pe de altă parte, ca aceasta să respecte dreptul comunitar și, în special, clauza 8 alineatul (3) din acordul menționat.
2. Clauza 5 alineatul (1) litera (a) din acordul-cadru cu privire la munca pe durată determinată trebuie interpretată în sensul că se opune aplicării unei reglementări naționale, precum cea în cauză în acțiunea principală, de către autoritățile statului membru în cauză astfel încât reînnoirea unor contracte pe durată determinată succesive, în sectorul public, este considerată justificată prin „motive obiective” în sensul clauzei menționate pentru unicul motiv că aceste contracte sunt întemeiate pe dispoziții legale care permit reînnoirea acestora pentru a satisface anumite necesități provizorii, deși, în realitate respectivele necesități sunt permanente și durabile. În schimb, această clauză nu se aplică încheierii unui prim sau unic contract sau raport de muncă pe durată determinată.
3. Clauza 8 alineatul (3) din acordul-cadru privind munca pe durată determinată trebuie interpretată în sensul că „reducerea” avută în vedere de această clauză trebuie examinată în raport cu nivelul general de protecție care era aplicabilă, în statul membru în cauză, atât lucrătorilor care au încheiat contracte de muncă pe durată determinată succesive, cât și lucrătorilor care au încheiat un prim și unic contract pe durată determinată.
4. Clauza 8 alineatul (3) din acordul-cadru cu privire la munca pe durată determinată trebuie interpretată în sensul că nu se opune unei reglementări naționale, cum este Decretul prezidențial 164/2004, care, spre deosebire de o normă de drept intern anterioară, precum articolul 8 alineatul 3 din Legea 2112/1920, pe de o parte, nu mai prevede, dacă au fost utilizate în mod abuziv contracte de muncă pe durată determinată în sectorul public, recalificarea acestora din urmă drept contracte pe durată nedeterminată sau supune această recalificare respectării anumitor condiții cumulative și restrictive și, pe de altă parte, exclude de la beneficiul măsurilor de protecție pe care le prevede lucrătorii care au încheiat un prim sau unic contract pe durată determinată sau sunt compensate prin adoptarea unor măsuri de prevenire a utilizării abuzive de contracte de muncă pe durată determinată în sensul clauzei 5 alineatul (1) din acordul-cadru menționat.
5. Cu toate acestea, punerea în aplicare a acestui acord-cadru printr-o reglementare națională, cum este Decretul prezidențial 164/2004, nu poate ajunge la reducerea protecției care era aplicabilă anterior în ordinea juridică internă lucrătorilor pe durată determinată la un nivel inferior celui stabilit de dispozițiile de protecție minimale prevăzute de același acord-cadru. Mai exact, respectarea clauzei 5 alineatul (1) din acordul-cadru menționat impune ca o astfel de reglementare să prevadă, în ceea ce privește utilizarea abuzivă a unor contracte de muncă pe durată determinată succesive, măsuri efective și obligatorii de prevenire a unei astfel de utilizări abuzive, precum și sancțiuni care au un caracter suficient de efectiv și de descurajator pentru a garanta deplina eficacitate a acestor măsuri preventive. Prin urmare, revine instanței de trimitere obligația de a se asigura că aceste condiții sunt îndeplinite.
6. În împrejurări cum sunt cele din cauzele principale, acordul-cadru cu privire la munca pe durată determinată trebuie interpretat în sensul că, dacă ordinea juridică internă a statului membru în cauză cuprinde, în sectorul avut în vedere, alte măsuri efective pentru a evita și, eventual, sancționa utilizarea abuzivă a unor contracte de muncă pe durată determinată succesive în sensul clauzei 5 alineatul (1) din acest acord, acesta nu se opune aplicării unei norme de drept național prin care se interzice în mod absolut, numai în sectorul public, transformarea unui contract de muncă pe durată nedeterminată o succesiune de contracte de muncă pe durată determinată care, având ca obiect să acopere necesitățile permanente și durabile ale angajatorului, trebuie considerate abuzive. Cu toate acestea, revine instanței de trimitere obligația de a aprecia în ce măsură condițiile de aplicare, precum și punerea în aplicare efectivă a dispozițiilor pertinente de drept intern constituie o măsură adecvată pentru a preveni și, eventual sancționa utilizarea abuzivă de către administrația publică a unor contracte sau raporturi de muncă pe durată determinată succesive.
7. În schimb, întrucât clauza 5 alineatul (1) din acordul-cadru menționat nu este aplicabilă lucrătorilor care au încheiat un prim și unic contract de muncă pe durată determinată, această dispoziție nu impune statelor membre să adopte sancțiuni atunci când un contract acoperă, în realitate, necesități permanente și durabile ale angajatorului.

8. Revine instanței de trimitere obligația de a da dispozițiilor pertinente de drept intern, în măsura posibilului, o interpretare conformă cu clauza 5 alineatul (1) și cu clauza 8 alineatul (3) din acordul-cadru cu privire la munca pe durată determinată, precum și să stabilească, în acest context, dacă o „măsură legală echivalentă” în sensul primei clauze dintre cele menționate, cum este cea prevăzută la articolul 8 alineatul 3 din Legea 2112/1920, trebuie să fie aplicată acțiunilor principale în locul anumitor dispoziții de drept intern.

(¹) JO C 171, 5.7.2008.

Ordonanța Curții din 26 noiembrie 2009 — Região autónoma dos Açores/Consiliul Uniunii Europene, Comisia Comunităților Europene, Regatul Spaniei, Seas at Risk VZW, WWF — World Wide Fund for Nature, Stichting Greenpeace Council

(Cauza C-444/08 P) (¹)

[Recurs — Articolul 119 din Regulamentul de procedură — Regulamentul (CE) nr. 1954/2003 — Acțiune în anulare — Inadmisibilitate — Entitate regională sau locală — Acte care privesc în mod direct și individual această entitate — Recurs în parte vădit inadmisibil și vădit nefondat]

(2010/C 63/26)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Região autónoma dos Açores (reprezentați: M. Renouf și C. Bryant, Solicitors)

Celelalte părți în proces: Consiliul Uniunii Europene, (reprezentați: J. Monteiro și F. Florindo Gijón, agenți), Comisia Comunităților Europene (reprezentant: K. Banks, agent), Regatul Spaniei, (reprezentant: N. Díaz Abad, agent) Seas at Risk VZW, fostă Stichting Seas at Risk Federation, WWF — World Wide Fund for Nature, Stichting Greenpeace Council

Obiectul

Recurs formulat împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a treia) din 1 iulie 2008 în cauza Região autónoma dos Açores/Consiliul (T-37/04), prin care Tribunalul a respins ca inadmisibilă o acțiune având ca obiect anularea în parte a Regulamentului (CE) nr. 1954/2003 al Consiliului din 4 noiembrie 2003 privind gestionarea efortului de pescuit referitor la anumite zone și resurse de pescuit comunitare, de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2847/93 și de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 685/95 și (CE) nr. 2027/95 (JO L 289,

p. 1, Ediție specială, 04/vol. 7, p. 30) — Cerința de a fi vizat individual de actul atacat

Dispozitivul

1. Respinge recursul.
2. Obligă Região autónoma dos Açores la plata cheltuielilor de judecată.
3. Regatul Spaniei și Comisia Comunităților Europene suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 327, 20.12.2008.

Ordonanța Curții (Camera a șasea) din 4 decembrie 2009 — Matthias Rath/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale), Dr. Grandel GmbH

(Cauzele conexe C-488/08 P și C-489/08 P) (¹)

[Recurs — Marcă comunitară — Regulamentul (CE) nr. 40/94 — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) — Mărcile verbale Epican și Epican Forte — Opoziția titularului mărcii verbale comunitare EPIGRAN — Risc de confuzie — Refuz parțial de înregistrare — Recursuri în mod vădit inadmisibile]

(2010/C 63/27)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurent: Matthias Rath (reprezentați: S. Ziegler, C. Kleiner și F. Dehn, Rechtsanwälte)

Celelalte părți în proces: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: G. Schneider, agent), Dr. Grandel GmbH

Obiectul

Recurs formulat împotriva Ordonanței Tribunalului de Primă Instanță (Camera a șaptea) din 8 septembrie 2008, Rath/OAPI și Grandel (T-373/06), prin care Tribunalul a respins ca fiind vădit nefondată acțiunea în anulare împotriva Deciziei primei camere de recurs a OAPI din 5 octombrie 2006, prin care s-a respins în parte recursul împotriva Deciziei diviziei de opoziție care, admitând opoziția formulată de titularul mărcii comunitare verbale anterioare „EPIGRAN”, a refuzat înregistrarea mărcii verbale „EPICAN FORTE” pentru produsele și serviciile clasificate în clasa 5 — Risc de confuzie între două mărci

Dispozitivul

1. Respinge recursurile.
2. Obligă pe domnul Rath la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 82, 4.04.2009.

Ordonanța Curții (Camera a cincea) din 9 decembrie 2009 — Prana Haus GmbH/Oficiul pentru Armonizare în cadrul pieței interne (mărci, desene și modele industriale)

(Cauza C-494/08 P) (¹)

[Recurs — Articolul 119 din Regulamentul de procedură — Marcă comunitară — Marca verbală PRANAHAUS — Regulament (CE) nr. 40/94 — Motiv absolut de refuz — Caracter descriptiv — Recurs în parte în mod vădit inadmisibil și în parte în mod vădit nefondat]

(2010/C 63/28)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurentă: Prana Haus GmbH (reprezentant: N. Hebeis, Rechtsanwalt)

Cealaltă parte în proces: Oficiul pentru Armonizare în cadrul pieței interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) (reprezentant: J. Weberndörfer, agent)

Obiectul

Recurs formulat împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a opta) din 17 septembrie 2008, Prana Haus GmbH/OAPI (T-226/07), prin care Tribunalul a respins acțiunea în anulare formulată împotriva Deciziei Camerei întâi de recurs a OAPI din 18 aprilie 2007 de respingere a recursului împotriva deciziei examinatorului de a refuza înregistrarea mărcii verbale „PRANAHAUS” pentru produse și servicii din clasele 9, 16 și 35 — Caracterul descriptiv al mărcii.

Dispozitivul

1. Respinge recursul.
2. Obligă Prana Haus GmbH la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 32, 7.02.2009.

Ordonanța Curții (Camera a treia) din 12 ianuarie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Amtsgericht Charlottenburg — Germania) — Amiraik Berlin GmbH

(Cauza C-497/08) (¹)

(Procedură necontencioasă — Desemnarea unui lichidator al unei societăți — Necompetența Curții)

(2010/C 63/29)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Amtsgericht Charlottenburg

Partea din acțiunea principală

Amiraik Berlin GmbH

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei întrebări preliminare — Amtsgericht Charlottenburg — Interpretarea articolelor 10 CE, 43 CE și 48 CE — Recunoașterea de către un stat membru a unei măsuri de expropriere având ca obiect bunuri situate pe teritoriul său, adoptată de ordinea juridică a unui alt stat membru — Radierea din registrul societăților al „Companies House”, pentru nerespectarea obligațiilor de publicitate, a unei societăți cu răspundere limitată de drept britanic, având drept consecință transmiterea patrimoniului său, inclusiv a bunurilor imobiliare situate în Germania, către Coroana Britanică

Dispozitivul

Curtea de Justiție a Uniunii Europene este în mod vădit incompetentă să răspundă la întrebarea adresată de Amtsgericht Charlottenburg prin decizia din 7 noiembrie 2008.

(¹) JO C 113, 16.5.2009.

Recurs introdus la 24 martie 2009 de Sociedad General de Autores y Editores (SGAE) împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a șaptea) pronunțate la 13 ianuarie 2009 în cauza T-456/08, Sociedad General de Autores y Editores de España/Comisia Comunităților Europene

(Cauza C-112/09 P)

(2010/C 63/30)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Recurentă: Sociedad General de Autores y Editores (SGAE) (reprezentați: R. Allendesalazar Corcho și R. Vallina Hoset, avocați)

Cealaltă parte în proces: Comisia Europeană

Prin Ordonanța din 14 ianuarie 2010, Curtea (Camera a opta) a respins recursul.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunal Superior de Justicia de Castilla La Mancha (Spania) la 25 noiembrie 2009 — CLECE, S.A./María Socorro Martín Valor și Ayuntamiento de Cobisa

(Cauza C-463/09)

(2010/C 63/31)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Tribunal Superior de Justicia de Castilla La Mancha

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: CLECE, S.A.

Pârâți: María Socorro Martín Valor și Ayuntamiento de Cobisa

Întrebarea preliminară

Trebuie considerată ca intrând în domeniul de aplicare al Directivei 2001/23/CE⁽¹⁾, astfel cum este definit la articolul 1 alineatul (1) literele (a) și (b), o ipoteză în care o comună preia sau ia în administrare activitatea de curățenie a diferitelor sale localuri, care era prestată anterior de o întreprindere contractantă și pentru care comuna angajează personal nou?

⁽¹⁾ a Consiliului din 12 martie 2001 privind apropierea legislației statelor membre referitoare la menținerea drepturilor lucrătorilor în cazul transferului de întreprinderi, unități sau părți de întreprinderi sau unități (JO L 82, p. 16, Ediție specială, 05/vol. 6, p. 20)

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunal Supremo (Spania) la 30 noiembrie 2009 — INMOGOLF SA/Administración General del Estado

(Cauza C-487/09)

(2010/C 63/32)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Tribunal Supremo

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: INMOGOLF SA

Pârâtă: Administración General del Estado

Întrebările preliminare

Având în vedere că Directiva 69/335/CEE a Consiliului din 17 iulie 1969 privind taxele indirecte aplicate majorării capitalului⁽¹⁾ (în prezent Directiva 2008/7 CE [...] din 12 februarie⁽²⁾) interzice la articolul 11 litera (a) impozitarea circulației de acțiuni, de părți sociale sau a altor titluri de valoare de același tip, și că articolul 12 alineatul (1) litera (a) autorizează exclusiv statele membre să perceapă impozite aferente transferului de valori mobiliare, percepute în mod forfetar sau nu, și având în vedere că articolul 108 din Legea 24/1988 din 28 iunie privind piața de valori (conform textului celei de a 12-a dispoziții suplimentare a Legii 18/1991 din 6 iunie), deși prevede pentru transferul de valori o normă generală de scutire, atât de la plata taxei pe valoarea adăugată, cât și de la plata impozitului aferent transferurilor patrimoniale, cu toate acestea supune operațiunile respective la impozitul aferent transferurilor patrimoniale, în calitate de transferuri patrimoniale cu titlu oneros, cu condiția ca acestea să reprezinte acțiuni din capitalul social al unor entități în care cel puțin 50 % din activ este constituit din bunuri imobile și când cumpărătorul, ca urmare a transferului respectiv, obține o poziție de asemenea natură încât îi permite să exercite controlul entității, fără distincție între societăți de gestionare a patrimoniului și societăți care desfășoară o activitate economică

1. Directiva 69/335/CEE a Consiliului din 17 iulie 1969 interzice aplicarea în mod automat a normelor statelor membre, precum articolul 108 alineatul 2 din Legea 24/1988 din 28 iunie privind piața de valori, care supune impozitării anumite transferuri de valori ce disimulează transferuri de bunuri imobile, chiar și cazul în care nu s-a intenționat eludarea impozitului?

În situația în care nu este necesară existența intenției de eludare a impozitului

2. Directiva 69/335/CEE a Consiliului din 17 iulie 1969 interzice existența unor norme precum Legea spaniolă 24/1988 care prevede impozitarea dobândirii majorității capitalului social al societăților al căror activ este constituit în majoritate din bunuri imobile, chiar dacă este vorba despre societăți operaționale și chiar dacă bunurile imobile nu pot fi disociate de activitatea economică desfășurată de către societate?

⁽¹⁾ JO L 249, p. 25, Ediție specială, 09/vol. 1, p. 9.

⁽²⁾ JO L 46, p. 11.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunal Supremo (Spania) la 30 noiembrie 2009 — Asociación de Transporte por Carretera/Administración General del Estado

(Cauza C-488/09)

(2010/C 63/33)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Tribunal Supremo

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Asociación de Transporte por Carretera

Pârâtă: Administración General del Estado

Întrebările preliminare

1. În cazul în care locul comiterii infracțiunii materiale se determină după ce un stat membru a constatat o neregulă în regimul vamal de transport TIR și a adresat asociației garant de pe teritoriul său un ordin de plată a sumei corespunzătoare, faptul că statul membru în care a fost comisă infracțiunea inițiază o nouă procedură prin care solicită plata taxelor datorate de debitorii principali și de asociația garant de la locul infracțiunii materiale, în limitele răspunderii care îi revine acesteia, este compatibil cu articolul 454 alineatul (3) și cu articolul 455 din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 ⁽¹⁾, în condițiile în care stabilirea locului infracțiunii intervine după expirarea termenului prevăzut de dispozițiile comunitare?

În cazul unui răspuns afirmativ:

2. Asociația garant din statul membru în care a fost comisă în concret infracțiunea poate să pretindă, în temeiul articolului 454 alineatul (3) și al articolului 455 din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 sau al articolului 221 alineatul (3) din Codul vamal comunitar, că s-a prescris dreptul de a solicita suma corespunzătoare garanției pentru motivul că termenul stabilit a expirat fără ca aceasta să fi avut cunoștință despre fapte înainte de expirarea termenului în cauză?
3. Solicitarea de plată adresată asociației garant din statul care a constatat infracțiunea prin administrația sa vamală în temeiul articolului 11 alineatul (2) din Convenția TIR are ca efect întreruperea cursului procedurii inițiate împotriva asociației garant de la locul comiterii infracțiunii?

4. Articolul 11 alineatul (2) ultima teză din Convenția TIR poate fi interpretat în sensul că termenul prevăzut este aplicabil statului în care a fost comisă infracțiunea, chiar dacă statul care a constatat neregula nu a suspendat procedura de solicitare a plății din partea asociației garant, în condițiile în care a fost declanșată o procedură penală privind faptele constatate?

⁽¹⁾ Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 al Comisiei din 2 iulie 1993 de stabilire a unor dispoziții de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului de instituire a Codului Vamal Comunitar (JO L 253, p. 1, Ediție specială, 02/vol.7, p. 3).

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Bundesfinanzhof (Germania) la 3 decembrie 2009 — Finanzamt Burgdorf/Manfred Bog

(Cauza C-497/09)

(2010/C 63/34)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesfinanzhof

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Finanzamt Burgdorf

Pârât: Manfred Bog

Întrebările preliminare

1. Furnizarea de hrană sau de preparate culinare pregătite destinate consumului imediat constituie o livrare în sensul articolului 5 din Directiva 77/388/CEE: A șasea directivă a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare ⁽¹⁾?
2. Este relevant pentru răspunsul la prima întrebare faptul că se furnizează elemente suplimentare privind prestări de servicii (punerea la dispoziție a unor instalații pentru consumul alimentelor)?

3. În cazul în care răspunsul la prima întrebare este afirmativ: noțiunea „aliment” de categoria 1 din anexa H la A șasea directivă trebuie interpretată în sensul că nu vizează decât alimentele „la pachet” precum cele vândute în mod obișnuit în cadrul distribuției alimentare sau privește și hrana sau preparatele culinare care au fost prăjite, fierte sau preparate în alt mod pentru consumul imediat?

(¹) JO L 145, p. 1

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Bundesfinanzhof (Germania) la 3 decembrie 2009 — Hans-Joachim Flebbe Filmtheater GmbH & Co. KG/Finanzamt Hamburg-Barmbek-Uhlenhorst

(Cauza C-499/09)

(2010/C 63/35)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesfinanzhof

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Hans-Joachim Flebbe Filmtheater GmbH & Co. KG

Pârât: Finanzamt Hamburg-Barmbek-Uhlenhorst

Întrebările preliminare

1. Livrarea de mâncăruri sau de preparate pentru consum imediat constituie o livrare în sensul Celei de a șasea directive 77/388/CEE (¹) a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare?
2. Pentru a răspunde la prima întrebare, prezintă relevanță furnizarea unor elemente de prestare de servicii complementare (punerea la dispoziție de mese, de scaune și de alte instalații pentru consum, prezentarea unui eveniment cinematografic)?
3. În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare: noțiunea „alimente” prevăzută la anexa H categoria 1 din A șasea

directivă trebuie interpretată în sensul că se referă numai la alimente „la pachet”, astfel cum se vând de regulă în magazinele alimentare, sau și la mâncăruri și preparate care au fost pregătite prin fierbere, frigere, coacere sau altfel pentru consum imediat?

(¹) JO L 145, p. 1.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Bundesfinanzhof (Germania) la 3 decembrie 2009 — Lothar Lohmeyer/Finanzamt Minden

(Cauza C-501/09)

(2010/C 63/36)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesfinanzhof

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Lothar Lohmeyer

Pârât: Finanzamt Minden

Întrebările preliminare

1. Noțiunea „alimente” cuprinsă în prima categorie a anexei H la A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri (¹) trebuie interpretată în sensul că include numai alimente „la pachet”, vândute de obicei în magazine alimentare, sau include și mâncarea ori felurile de mâncare preparate pentru consumul imediat prin fierbere, frigere sau coacere ori în alt mod?
2. În cazul în care noțiunea „alimente” cuprinsă în prima categorie a anexei H la A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri include și mâncarea ori felurile de mâncare destinate consumului imediat:

Articolul 6 alineatul (1) prima teză din A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri trebuie interpretat în sensul că include și livrarea mâncării sau a felurilor de mâncare proaspăt preparate pe care cumpărătorul le consumă la fața locului, fără a fi luate la pachet, prin utilizarea unor echipamente necesare consumului, precum, de exemplu, mese de scânduri, mese de bar sau alte echipamente asemănătoare?

(¹) JO L 145, p. 1.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Bundesfinanzhof (Germania) la 3 decembrie 2009 — Fleischerei Nier GmbH & Co. KG/Finanzamt Detmold

(Cauza C-502/09)

(2010/C 63/37)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesfinanzhof

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Fleischerei Nier GmbH & Co. KG

Pârâtă: Finanzamt Detmold

Întrebările preliminare

1. Noțiunea „produse alimentare” prevăzută în anexa H, categoria 1, din A șasea Directivă 77/388/CEE (¹) a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri trebuie interpretată în sensul că nu vizează decât produsele alimentare în regim de „catering”, astfel cum sunt vândute în mod obișnuit în comerțul cu amănuntul de produse alimentare, sau în sensul că această noțiune include și preparatele culinare sau felurile de mâncare care — prin fierbere, frigere, coacere sau în vreun alt mod —, sunt pregătite pentru a fi consumate imediat?
2. În cazul în care „produse[le] alimentare” în sensul anexei H, categoria 1, din A șasea Directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri includ și preparatele culinare sau felurile de mâncare destinate consumului imediat:

Procesul de pregătire a preparatelor culinare sau a felurilor de mâncare trebuie considerat un element al prestării de servicii atunci când trebuie să se decidă dacă prestația

unitară a unei întreprinderi de catering pentru petreceri și ceremonii (furnizarea de preparate culinare și de feluri de mâncare destinate consumului imediat, eventual procurarea de tacâmuri și veselă tradiționale și/sau pentru mese de tip „bufet suedez”, precum și recuperarea obiectelor încredințate) trebuie să fie calificată drept livrare de produse alimentare ce beneficiază de un avantaj fiscal (categoria 1 din anexa H la directiva menționată) sau drept prestare de servicii, care nu beneficiază de un astfel de avantaj [articolul 6 alineatul (1) din aceeași directivă]?

3. În cazul unui răspuns negativ la a doua întrebare:

Este compatibilă cu dispozițiile coroborate ale articolului 2 punctul (1), ale articolului 5 alineatul (1) și ale articolului 6 alineatul (1) din A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri împrejurarea că, la calificarea prestației unice a unei întreprinderi de catering fie drept livrare de bunuri, fie drept prestare de servicii de o anumită natură se ține seama numai de numărul elementelor care au caracterul de prestare de servicii (două sau mai multe) în raport cu cele aferente livrării, sau elementele ce au caracterul de prestare de servicii trebuie apreciate independent de numărul lor — și, în acest ultim caz, potrivit căror criterii?

(¹) JO L 145, p. 1

Recurs introdus la 4 decembrie 2009 de Comisia Europeană împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a șaptea) pronunțate la 23 septembrie 2009 în cauza T-263/07, Republica Estonia/Comisia Europeană

(Cauza C-505/09 P)

(2010/C 63/38)

Limba de procedură: estona

Părțile

Recurentă: Comisia Europeană (reprezentanți: E. Kružíková, E. White și E. Randvere)

Celelalte părți în proces: Republica Estonia, Republica Lituania, Republica Slovacă, Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord

Concluziile recurentei

— Anularea hotărârii atacate;

— obligarea Republicii Estonia la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Estonia consideră că Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță al Comunităților Europene (denumit în continuare: „Tribunalul”) trebuie anulată pentru următoarele motive:

1. Pronunțându-se în favoarea admisibilității acțiunii în anulare în ceea ce privește articolul 1 alineatele (3) și (4) precum și articolul 3 alineatele (2) și (3) din Decizia Comisiei din 4 mai 2007 (privind planul național de cotelor de emisie de gaze cu efect de seră, notificat de Republica Estonia în conformitate cu Directiva 2003/87/CE ⁽¹⁾ a Parlamentului European și a Consiliului), Tribunalul a încălcat articolul 21 din Statutul Curții de Justiție și articolul 44 alineatul (1) punctul (c) din Regulamentul de procedură al Tribunalului. În mod greșit s-a pronunțat Tribunalul în favoarea admisibilității cererii introductive împotriva deciziei în totalitatea sa, chiar dacă reclamanta nu a prezentat motive de anulare decât în ceea ce privește articolul 1 alineatele (1) și (2), articolul 2 alineatele (1) și (2) și articolul 3 alineatul (1).
2. Tribunalul a făcut o greșită aplicare a articolului 9 alineatele (1) și (3) din directivă, interpretând în mod eronat principiul general al egalității de tratament și obiectivul directivei la stabilirea de către Tribunal a domeniului de aplicare și a întinderii puterii de control a Comisiei precum și a exercitării acesteia în conformitate cu articolul 9 alineatul (3) din Directivă. Planurile de alocare nu sunt măsuri clasice de transpunere a unei directive, care să poată fi apreciate *a posteriori*. Acceptarea și utilizarea, de către fiecare stat membru, a propriilor informații, care nu sunt controlate, creează un risc de inegalitate de tratament între statele membre. Obiectivele directivei nu pot fi atinse decât în cazul în care cererea în domeniul cotelor de emisie depășește oferta. Trebuie să se facă distincția între limita maximă a cotelor ce pot fi alocate și cantitatea maximă de cote ce pot fi alocate.
3. Tribunalul a interpretat în mod eronat domeniul de aplicare al principiului buneii administrării. Elaborarea planului de alocare fiind o sarcină ce revine statelor membre, Comisia nu avea competența de a suplini lacunele acestor planuri, ci pe aceea de a aprecia conformitatea planului de alocare în raport cu directiva.
4. Tribunalul a săvârșit o eroare de calificare juridică a dispozițiilor deciziei atacate, în măsura în care a declarat că celelalte dispoziții ale deciziei atacate nu pot fi dissociate de articolul 1 alineatele (1) și (2), de articolul 2 alineatele (1) și (2), precum și de articolul 3 alineatul (1) și, în consecință, a anulat decizia în ansamblu. În realitate, nu există o astfel de imposibilitate de disociere, având în vedere că rezultă cu claritate din structura și din motivarea deciziei Comisiei că fiecare alineat al articolului 2 este indisolubil legat de alineatul corespunzător al articolului 1, dar nu se află într-un raport indisolubil cu celelalte alineate ale

articolului 2. Aceeași este situația în ceea ce privește alineatele articolului 1.

⁽¹⁾ Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității și de modificare a Directivei 96/61/CE (JO L 275, p. 32, Ediție specială, 15/vol. 10, p. 78).

Recurs introdus la 7 decembrie 2009 de Republica Portugheză împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a șaptea) pronunțate la 23 septembrie 2009 în cauza T-385/05, Transnautica — Transportes e Navegação SA/Comisia

(Cauza C-506/09 P)

(2010/C 63/39)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Republica Portugheză (reprezenți: L. Fernandes, C. Guerra Santos, J. Gomes, P. Rocha, agenți)

Celelalte părți în proces: Transnautica — Transportes e Navegação, SA, Comisia Europeană

Concluziile recurente

- Admiterea cererii formulate de autoritățile portugheze de suspendare a judecării prezentului recurs până la pronunțarea Tribunalului, în măsura în care, în cadrul cererii de terță opoziție, trebuie dezbătută nu doar legislația, ci și situația de fapt din cauză;
- anularea Hotărârii Tribunalului din 23 septembrie 2009, Transnautica — Transportes e Navegação SA/Comisia (T-385/05) de anulare a Deciziei REM 05/2004 a Comisiei din 6 iulie 2005 prin care s-a respins cererea formulată de Transnautica de rambursare și de remitere a unor taxe vamale și
- obligarea Transnautica — Transportes e Navegação, SA la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamanta susține că Tribunalul a concluzionat în mod neînțemeiat că autoritățile vamale portugheze au săvârșit o eroare atunci când au stabilit și au controlat garanția globală utilizată în operațiunile de tranzit în discuție.

Reclamanta invocă de asemenea că este imposibil să se stabilească vreo legătură de cauzalitate între erorile presupuse a fi săvârșite de autoritățile portugheze și sustragerea ulterioară a mărfurilor de la supravegherea vamală și apreciază că, pronunțându-se în sens diferit, Tribunalul a încălcat dreptul Uniunii Europene.

Acțiune introdusă la 11 decembrie 2009 — Comisia Europeană/Republica Estonia

(Cauza C-515/09)

(2010/C 63/40)

Limba de procedură: estona

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: A. Marghelis și K. Saaremäel-Stoilov)

Pârâtă: Republica Estonia

Concluziile reclamantei

— Constatarea faptului că, prin neadoptarea tuturor actelor cu putere de lege și actelor administrative necesare pentru a transpune Directiva 2006/21/CE ⁽¹⁾ a Parlamentului European și a Consiliului din 15 martie 2006 privind gestionarea deșeurilor din industriile extractive și de modificare a Directivei 2004/35/CE și, în orice caz, prin faptul că nu a comunicat adoptarea acestor dispoziții Comisiei, Republica Estonia nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul acestei directive;

— obligarea Republicii Estonia la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Termenul pentru transpunerea directivei în dreptul intern a expirat la 1 mai 2008.

⁽¹⁾ JO L 102, p. 15, Ediție specială, 15/vol. 16, p. 3.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Obersten Gerichtshof (Austria) la 11 decembrie 2009 — Tanja Borger/Tiroler Gebietskrankenkasse

(Cauza C-516/09)

(2010/C 63/41)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Oberster Gerichtshof

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Tanja Borger

Pârâtă: Tiroler Gebietskrankenkasse

Întrebările preliminare

1. Articolul 1 litera (a) din Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 al Consiliului din 14 iunie 1971 privind aplicarea regimurilor de securitate socială în raport cu lucrătorii salariați și cu familiile acestora care se deplasează în cadrul Comunității ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că se aplică — timp de o jumătate de an — și unei persoane care, după împlinirea perioadei legale de doi ani de suspendare a contractului său de muncă în urma nașterii unui copil convine cu angajatorul său o nouă suspendare de o jumătate de an, pentru a obține durata legală maximă de acordare a remunerației pentru îngrijirea copilului, respectiv plata compensatorie corelativă, apoi reziliază contractul de muncă?
2. În cazul unui răspuns negativ la prima întrebare, articolul 1 litera (a) din Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 trebuie interpretat în sensul că se aplică — timp de o jumătate de an — și unei persoane care, după împlinirea perioadei legale de doi ani de suspendare a contractului său de muncă convine cu angajatorul său o nouă suspendare de o jumătate de an, în condițiile în care în această perioadă persoana în cauză primește remunerația pentru îngrijirea copilului, respectiv plata compensatorie corelativă?

⁽¹⁾ JO L 149, p. 2, Ediție specială, 05/vol. 1, p. 26.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tartu Ringkonnakohus (Republica Estonia) la 15 decembrie 2009 — AS Rakvere Piim, AS Maag Piimatööstus/Veterinaar- ja Toiduamet

(Cauza C-523/09)

(2010/C 63/42)

Limba de procedură: estona

Instanța de trimitere

Tartu Ringkonnakohus

Părțile din acțiunea principală

Reclamante: AS Rakvere Piim AS, AS Maag Piimatööstus

Pârât: Veterinaar- ja Toiduamet

Întrebările preliminare

1. Articolul 27 alineatul (4) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 882/2004 ⁽¹⁾ al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind controalele oficiale efectuate pentru a asigura verificarea conformității cu legislația privind hrana pentru animale și produsele alimentare și cu normele de sănătate animală și de bunăstare a animalelor trebuie interpretat în sensul că nu interzice perceperea de la o întreprindere, pentru activitățile menționate în secțiunea A din anexa IV la acest regulament, a unui onorariu echivalent cu taxele minime stabilite în secțiunea B din anexa IV la regulamentul menționat, chiar și atunci când costurile suportate de autoritățile competente responsabile cu privire la elementele enumerate la anexa VI la regulamentul respectiv sunt inferioare taxelor minime menționate?
2. În împrejurările descrise la prima întrebare, un stat membru are dreptul să stabilească, pentru activitățile menționate în secțiunea A din anexa IV la regulament, onorarii mai reduse decât taxele minime prevăzute în secțiunea B din anexa IV la regulament, în cazul în care costurile suportate de autoritățile competente responsabile cu privire la elementele enumerate în anexa VI la regulament sunt inferioare acestor taxe minime, iar condițiile prevăzute la articolul 27 alineatul (6) din regulament nu sunt îndeplinite?

⁽¹⁾ JO L 165, p. 1, Ediție specială, 03/vol. 58, p. 216.

Acțiune introdusă la 17 decembrie 2009 — Comisia Europeană/Republica Estonia**(Cauza C-527/09)**

(2010/C 63/43)

*Limba de procedură: estona***Părțile**

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: G. Braun și E. Randvere)

Pârâtă: Republica Estonia

Concluziile reclamantei

— Constatarea faptului că prin neadoptarea actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru transpunerea Directivei 2006/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 mai 2006 privind auditul legal al conturilor anuale și al conturilor consolidate, de modificare a Directivelor 78/660/CEE și 83/349/CEE ale Consiliului și de abrogare a Directivei 84/253/CEE a Consiliului ⁽¹⁾, și prin necomunicarea acestora Comisiei, Republica Estonia nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul acestei directive;

— obligarea Republicii Estonia la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul și principalele argumente

Termenul pentru transpunerea directivei în ordinea juridică internă a expirat la 29 iunie 2008.

⁽¹⁾ JO L 157, p. 87, Ediție specială, 17/vol. 2, p. 122.

Acțiune introdusă la 17 decembrie 2009 — Comisia Europeană/Republica Estonia**(Cauza C-528/09)**

(2010/C 63/44)

*Limba de procedură: estoniana***Părțile**

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: A. Marghelis și K. Saaremäel-Stoilov)

Pârâtă: Republica Estonia

Concluziile reclamantei

— constatarea faptului că Republica Estonia nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul Directivei 2002/96/CE ⁽¹⁾ a Parlamentului European și a Consiliului din 27 ianuarie 2003 privind deșeurile de echipamente electrice și electronice, în condițiile în care nu a transpus corect în dreptul național articolul 3 litera (i) punctul (iii), articolul 8 alineatul (2) al treilea paragraf și articolul 8 alineatul (3) al doilea paragraf din directiva menționată;

— obligarea Republicii Estonia la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul și principalele argumente

Directiva 2001/96/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 27 ianuarie 2003 reglementează regimul deșeurilor de echipamente electrice și electronice. După analizarea măsurilor prin care a fost transpusă această directivă în dreptul estonian, Comisia consideră că Republica Estonia nu a transpus corect articolul 3 litera (i) punctul (iii), articolul 8 alineatul (2) al treilea paragraf și articolul 8 alineatul (3) al doilea paragraf.

Articolul 3 litera (i) punctul (iii) din directivă definește producătorul de echipamente electrice și electronice. Prevederile legislației estoniene privind deșeurile de echipamente electrice și electronice conțin două definiții diferite ale producătorului și îngreunează astfel înțelegerea și aplicarea dispozițiilor privind tratarea acestor deșeuri.

Articolul 8 alineatul (2) al treilea paragraf din directivă prevede că în momentul vânzării de noi produse, nu se comunică separat cumpărătorilor costurile generate de colectare, tratare și eliminare nepoluantă. Republica Estonia nu a transpus această obligație în legislația sa.

Articolul 8 alineatul (3) al doilea paragraf din directivă prevede obligația statelor membre de a asigura ca, pe o perioadă tranzitorie de 8 ani de la intrarea în vigoare a directivei, producătorii să aibă posibilitatea de a informa cumpărătorii, la vânzarea de noi produse, în legătură cu costurile de colectare, tratare și eliminare nepoluantă, costurile astfel menționate nedeșurând costurile reale suportate. Estonia nu a transpus această obligație în legislația sa.

Republica Estonia a acceptat criticile menționate și a promis în răspunsul dat la avizul motivat al Comisiei că va îndrepta încălcarea articolului 3 litera (i) punctul (iii), a articolului 8 alineatul (2) al treilea paragraf și a articolului 8 alineatul (3) al doilea paragraf din directivă printr-o lege de modificarea a dispozițiilor legii privind deșeurile. Întrucât, conform informațiilor pe care le deține Comisia, Republica Estonia nu a adoptat legea amintită de modificare a legii privind deșeurile, sau cel puțin Comisia nu a fost informată asupra acestui fapt, Estonia nu a transpus în mod corect în legislația internă până în momentul respectiv articolul 3 litera (i) punctul (iii), articolul 8 alineatul (2) al treilea paragraf și articolul 8 alineatul (3) al doilea paragraf și a încălcat astfel obligațiile prevăzute de directivă.

(¹) JO L 37, p. 24, Ediție specială, 15/vol. 9, p. 184.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu (Republica Polonă) la 18 decembrie 2009 — Inter-Mark Group Sp. z o.o., Sp. komandytowa w. Poznaniu/Minister Finansów

(Cauza C-530/09)

(2010/C 63/45)

Limba de procedură: polona

Instanța de trimitere

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu

Părțile din acțiunea principală

Reclamante: Inter-Mark Group Sp. z o.o., Sp. komandytowa

Pârât: Minister Finansów

Întrebările preliminare

1. Dispozițiile articolului 52 litera (a) din 2006/112/CE (¹) a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată trebuie interpretate în sensul că:

- (a) prestările de servicii constând în punerea la dispoziție în mod temporar a unor standuri de expoziție și de târg către clienți care își prezintă oferta în cadrul unor târguri și expoziții se încadrează în categoria de prestări de servicii — prevăzută la dispozițiile menționate — accesorii prestațiilor de organizare de târguri și de expoziții, mai exact unor prestații similare activităților culturale, artistice, sportive, științifice, educative, de divertisment, care sunt impozitate în locul unde au fost executate concret,
- (b) sau este necesar să se considere că sunt avute în vedere prestări de servicii de publicitate impozitate în locul unde clientul și-a stabilit în mod permanent sediul activității sale economice sau unde are un sediu comercial fix pentru care este prestat serviciul, ori, în lipsa unui astfel de loc, locul unde își are domiciliul stabil sau reședința obișnuită, în aplicarea articolului 56 alineatul (1) litera (b) din Directiva 2006/112,

dat fiind că aceste prestări de servicii au ca obiect punerea la dispoziție în mod temporar a unor standuri către clienți care își prezintă oferta în cadrul unor târguri și expoziții, ceea ce presupune în mod obișnuit în prealabil elaborarea unui proiect și conceperea standului și, eventual, transportul elementelor componente ale standului și montarea acestuia în locul de organizare a târgurilor și expozițiilor, iar clienții prestatorului de servicii, care își prezintă produsele sau serviciile, plătesc separat organizatorului manifestației o taxă pentru acordarea simplei posibilități de participare la aceste târguri și expoziții, taxă care acoperă cheltuielile cu serviciile și cu utilitățile, cu infrastructura târgului, cu serviciul de comunicare către media, etc.,

fiecare expozant este responsabil personal pentru echiparea și construcția propriului stand și recurge, în acest sens, la prestările de servicii în discuție care necesită o interpretare,

iar pentru accesul la târguri și expoziții, organizatorii solicită vizitatorilor să plătească taxe de intrare, care revin organizatorului manifestației, iar nu prestatorului de servicii?

(¹) Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7).

Recurs introdus la 18 decembrie 2009 de Republica Estonia împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera întâi) pronunțate la 2 octombrie 2009 în cauza T-324/05, Republica Estonia/Comisia Europeană

(Cauza C-535/09 P)

(2010/C 63/46)

Limba de procedură: estona

Părțile

Recurentă: Republica Estonia (reprezentant: L. Uibo)

Celelalte părți în proces: Comisia Europeană, Republica Letonia

Concluziile recurentei

— Anularea în întregime a Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță al Comunităților Europene din 2 octombrie 2009, Estonia/Comisia, T-324/05;

— admiterea capetelor de cerere formulate în primă instanță.

Motivele și principalele argumente

Estonia consideră că hotărârea Tribunalului de Primă Instanță al Comunităților Europene (denumit în continuare „Tribunalul”) trebuie anulată pentru următoarele motive:

1. Tribunalul a denaturat elementele de probă și a aplicat în mod greșit principiul colegialității prevăzut la articolul 219 CE.

2. Tribunalul a interpretat în mod greșit actul de aderare și Regulamentul nr. 60/2004 ⁽¹⁾.

(a) Tribunalul a interpretat în mod greșit articolul 6 din Regulamentul nr. 60/2004 prin faptul că a considerat că noțiunea „stoc” cuprinsă în acesta include și rezervele menajere.

— Tribunalul a definit în mod prea restrictiv obiectivul Regulamentului nr. 60/2004 și al punctului 4 alineatul (2) din anexa IV la actul de aderare, limitându-l la excluderea „oricăror” perturbări.

— Tribunalul a interpretat în mod greșit articolul 7 alineatele (1) și (6) din Regulamentul nr. 60/2004 prin faptul că a impus statelor membre o obligație de a elimina cantitățile de zahăr excedentare în lipsa oricărei baze legale în acest sens.

(b) Tribunalul a interpretat în mod greșit articolul 6 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 60/2004 prin faptul că a restrâns în mod nelegal domeniul de aplicare al acestui text, excluzând din cadrul acestuia circumstanțele constituirii stocurilor de zahăr în Estonia.

— Tribunalul a apreciat în mod greșit probele și a denaturat elementele de probă în ceea ce privește analiza argumentului Estoniei referitor la rolul important avut de constituirea de rezerve menajere în cadrul consumului și al culturii estoniene.

— Tribunalul nu a apreciat în mod corect încrederea legitimă a Estoniei rezultată din asigurările primite din partea Comisiei în cursul negocierilor de aderare.

— Tribunalul nu a apreciat în mod corect contribuția Uniunii Europene în ceea ce privește constituirea stocurilor.

3. Tribunalul a ajuns în mod greșit la concluzia potrivit căreia Comisia nu a încălcat obligația de motivare.

4. Tribunalul a ajuns în mod greșit la concluzia potrivit căreia Comisia nu a încălcat principiul bunei-credințe.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 60/2004 al Comisiei din 14 ianuarie 2004 de instituire a unor măsuri tranzitorii în sectorul zahărului în vederea aderării Republicii Cehe, Estoniei, Ciprului, Letoniei, Lituaniei, Ungariei, Maltei, Poloniei, Sloveniei și Slovaciei la Uniunea Europeană (JO L 9, p. 8, Ediție specială, 03/vol. 52, p. 202).

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Upravno sodišče Republike Slovenije (Slovenia) la 21 decembrie 2009 — Marija Omejc/Republica Slovenia

(Cauza C-536/09)

(2010/C 63/47)

Limba de procedură: slovena

Instanța de trimitere

Upravno sodišče Republike Slovenije

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Marija Omejc

Pârâtă: Republica Slovenia

Întrebările preliminare

1. Sintagma „împiedică realizarea controlului la fața locului” trebuie interpretată în cadrul dreptului național care asociază noțiunea de împiedicare cu un comportament intenționat al unei persoane determinate sau cu neglijența acesteia?
2. În cazul unui răspuns negativ la prima întrebare: sintagma „împiedică realizarea controlului la fața locului” trebuie interpretată în sensul că acoperă, pe lângă actele săvârșite cu intenție sau circumstanțele provocate cu intenție care fac imposibilă realizarea controlului, și orice alt act sau orice altă omisiune care poate fi atribuită neglijenței agricultorului sau reprezentantului acestuia în cazul în care din această cauză nu a fost posibilă realizarea controlului la fața locului în mod integral?
3. În cazul unui răspuns afirmativ la a doua întrebare: pronunțarea unei sancțiuni în temeiul articolului 23 alineatul (2) din Regulamentul 796/2004/CE ⁽¹⁾ depinde de informarea agricultorului în mod adecvat cu privire la partea din control care necesită participarea acestuia?
4. În cazul în care responsabilul exploatației agricole nu locuiește pe aceasta, definiția reprezentantului în temeiul articolului 23 alineatul (2) din Regulamentul 796/2004/CE trebuie apreciată în temeiul dreptului național sau al dreptului comunitar?
5. În cazul în care aspectul de la punctul precedent trebuie apreciat din perspectiva dreptului comunitar: dispozițiile articolului 23 alineatul (2) din Regulamentul 796/2004/CE trebuie interpretate în sensul că este considerat reprezentant al agricultorului în cadrul controalelor la fața locului, orice persoană adultă aptă de muncă care locuiește pe exploatația agricolă și căreia îi este încredințată cel puțin o parte din gestiunea acestei exploatații agricole?
6. În cazul în care aspectul care face obiectul întrebării de la punctul 4) trebuie apreciat din perspectiva dreptului comunitar și în cazul în care răspunsul la întrebarea de la punctul 5) este negativ: responsabilul unei exploatații agricole (agricultor în sensul articolului 23 alineatul (2) din Regulamentul 796/2004/CE) care nu locuiește pe exploatație este obligat să numească un reprezentant care în general poate fi contactat în orice moment la exploatația agricolă?

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 796/2004 al Comisiei din 21 aprilie 2004 de stabilire a normelor de aplicare a eco-condiționării, a modulării și a sistemului integrat de gestionare și control, prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 al Consiliului din 29 septembrie 2003 de stabilire a normelor comune pentru schemele de sprijin direct în cadrul politicii agricole comune și de stabilire a anumitor scheme de sprijin pentru agricultori (JO L 141, p. 18, Ediție specială 03/vol. 56, p. 210)

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Upper Tribunal (Regatul Unit) la 21 decembrie 2009 — Ralph James Bartlett, Natalio Gonzalez Ramos, Jason Michael Taylor/Secretary of State for Work and Pensions

(Cauza C-537/09)

(2010/C 63/48)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

Upper Tribunal

Părțile din acțiunea principală

Reclamanți: Ralph James Bartlett, Natalio Gonzalez Ramos, Jason Michael Taylor

Pârât: Secretary of State for Work and Pensions

Întrebările preliminare

1. (a) În raport cu perioadele cărora li se aplică Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 ⁽¹⁾ din 14 iunie 1971 în versiunea în vigoare anterioară datei de 5 mai 2005, partea mobilată a indemnizației de subzistență pentru persoanele cu handicap prevăzută de secțiunile 71-76 din Social Security Contributions and Benefits Act 1992 (Legea privind cotizațiile și prestațiile de securitate socială din 1992) poate fi calificată separat de indemnizația de subzistență pentru persoanele cu handicap privită în întregul său drept prestație de securitate socială în sensul articolului 4 alineatul (1) din regulamentul sau drept prestație specială cu caracter necontributiv în sensul articolului 4 alineatul (2a) ori drept o altă prestație?
(b) În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea 1) litera (a), care este calificarea adecvată?
(c) În cazul unui răspuns negativ la întrebarea 1) litera (a), care este calificarea adecvată a indemnizației de subzistență pentru persoanele cu handicap?
(d) Dacă răspunsul la întrebarea 1) litera (b) sau la întrebarea 1) litera (c) este în sensul calificării drept prestație de securitate socială, această prestație constituie o prestație de boală în sensul articolului 4 alineatul (1) litera (a) sau o prestație de invaliditate în sensul articolului 4 alineatul (1) litera (b)?

- (e) Răspunsurile la oricare dintre întrebările de mai sus sunt afectate de limitarea temporală prevăzută la punctul 2) al dispozitivului Hotărârii Curții pronunțate în cauza C-299/05, Comisia/Parlamentul European și Consiliul Uniunii Europene, Rep., p. I-8695?
2. (a) În raport cu perioadele cărora li se aplică Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 al Consiliului din 14 iunie 1971 în versiunea în vigoare cu începere de la data de 5 mai 2005 în temeiul Regulamentului (CE) nr. 647/2005 ⁽²⁾ al Parlamentului European și al Consiliului, partea mobilitate a indemnizației de subzistență pentru persoanele cu handicap prevăzută de secțiunile 71-76 din Social Security Contributions and Benefits Act 1992 poate fi calificată separat de indemnizația de subzistență pentru persoanele cu handicap privită în întregul său drept prestație de securitate socială în sensul articolului 4 alineatul (1) din regulamentul sau drept prestație specială cu caracter necontributiv în sensul articolului 4 alineatul (2a) ori drept o altă prestație?
- (b) Dacă răspunsul la întrebarea 2) litera (a) este afirmativ, care este calificarea adecvată?
- (c) Dacă răspunsul la întrebarea 2) litera (a) este negativ, care este calificarea adecvată a indemnizației de subzistență pentru persoanele cu handicap?
- (d) Dacă răspunsul la întrebarea 2) litera (b) sau la întrebarea 2) litera (c) este în sensul calificării drept prestație de securitate socială, această prestație constituie o prestație de boală în sensul articolului 4 alineatul (1) litera (a) sau o prestație de invaliditate în sensul articolului 4 alineatul (1) litera (b)?
3. Dacă răspunsurile la întrebările anterioare au ca efect calificarea părții mobilitate drept o prestație specială cu caracter necontributiv, există o altă normă sau principiu de drept al Uniunii cu relevanță asupra problemei dacă Regatul Unit este îndreptățit să se prevaleze de una dintre condițiile privitoare la reședință și la prezență prevăzute la articolul 2 alineatul (1) litera (a) din Social Security (Disability Living Allowance) Regulations 1991 [Regulamentul privind securitatea socială (Indemnizația de subzistență pentru persoanele cu handicap) din 1991] în împrejurări precum cele din speță?

- (²) Regulamentul (CE) nr. 647/2005 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 aprilie 2005 de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 1408/71 al Consiliului privind aplicarea regimurilor de securitate socială în raport cu lucrătorii salariați, cu lucrătorii nesalariați și cu membrii familiilor acestora care se deplasează în interiorul Comunității, precum și a Regulamentului (CEE) nr. 574/72 al Consiliului de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 1408/71 (JO L 117, p. 1, Ediție specială 05/vol. 7, p. 211).

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Giudice di pace di Varese (Italia) la 17 decembrie 2009 — Siddiquee Mohammed Mohiuddin/Azienda Sanitaria Locale Provincia di Varese

(Cauza C-541/09)

(2010/C 63/49)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Giudice di pace di Varese

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Siddiquee Mohammed Mohiuddin

Pârâtă: Azienda Sanitaria Locale Provincia di Varese

Întrebările preliminare

- Articolul 4 coroborat cu articolul 6 din Regulamentul nr. 882/2004 ⁽¹⁾ instituie un drept subiectiv în favoarea particularilor de a fi supuși, în materia produselor alimentare și a băuturilor, controalelor efectuate exclusiv de către personalul care îndeplinește cerințele enumerate de acestea, care să poată fi invocat în instanță și care să poată fi opus pretențiilor sancționatorii ale statelor membre?
- În cazul unui răspuns negativ la prima întrebare, Directiva 2000/13/CE ⁽²⁾ are relevanță sanitară în contextul legislației comunitare privind etichetarea produselor alimentare și a băuturilor?
- Dispozițiile Directivei 76/768/CEE ⁽³⁾ cu modificările ulterioare sau ale altor norme comunitare relevante se opun posibilității unui stat membru de a distinge între răspunderea operatorilor implicați în procesul de producție, cu excluderea comerciantului în considerarea activității sale?

⁽¹⁾ Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 al Consiliului din 14 iunie 1971 privind aplicarea regimurilor de securitate socială în raport cu lucrătorii salariați, cu lucrătorii care desfășoară activități independente și cu membrii familiilor acestora care se deplasează în cadrul Comunității (JO L 149, p.2, Ediție specială 05/vol. 1, p. 26).

4. În cazul unui răspuns negativ la cea de a treia întrebare, articolul 6 din Directiva 76/768/CEE cu modificările ulterioare trebuie interpretat în sensul că ar crea o răspundere solidară a producătorului produsului cosmetic și a simplului comerciant care nu intervine în procesul de producție, ambalare și etichetare a produsului cosmetic?

(¹) JO L 165, p.1, Ediție specială 03/vol. 58, p. 216.

(²) JO L 109, Ediție specială 15/vol. 6, p. 9.

(³) JO L 262, p.169, Ediție specială 13/vol. 3, p. 101.

Acțiune introdusă la 18 decembrie 2009 — Comisia Europeană/Regatul Țărilor de Jos

(Cauza C-542/09)

(2010/C 63/50)

Limba de procedură: olandeza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentați: G. Rozet și M. van Beek, agenți)

Pârât: Regatul Țărilor de Jos

Concluziile reclamantei

— Constatarea că, prin faptul că lucrătorii migranți și membrii de familie aflați în întreținerea acestora trebuie să îndeplinească o condiție privind reședința, așa-numita „regulă a celor 3 ani din 6”, pentru ca efectuarea studiilor în străinătate să fie eligibilă în cadrul prevăzut de WSF (¹) pentru finanțarea studiilor, Regatul Țărilor de Jos a încălcat obligațiile care îi revin în temeiul articolului 45 TFUE și al articolului 7 alineatul (2) din Regulamentul (CEE) nr. 1612/68 (²);

— obligarea Regatului Țărilor de Jos la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin faptul că până în prezent nu au prevăzut toate măsurile de eliminare a condiției de reședință, așa-numita „regulă a celor 3 ani din 6”, pe care trebuie să o îndeplinească lucrătorii migranți și membrii de familie aflați în întreținerea acestora pentru ca efectuarea studiilor în străinătate să fie eligibilă în cadrul prevăzut de WSF pentru finanțarea studiilor, Comisia consideră că Țările de Jos nu și-au îndeplinit obligațiile care le revin în temeiul articolului 45 TFUE și al Regulamentului nr. 1612/68.

(¹) Legea privind finanțarea studiilor (Wet Studiefinanciering) din 2000.

(²) Regulamentul (CEE) nr. 1612/68 al Consiliului din 15 octombrie 1968 privind libera circulație a lucrătorilor în cadrul Comunității (JO L 257, p. 2, Ediție specială, 05/vol. 1, p. 11).

Acțiune introdusă la 22 decembrie 2009 — Comisia Europeană/Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord

(Cauza C-545/09)

(2010/C 63/51)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentați: J. Currall, B. Eggers, agenți)

Pârât: Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord

Concluziile reclamantei

— Declararea faptului că articolul 12 alineatul (4) litera (a) din Convenția privind definirea statutului școlilor europene (¹) trebuie interpretat și aplicat astfel încât să se garanteze cadrelor didactice detașate de un stat membru că beneficiază, pe durata detașării, de aceleași posibilități de avansare în profesie și de același salariu de care se bucură profesorii angajați în statul membru respectiv și a faptului că excluderea anumitor profesori detașați de Regatul Unit, pe durata detașării, de la accesul la grilele de salarizare superioare (cunoscute sub diferite denumiri: „prag de salarizare”, „sistem de excelență în profesie”, „cadre didactice cu competențe speciale”) și de la alte elemente de salarizare suplimentare (cum ar fi „remunerația pentru răspunderea privind predarea și pregătirea”), precum și de la avansarea în grila de salarizare aplicabilă profesorilor care rămân la școlile din Anglia și din Țara Galilor este incompatibilă cu articolul 12 alineatul (4) litera (a) și cu articolul 25 alineatul (1) din Convenție,

— obligarea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin prezenta acțiune, formulată în temeiul articolului 26 din Convenția privind definirea statutului școlilor europene (denumită în continuare „convenția”), se urmărește pronunțarea unei hotărâri privind interpretarea și aplicarea articolului 12 alineatul (4) litera (a) și a articolului 25 alineatul (1) din această convenție.

Potrivit convenției, profesorii de la școlile europene sunt detașați de statul membru de origine. Articolul 12 alineatul (4) litera (a) din convenție prevede că profesorii detașați „și păstrează drepturile de promovare și [de] pensionare, garantate prin reglementările din țara lor de origine”. Cu toate acestea, salariile profesorilor detașați de Regatul Unit sunt „înghețate” pe durata detașării. În consecință, profesorilor detașați la școlile europene li se refuză accesul la grilele de salarizare superioare (cunoscute sub diferite denumiri: „prag de salarizare”, „sistem de excelență în profesie”, „cadre didactice cu competențe speciale”) și la alte elemente de salarizare suplimentare (cum ar fi „remunerația pentru răspunderea privind predarea și pregătirea”), precum și la avansare în grila de salarizare aplicabilă profesorilor care rămân la școlile din Anglia și din Țara Galilor.

Această politică este contrară modului de redactare și obiectului articolului 12 alineatul (4) litera (a) din convenție. Aceasta reduce drepturile de pensionare ale profesorilor vizați și perspectivele lor în carieră la întoarcerea în Regatul Unit. În plus, aceasta afectează în mod negativ bugetul comunitar din care este suportată diferența dintre un salariu național mai redus și salariul suplimentar plătit de Comunitate cadrelor didactice detașate.

Așadar, articolul 12 alineatul (4) litera (a) și, pe cale de consecință, articolul 25 alineatul (1) din Convenție ar trebui interpretate și aplicate astfel încât să se garanteze cadrelor didactice detașate accesul deplin la grilele de salarizare superioare, la avansarea în grila de salarizare și la alte beneficii.

(¹) JO L 212, p. 3, Ediție specială, 16/vol. 1, p. 29.

Acțiune introdusă la 23 decembrie 2009 — Comisia Europeană/Republica Austria

(Cauza C-551/09)

(2010/C 63/52)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: K. Gross și M. Adam, agenți)

Pârâtă: Republica Austria

Concluziile reclamantei

Reclamanta solicită Curții

— declararea faptului că, prin neadoptarea tuturor măsurilor necesare pentru recuperarea ajutorului, Republica Austria

nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 288 TFUE, precum și al articolelor 1-3 din Decizia Comisiei din 30 aprilie 2008 privind ajutorul de stat C 56/06 (ex NN 77/06) pus în aplicare de Austria pentru privatizarea Bank Burgenland (2008/719/CE);

— declararea faptului că, prin necomunicarea la timp către Comisie a informațiilor necesare pentru calcularea cuantumului ajutorului, Republica Austria nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 288 TFUE, precum și al articolului 4 din Decizia Comisiei din 30 aprilie 2008 privind ajutorul de stat C 56/06 (ex NN 77/06) pus în aplicare de Austria pentru privatizarea Bank Burgenland (2008/719/CE);

— obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Potrivit Comisiei, termenul acordat Republicii Austria în temeiul Deciziei Comisiei din 30 aprilie 2008 privind ajutorul de stat C 56/06 (ex NN 77/06) pus în aplicare de Austria pentru privatizarea Bank Burgenland (2008/719/CE) în vederea comunicării informațiilor necesare pentru calcularea ajutorului a expirat.

Acordul realizat între Comisie și Republica Austria după expirarea termenului menționat cu privire la cuantumul sumei care trebuie recuperată ar fi fost revocat ulterior de Republica Austria întrucât societatea căreia îi era adresată cererea de restituire ar fi avut în vedere, în cazul unei obligări la plată, renunțarea la achiziția Bank Burgenland. Aceasta ar fi atras după sine, potrivit informațiilor furnizate de Republica Austria, consecințe grave pentru economia landului Burgenland. În opinia Comisiei însă, aceasta nu justifică renunțarea la restituirea solicitată.

Totodată, nici acțiunea judecătorească introdusă împotriva deciziei menționate mai sus nu poate afecta executarea acesteia.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Audiencia provincial de Tarragona (Spania) la 4 ianuarie 2010 — Procedură penală împotriva lui Valentín Salmerón Sánchez

(Cauza C-1/10)

(2010/C 63/53)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Audiencia provincial de Tarragona

Părțile din acțiunea principală

Valentín Salmerón Sánchez

Alte părți: Ministerio Fiscal și Dorotea López León

Întrebările preliminare

1. Dreptul victimei de a fi înțeleasă, prevăzut în considerentul (8) din preambulul deciziei-cadru ⁽¹⁾, trebuie interpretat ca fiind o obligație pozitivă a autorităților statului care au sarcina urmării și sancționării activităților infracționale de a permite ca victima să evalueze, să reflecteze și să își exprime opinia cu privire la efectele directe care pot rezulta asupra vieții acesteia din impunerea de pedepse făptuitorului cu care aceasta are un raport de familie sau intens afectiv?
2. Articolul 2 din Decizia-cadru 2001/220/JAI trebuie interpretat în sensul că obligația statelor de a recunoaște drepturile și interesele legitime ale victimei impune luarea în considerare a opiniei victimei atunci când consecințele penale ale procesului pot compromite în mod fundamental și direct exercitarea dreptului acesteia la libera dezvoltare a personalității și a vieții private și de familie?
3. Articolul 2 din Decizia-cadru 2001/220/JAI trebuie interpretat în sensul că autoritățile statului nu pot refuza să ia în considerare voința liberă a victimei atunci când aceasta se opune impunerii sau menținerii unei măsuri de îndepărtare, atunci când agresorul este un membru al familiei și nu se constată o situație obiectivă de risc de recidivă, când se constată existența unui nivel de competență personal, social, cultural și emoțional care exclude posibilitatea unei supunerii față de făptuitor sau, dimpotrivă, această măsură trebuie în orice caz considerată pertinentă, având în vedere caracteristicile specifice ale acestor fapte penale?
4. Articolul 8 din Decizia-cadru 2001/220/JAI, atunci când prevede că statele garantează un nivel corespunzător de protecție victimei, trebuie interpretat în sensul că permite impunerea generalizată și obligatorie de măsuri de îndepărtare sau de interdicție de comunicare drept pedepse accesorii în toate situațiile în care o persoană este victima unor fapte penale săvârșite în cadrul familiei, având în vedere caracteristicile specifice ale acestor infracțiuni sau, dimpotrivă, articolul 8 impune efectuarea unei aprecieri individualizate care să permită identificarea, de la caz la caz, a nivelului corespunzător de protecție ținând cont de interesele concurente?
5. Articolul 10 din Decizia-cadru 2001/220/JAI trebuie interpretat în sensul că permite excluderea cu caracter general a medierii în procesele penale privind fapte penale săvârșite în cadrul familiei, având în vedere caracteristicile specifice ale acestor fapte penale, sau, dimpotrivă, medierea trebuie

permisă și în acest tip de procese, apreciindu-se de la caz la caz interesele concurente?

⁽¹⁾ Decizia-cadru 2001/220/JAI a Consiliului din 15 martie 2001 privind statutul victimelor în cadrul procedurilor penale (JO L 82, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 3, p. 104).

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunale Amministrativo Regionale per la Puglia (Italia) la 4 ianuarie 2010 — Azienda Agro-Zootecnica Franchini s.a.r.l. și Eolica di Altamura s.r.l./Regione Puglia

(Cauza C-2/10)

(2010/C 63/54)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale Amministrativo Regionale per la Puglia

Părțile din acțiunea principală

Reclamante: Azienda Agro-Zootecnica Franchini s.a.r.l. și Eolica di Altamura s.r.l.

Pârâtă: Regione Puglia

Întrebarea preliminară

Dispozițiile coroborate ale articolului 1 alineatul 1226 din Legea nr. 296 din 27 decembrie 2006, ale articolului 5 alineatul 1 din Decretul Ministerului mediului și al protecției teritoriului și a mării din 17 octombrie 2007 și ale articolului 2 alineatul 6 din Legea regională din Puglia nr. 31 din 21 octombrie 2008 sunt compatibile cu dreptul comunitar și, în special, cu principiile care decurg din Directivele 2001/77/CE ⁽¹⁾ și 2009/28/CE ⁽²⁾ (în domeniul energiei regenerabile) și din Directivele 1979/409/CE ⁽³⁾ și 1992/43/CE ⁽⁴⁾ (în domeniul conservării păsărilor și a habitatului natural), în măsura în care interzic în mod absolut și fără diferențiere localizarea de turbine eoliene care nu au ca destinație consumul propriu în zonele SIC și APS care constituie rețeaua ecologică „NATURA 2000”, în loc să prevadă realizarea unei evaluări adecvate a consecințelor de mediu care să analizeze impactul proiectului avut în vedere asupra sitului vizat în mod special de această intervenție?

⁽¹⁾ JO L 283, p. 33, Ediție specială, 12/vol. 2, p. 36.

⁽²⁾ JO L 140, p. 16.

⁽³⁾ JO L 103, p. 1, Ediție specială, 15/vol. 1, p. 77.

⁽⁴⁾ JO L 206, p. 7, Ediție specială, 15/vol. 2, p. 109.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunale di Rossano (Italia) la 5 ianuarie 2010 — Franco Affatato/Azienda Sanitaria Provinciale di Cosenza, Azienda Sanitaria n. 3 di Rossano

(Cauza C-3/10)

(2010/C 63/55)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale di Rossano

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Franco Affatato

Pârâtă: Azienda Sanitaria Provinciale di Cosenza, Azienda Sanitaria n. 3 di Rossano

Întrebările preliminare

1. Clauza nr. 2.1 din Acordul-cadru adoptat prin Directiva 1999/70/CE ⁽¹⁾ se opune unei norme interne precum cea care reglementează regimul lucrătorilor LSU [lucrători utili din punct de vedere social]/LPU [lucrători de utilitate publică] cuprinsă în articolul 8 alineatul 1 din Decretul legislativ nr. 468/97 și în articolul 4 alineatul 1 din Legea nr. 81/00, care, prin excluderea lucrătorilor al căror regim este reglementat de acestea, exclude aplicarea normei respective în privința raportului de muncă pe perioadă determinată la transpunerea Directivei 1999/70/CE?
2. Clauza nr. 2.2 din Acordul-cadru adoptat prin Directiva 1999/70/CE permite excluderea lucrătorilor precum lucrătorii LSU/LPU, al căror regim este reglementat prin Decretul legislativ nr. 468/97 și prin Legea nr. 81/00, din domeniul de aplicare al Directivei 1999/70/CE?
3. Lucrătorii menționați în întrebarea 2 sunt incluși în definiția cuprinsă în clauza 3.1 din Acordul-cadru adoptat prin Directiva 1999/70/CE?
4. Clauza 5 din Acordul-cadru adoptat prin Directiva 1999/70/CE și principiile egalității [și] nediscriminării se opun unei norme pentru lucrătorii din sectorul școlar (a se vedea în special articolul 4 alineatul 1 din Legea nr. 124/99 și articolul 1 alineatul 1 litera a din Decretul ministerial nr. 430/00), care permite să nu se indice cauza primului contract pe perioadă determinată, prevăzută cu caracter general de norma internă pentru toate raporturile de muncă pe perioadă determinată, și să se prelungească

respectiv contracte indiferent de existența unor necesități permanente și durabile, și care nu prevede o durată maximă totală a contractelor sau a raporturilor de muncă pe perioadă determinată, numărul de reînnoiri ale contractelor sau ale raporturilor menționate și nici, în mod normal, vreun interval de timp între reînnoiri sau, în ipoteza unor supliniri anuale, ca acesta să corespundă vacanțelor de vară, în care activitatea școlară este suspendată sau foarte mult redusă?

5. Totalitatea dispozițiilor normative din sectorul școlar, astfel cum au fost descrise, pot fi reținute ca un complex de norme echivalente pentru prevenirea abuzurilor?
6. În sensul articolului 2 din Directiva 1999/70/CE, Decretul legislativ nr. 368/01 și articolul 36 din Decretul legislativ nr. 165/01 pot fi considerate dispoziții având caracteristicile unor dispoziții de transpunere a Directivei 1999/70/CE în privința raporturilor de muncă pe perioadă determinată în sectorul școlar?
7. Un subiect având caracteristicile Poste Italiane S.p.a., și anume:
  - este proprietate de stat;
  - este supus controlului statului;
  - Ministerul Comunicațiilor efectuează alegerea furnizorului serviciului universal și în general desfășoară toate activitățile de verificare și de control material și contabil al subiectului respectiv, cu fixarea obiectivelor referitoare la serviciul universal prestat;
  - exercită un services de utilitate publică de interes general sporit;
  - bugetul său este legat de bugetul de stat;
  - costurile serviciului prestat sunt determinate de stat, care transferă acestuia sumele necesare pentru acoperirea costurilor suplimentare legate de prestarea serviciului
- trebuie considerat organism de stat, în sensul aplicării directe a dreptului comunitar?
8. În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea 7, societatea menționată poate constitui un sector în sensul clauzei 5 sau totalitatea personalului acesteia poate fi considerată o categorie specifică de lucrători, în scopul diferențierii în raport cu măsurile de interdicție?

9. În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea 7, numai clauza 5 din Directiva 1999/70/CE sau coroborată cu clauzele 2 și 4 și cu principiile egalității [și] nediscriminării se opune unei prevederi precum articolul 2 alineatul 1 bis din Decretul legislativ nr. 368/01, care permite stabilirea datei de încetare a contractului unei anumite persoane fără o motivare, sau lipsește această persoană, contrar măsurii interne de interdicție prevăzute în mod obișnuit (articolul 1 din Decretul legislativ nr. 368/01) de dreptul de a i se indica în scris și de a i se dovedi, în caz de contestare, rațiunile cu caracter tehnic, de producție, organizatoric sau de substituție care au determinat stabilirea unei date de încetare a contractului de muncă, ținând cont de faptul că este posibil să se procedeze la o prelungire a contractului inițial, impusă de rațiuni obiective și care se referă la aceeași activitate pentru care a fost încheiat contractul pe perioadă determinată?
10. Decretul legislativ nr. 368/01 și articolul 36 alineatul 5 din Decretul legislativ nr. 165/01 constituie norma generală de transpunere a Directivei 1999/70/CE pentru personalul angajat de stat, ținând cont de excepțiile de la prevederile generale menționate, astfel cum sunt definite în lumina răspunsurilor la întrebările 1-9?
11. În absența prevederii unor sancțiuni referitoare la lucrătorii de tip LSU/LPU și din sectorul școlar, astfel cum au fost descriși, Directiva 1999/70/CE și în special clauza 5 alineatul (2) litera (b) se opun aplicării prin analogie a unei norme care are scopul de a asigura o compensare, precum cea prevăzută la articolul 36 alineatul 5 din Decretul legislativ nr. 165/01 sau clauza 5 alineatul (2) litera (b) stabilește un principiu de preferință în sensul ca respectivele contracte sau raporturi să fie încheiate pe perioadă nedeterminată?
12. Principiile comunitare ale egalității [și] nediscriminării, clauza 4 și clauza 5.1 se opun unei diferențieri a sistemului sancționator în sectorul „personal al organismelor de stat” în raport cu nașterea raportului de muncă sau în raport cu persoana care prestează munca ori, de asemenea, în sectorul școlar?
13. Dat fiind cadrul intern de transpunere a Directivei 1999/70/CE în privința statului și a organismelor de stat astfel cum este definit în răspunsurile la întrebările precedente, clauza 5 se opune unei norme generale precum cea cuprinsă în articolul 36 alineatul 5 din Decretul legislativ nr. 165/01, care stabilește o interdicție absolută pentru stat în privința conversiei raporturilor de muncă, altfel spus ce verificări ulterioare trebuie efectuate de instanța națională pentru a nu se aplica interdicția de stabilire a unor raporturi de muncă pe perioadă nedeterminată cu autoritățile publice?
14. Directiva 1999/70/CE trebuie aplicată integral în Italia, mai exact conversia raporturilor de muncă în cadrul autorităților publice apare ca fiind contrară principiilor fundamentale de drept intern și, prin urmare, clauza 5 nu trebuie aplicată integral în această privință, din cauza efectului contrar articolelor 1-5 din Tratatul de la Lisabona, nerespectând *structura fundamentală, politică și constituțională*, mai exact *funcțiunile esențiale* din Italia?
15. Clauza 5 din Directiva 1999/70/CE, prin faptul că prevede, în ipoteza interzicerii conversiei raportului de muncă, necesitatea unei măsuri care să prezinte garanția efectivă și echivalentă a protecției lucrătorilor, în comparație cu situațiile analoge de drept intern, pentru a sancționa abuzurile care rezultă din încălcarea aceleiași clauze 5 și a elimina consecințele încălcării dreptului comunitar, impune să se țină cont ca situație analogă de drept intern de raportul de muncă pe perioadă nedeterminată cu statul, la care lucrătorul ar fi avut dreptul în absența articolului 36, sau de un raport de muncă pe perioadă nedeterminată cu un subiect privat, în cadrul căruia raportul de muncă ar fi avut caracteristicile de stabilitate analoge cu cele ale unui raport de muncă cu statul?
16. Clauza 5 din Directiva 1999/70/CE, prin faptul că prevede, în ipoteza interzicerii conversiei raportului de muncă, necesitatea unei măsuri care să prezinte garanția efectivă și echivalentă a protecției lucrătorilor, în comparație cu situațiile analoge de drept intern, pentru a sancționa abuzurile care rezultă din încălcarea aceleiași clauze 5 și a elimina consecințele încălcării dreptului comunitar, impune să se țină cont la determinarea sancțiunii:
- (a) de timpul necesar pentru găsirea unei noi ocupații și de imposibilitatea de a accede la o ocupație care prezintă caracteristicile menționate în întrebarea 15;
- (b) sau, dimpotrivă, de valoarea retribuțiilor care ar fi fost percepute în ipoteza conversiei raportului de muncă pe perioadă determinată în raport de muncă pe perioadă nedeterminată.

(¹) JO L 175, p. 43.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Korkein hallinto-oikeus (Finlanda) la 5 ianuarie 2010 — Bureau National Interprofessionnel du Cognac

(Cauza C-4/10)

(2010/C 63/56)

Limba de procedură: finlandeza

Instanța de trimitere

Korkein hallinto-oikeus

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Bureau National Interprofessionnel du Cognac

Pârâți: Oy Gust. Ranin, Patentti- ja rekisterihallituksen valituslautakunta

Întrebările preliminare

1. Regulamentul (CE) nr. 110/2008⁽¹⁾ al Parlamentului European și al Consiliului din 15 ianuarie 2008 privind definirea, desemnarea, prezentarea, etichetarea și protecția indicațiilor geografice ale băuturilor spirtoase și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 1576/89 al Consiliului (denumit în continuare „Regulamentul nr. 110/2008”) este aplicabil evaluării condițiilor de înregistrare a unei mărci care conține o denumire de origine geografică protejată prin regulamentul menționat, înregistrare solicitată la 19 decembrie 2001 și obținută la 31 ianuarie 2003?
2. În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare, trebuie refuzată ca fiind contrară articolelor 16 și 23 din Regulamentul nr. 110/2008 înregistrarea unei mărci pentru băuturi spirtoase, ce conține în special o denumire de origine geografică protejată prin acest regulament sau denumirea generică și traducerea acesteia, care nu îndeplinește, în ceea ce privește mai ales procedeul de fabricație și concentrația alcoolică în volum, condițiile de utilizare a denumirii de origine geografică în discuție?
3. Indiferent de răspunsul la prima întrebare, o marcă precum cea descrisă la a doua întrebare trebuie considerată ca fiind de natură să înșele publicul, de exemplu cu privire la natura, la calitatea sau la proveniența geografică a produselor sau a serviciilor în sensul articolului 3 alineatul (1) litera (g) din Directiva 89/104/CEE⁽²⁾ a Consiliului din 21 decembrie 1988 de apropiere a legislațiilor statelor membre cu privire la mărci, în prezent înlocuită prin Directiva

2008/95/CE⁽³⁾ a Parlamentului European și a Consiliului din 22 octombrie 2008 de apropiere a legislațiilor statelor membre cu privire la mărci (versiune codificată) (denumită în continuare „Directiva 89/104/CEE”)?

4. Indiferent de răspunsul la prima întrebare, din moment ce un stat membru a prevăzut, în temeiul articolului 3 alineatul (2) litera (a) din Directiva 89/104/CEE, că înregistrarea unei mărci trebuie refuzată sau, dacă a fost înregistrată, trebuie declarată nulă atunci când și în măsura în care utilizarea acestei mărci poate fi interzisă potrivit altei legislații decât cea referitoare la dreptul mărcilor a statului membru respectiv sau a Comunității, înregistrarea unei mărci trebuie refuzată în măsura în care aceasta conține elemente care contravin Regulamentului nr. 110/2008 și în temeiul cărora utilizarea acesteia poate fi interzisă?

⁽¹⁾ JO L 39, p. 16.

⁽²⁾ JO L 40, p. 1, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 92.

⁽³⁾ JO L 299, p. 25.

Recurs introdus la 6 ianuarie 2010 de Giampietro Torresan împotriva Hotărârii pronunțate la 19 noiembrie 2009 în cauza T-234/06 — Torresan/OAPI și Klosterbrauerei Weissenhohe GmbH & Co. KG

(Cauza C-5/10P)

(2010/C 63/57)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Recurent: Giampietro Torresan (reprezentanți: G. Recher și R. Munarini, avocați)

Cealaltă parte în proces: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) și Klosterbrauerei Weissenhohe GmbH & Co. KG

Concluziile recurentului

- anularea Hotărârii pronunțate în cauza T-234/06 înregistrată sub numărul 414 968, comunicate prin intermediul unui fax din 19.11.2009;
- admiterea în totalitate a concluziilor formulate de recurent în fața Tribunalului în cauza T-234/06;

— în orice caz, obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată aferente întregii proceduri, inclusiv a celor efectuate în cadrul recursului în fața OAPI și a acțiunii în fața Tribunalului.

Motivele și principalele argumente

1. Încălcarea și/sau aplicarea incorectă a dreptului comunitar în materie de agricultură și alimentație.
2. Încălcarea și/sau aplicarea incorectă a cadrului de reglementare privind protecția consumatorului, în legătură cu conceptul „consumator mediu”.
3. Încălcarea normelor privind regimul lingvistic al procesului.
4. Distorsionarea faptelor sau a elementelor de probă, toate având ca obiect să confirme, ca efect unic și definitiv, caracterul absolut distinctiv, iar nu descriptiv al mărcii Cannabis, cu scopul de a dovedi încălcarea sau aplicarea incorectă a articolului 7 alineatul (1) litera (c) din RMC ⁽¹⁾, precum și contradicția fundamentelor de drept expuse de Tribunal în susținerea presupusului caracter descriptiv al mărcii Cannabis. În consecință, trebuie să se anuleze în totalitate hotărârea pronunțată în cauza T-234/06, atacată prin intermediul prezentului recurs.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 40/94 al Consiliului din 20 decembrie 1993 privind marca comunitară (JO 1994, L 11, p. 1, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 146).

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Raad van State (Țările de Jos) la 8 ianuarie 2010 — Staatssecretaris van Justitie/T. Kahveci

(Cauza C-7/10)

(2010/C 63/58)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Raad van State

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Staatssecretaris van Justitie

Pârât: T. Kahveci

Întrebările preliminare

1. Articolul 7 din Decizia nr. 1/80 [din 19 septembrie 1980 privind dezvoltarea asocierii, adoptată de Consiliul de asociere, instituit prin Acordul de asociere dintre Comunitatea Economică Europeană și Turcia], trebuie interpretat în sensul că membrii familiei unui lucrător turc care este încadrat pe piața legală a muncii dintr-un stat membru, nu se pot prevala de această dispoziție după ce lucrătorul a dobândit cetățenia statului membru gazdă, dar păstrat în același timp cetățenia turcă?
2. Pentru a se răspunde la prima întrebare este important momentul de la care lucrătorul turc în discuție dobândește cetățenia statului membru gazdă?

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Raad van State (Țările de Jos) la 8 ianuarie 2010 — Staatssecretaris van Justitie, cealaltă parte: O. Inan

(Cauza C-9/10)

(2010/C 63/59)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Raad van State

Părțile din acțiunea principală

Staatssecretaris van Justitie

O. Inan

Întrebările preliminare

1. Articolul 7 din Decizia nr. 1/80 trebuie să fie interpretat în sensul că membrii familiei unui lucrător turc care este încadrat pe piața legală a muncii într-un stat membru nu pot invoca această dispoziție după ce lucrătorul a dobândit cetățenia statului membru gazdă, păstrându-și în același timp cetățenia turcă?
2. Momentul la care lucrătorul turc în cauză dobândește cetățenia statului membru gazdă are incidență asupra răspunsului la prima întrebare?

Acțiune introdusă la 8 ianuarie 2010 — Comisia Europeană/Republica Austria**(Cauza C-10/10)**

(2010/C 63/60)

*Limba de procedură: germana***Părțile**

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: R. Lyal, W. Mölls, Bevollmächtigte)

Pârâtă: Republica Austria

Concluziile reclamantei

— constatarea faptului că, prin autorizarea deductibilității fiscale a donațiilor către instituții cu funcții de cercetare și educaționale numai în cazul instituțiilor cu sediul în Austria, Republica Austria a încălcat obligațiile care îi revin în temeiul articolului 56 CE și al articolului 40 din Acordul privind SEE;

— obligarea Republicii Austria la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În opinia Comisiei, donațiile efectuate către instituțiile de cercetare și de învățământ care urmăresc obiective necomerciale intră în domeniul de aplicare al liberei circulații a capitalurilor în temeiul articolului 56 CE. Guvernul austriac permite numai deducerea fiscală a donațiilor efectuate către astfel de instituții care au sediul în Austria, dar nu și în cazul donațiilor efectuate către instituții similare din alte state membre sau în alte state din Spațiul Economic European. Comisia consideră că aceasta constituie o încălcare a articolului 56 CE și a articolului 40 din Acordul privind SEE.

În susținerea acestei dispoziții, Republica Austria afirmă că aceasta reprezintă o restricție permisă a dispoziției privind donațiile în domenii specializate care scutește statul de la ceea ce, altfel, ar constitui pentru acesta o obligație de finanțare. Republica Austria susține că aceasta rezultă, printre altele, din Hotărârea Centro di Musicologia Walter Stauffer⁽¹⁾, C-396/04.

Comisia se opune acestei justificări. Aceasta susține că dispoziția în cauză creează o distincție pe motive pur geografice și fără a lua în considerare scopul instituțiilor beneficiare. În plus, nu există nicio dovadă privind interacțiunea, invocată de Republica Austria, dintre finanțarea directă de către stat și donațiile susținute fiscal realizate de persoane private. Chiar dacă interacțiunea invocată de Republica Austria ar exista, aceasta, în opinia Comisiei, nu ar justifica vreo restricție a liberei circulații a capitalurilor, întrucât nu implică un interes

calificat din punct de vedere al sistemului fiscal în sensul Hotărârii Bachmann⁽²⁾, C-204/90.

⁽¹⁾ Hotărârea Centro di Musicologia Walter Stauffer (cauza C-386/04, Rec., 2006, p. I-8203).

⁽²⁾ Hotărârea Bachmann (cauza C-204/90, Rec., 1992, p. I-249).

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) la 11 ianuarie 2010 — Nickel Institute/Secretary of State for Work and Pensions**(Cauza C-14/10)**

(2010/C 63/61)

*Limba de procedură: engleza***Instanța de trimitere**

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Nickel Institute

Pârât: Secretary of State for Work and Pensions

Întrebările preliminare

1. În măsura în care au ca obiect clasificarea sau reclassificarea carbonaților de nichel în funcție de efectele pertinente, Directiva 2008/58/CE⁽¹⁾ a Comisiei (denumită în continuare „A treizecea Directivă APT”) și/sau Regulamentul (CE) nr. 790/2009⁽²⁾ al Comisiei (denumit în continuare „Primul regulament APT”) sunt nelegale, întrucât:

(a) clasificările s-au realizat fără a se proceda la o evaluare adecvată a proprietăților intrinseci ale carbonaților de nichel în funcție de criteriile și de exigențele în materie de date prevăzute în anexa VI la Directiva 67/548/CEE⁽³⁾ (denumită în continuare „Directiva privind substanțele periculoase”);

(b) nu a fost examinată în mod corespunzător problema dacă proprietățile intrinseci ale carbonaților de nichel prezintă un risc în timpul manipulării sau folosirii normale a acestora, astfel cum se prevede la punctele 1.1 și 1.4 din anexa VI la Directiva privind substanțele periculoase;

(c) nu s-a făcut dovada îndeplinirii condițiilor impuse pentru a se recurge la procedura prevăzută la articolul 28 din Directiva privind substanțele periculoase;

- (d) clasificările s-au bazat, în mod nelegal, pe o declarație de exceptare pregătită în vederea evaluării riscurilor de către o autoritate competentă în temeiul Regulamentului (CEE) nr. 793/93 ⁽⁴⁾, și/sau
- (e) adoptarea clasificărilor nu a fost motivată, astfel cum impune articolul 253 CE?
2. În măsura în care au ca obiect clasificarea sau reclassificarea hidroxizilor de nichel și a substanțelor pe bază de nichel contestate (denumite în continuare „substanțele pe bază de nichel contestate”), Directiva 2009/2/CE ⁽⁵⁾ a Comisiei (denumită în continuare „A treizeci și una directivă”) și/sau Primul regulament APT sunt nelegale, întrucât:

- (a) clasificările s-au realizat fără a se proceda la o evaluare adecvată a proprietăților intrinseci ale substanțelor pe bază de nichel contestate în funcție de criteriile și de exigențele în materie de date prevăzute în anexa VI la Directiva privind substanțele periculoase, ci, mai degrabă, pe baza unor metode de referințe încrucișate;
- (b) nu a fost examinată în mod corespunzător problema dacă proprietățile intrinseci ale substanțelor pe bază de nichel contestate prezintă un risc în timpul manipulării sau folosirii normale a acestora, astfel cum se prevede la punctele 1.1 și 1.4 din anexa VI la Directiva privind substanțele periculoase, și/sau
- (c) nu s-a făcut dovada îndeplinirii condițiilor impuse pentru a se recurge la procedura prevăzută la articolul 28 din Directiva privind substanțele periculoase?
3. În măsura în care se referă la carbonații de nichel și la substanțele pe bază de nichel contestate, Primul regulament APT este nelegal, întrucât:
- (a) nu s-a făcut dovada îndeplinirii condițiilor impuse pentru a se recurge la procedura prevăzută la articolul 53 din Regulamentul (CE) nr. 1272/2008 ⁽⁶⁾ (denumit în continuare „Regulamentul CLP”), și/sau
- (b) clasificările din tabelul 3.1 din anexa VI la Regulamentul CLP s-au realizat fără a se proceda la o evaluare adecvată a proprietăților carbonaților de nichel și ale substanțelor pe bază de nichel contestate în funcție de criteriile și de exigențele în materie de date prevăzute în anexa I la Regulamentul CLP, ci, mai degrabă, prin aplicarea anexei VII la Regulamentul CLP?

⁽¹⁾ Directiva 2008/58/CE a Comisiei din 21 august 2008 de efectuare a celei de-a treizecea modificări, în vederea adaptării la progresul tehnic, a Directivei 67/548/CEE a Consiliului privind apropierea actelor cu putere de lege și a actelor administrative referitoare la clasificarea, ambalarea și etichetarea substanțelor periculoase (JO L 246, p.1)

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 790/2009 al Comisiei din 10 august 2009 de modificare, în vederea adaptării la progresul tehnic și științific, a Regulamentului (CE) nr. 1272/2008 al Parlamentului European și al Consiliului privind clasificarea, etichetarea și ambalarea substanțelor și a amestecurilor (JO L 235, p.1)

⁽³⁾ Directiva 67/548/CEE a Consiliului privind apropierea actelor cu putere de lege și a actelor administrative referitoare la clasificarea, ambalarea și etichetarea substanțelor periculoase (JO L 196, p. 1, Ediție specială, 13/vol. 1, p. 23)

⁽⁴⁾ Regulamentul (CEE) nr. 793/93 al Consiliului din 23 martie 1993 privind evaluarea și controlul riscurilor prezentate de substanțele existente (JO L 84, p. 1, Ediție specială, 15/vol. 2, p. 197)

⁽⁵⁾ Directiva 2009/2/CE a Comisiei din 15 ianuarie 2009 de modificare, pentru a treizeci și una oară, în vederea adaptării la progresul tehnic, a Directivei 67/548/CEE a Consiliului privind apropierea actelor cu putere de lege și a actelor administrative referitoare la clasificarea, ambalarea și etichetarea substanțelor periculoase (JO L 11, p. 6)

⁽⁶⁾ Regulamentul (CE) nr. 1272/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2008 privind clasificarea, etichetarea și ambalarea substanțelor și a amestecurilor, de modificare și de abrogare a Directivelor 67/548/CEE și 1999/45/CE, precum și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1907/2006 (JO L 353, p. 1)

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) (Regatul Unit) la 11 ianuarie 2010 — Etimine SA/Secretary of State for Work and Pensions

(Cauza C-15/10)

(2010/C 63/62)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) (Regatul Unit)

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Etimine SA

Pârât: Secretary of State for Work and Pensions

Întrebările preliminare

1. Clasificările în litigiu ale boraților care figurează în Directiva nr. 2008/58 ⁽¹⁾ (denumită în continuare „Directiva 30 APT”) și/sau în Regulamentul nr. 790/2009 ⁽²⁾ (denumit în continuare „Primul regulament APT”) sunt nevalide în temeiul unuia sau mai multora dintre motivele următoare:

- (a) Clasificările au fost incluse în Directiva 30 APT cu încălcarea normelor fundamentale de procedură?
- (b) Clasificările au fost incluse în Directiva 30 APT cu încălcarea Directivei nr. 67/548 ⁽³⁾ (denumită în continuare „Directiva privind substanțele periculoase”) și/sau în urma unor erori vădite de apreciere, întrucât:
- (i) Comisia nu a aplicat sau nu a aplicat în mod corect principiul „manipulării și [al] utilizării normale” prevăzut în anexa VI la Directiva privind substanțele periculoase?

(ii) [Comisia] a aplicat în mod ilegal criteriile de evaluare a riscurilor?

(iii) Comisia nu a aplicat sau a aplicat în mod incorect criteriul „adecvării”, cu încălcarea punctului 4.2.3.3 din anexa VI la Directiva privind substanțele periculoase?

(iv) Comisia nu a ținut cont în mod corespunzător de necesitatea de a dispune de date epidemiologice/ privind ființele umane? și/sau

(v) Comisia a extrapolat în mod ilegal date privind una dintre substanțele pe bază de borați pentru a clasifica celelalte substanțe pe bază de borați și/sau nu a motivat corespunzător această extrapolare, contrar articolului 253 CE?

(c) Clasificările au fost incluse în Directiva 30 APT cu încălcarea principiului proporționalității, principiu fundamental al dreptului comunitar?

2. Clasificările în litigiu privind borații care figurează în Primul regulament APT sunt nevalide, întrucât:

(a) Primul regulament APT a fost adoptat, în mod incorect, cu utilizarea procedurii prevăzute la articolul 53 ca temei legal?

(b) Criteriile care permit adoptarea unei noi clasificări armonizate în temeiul anexei I la Regulamentul (CE) nr. 1272/2008 ⁽⁴⁾ (denumit în continuare „Regulamentul CLP”) nu au fost aplicate și, în locul acestora, a fost aplicată în mod incorect anexa VII la Regulamentul CLP?

⁽¹⁾ Directiva 2008/58/CE a Comisiei din 21 august 2008 de efectuare a celei de-a treizecea modificări, în vederea adaptării la progresul tehnic, a Directivei 67/548/CEE a Consiliului privind apropierea actelor cu putere de lege și a actelor administrative referitoare la clasificarea, ambalarea și etichetarea substanțelor periculoase (JO L 246, p. 1).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 790/2009 al Comisiei din 10 august 2009 de modificare, în vederea adaptării la progresul tehnic și științific, a Regulamentului (CE) nr. 1272/2008 al Parlamentului European și al Consiliului privind clasificarea, etichetarea și ambalarea substanțelor și a amestecurilor (JO L 235, p. 1).

⁽³⁾ Directiva 67/548/CEE a Consiliului privind apropierea actelor cu putere de lege și a actelor administrative referitoare la clasificarea, ambalarea și etichetarea substanțelor periculoase (JO L 196, p. 1, Ediție specială, 13/vol. 1, p. 23).

⁽⁴⁾ Regulamentul (CE) nr. 1272/2008 al Parlamentului European și al Consiliului privind clasificarea, etichetarea și ambalarea substanțelor și a amestecurilor, de modificare și de abrogare a Directivelor 67/548/CEE și 1999/45/CE, precum și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1907/2006 (JO L 353, p. 1).

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) la 11 ianuarie 2010 — The Number Ltd, Conduit Enterprises Ltd/Office of Communications and British Telecommunications PLC

(Cauza C-16/10)

(2010/C 63/63)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Părțile din acțiunea principală

Reclamante: The Number Ltd, Conduit Enterprises Ltd

Pârât: Office of Communications and British Telecommunications PLC

Întrebările preliminare

1. Competența statelor membre, acordată în temeiul articolului 8 alineatul (1) din Directiva 2002/22/CE ⁽¹⁾ (denumită în continuare „Directiva privind serviciul universal”) coroborat cu articolul 8 din Directiva 2002/21/CE ⁽²⁾ (denumită în continuare „Directiva-cadru”), cu articolul 3 alineatul (2) și cu articolul 6 alineatul (2) din Directiva 2002/20/CE ⁽³⁾ (denumită în continuare „Directiva privind autorizarea”) și cu articolul 3 alineatul (2) din Directiva privind serviciul universal și cu alte dispoziții de drept comunitar, de a desemna una sau mai multe întreprinderi pentru a garanta prestarea serviciului universal sau a unor elemente diferite din serviciul universal, în sensul articolelor 4, 5, 6, 7 și al articolului 9 alineatul (2) din Directiva privind serviciul universal, trebuie interpretată în sensul că:

(a) permite statului membru, în care se decide să se desemneze o întreprindere potrivit acestei dispoziții, doar să impună obligații specifice întreprinderii menționate, care necesită ca însăși întreprinderea să presteze utilizatorilor finali serviciul universal sau elemente din acest serviciu, cu privire la care aceasta este desemnată? sau

(b) permite statului membru, atunci când decide să desemneze o întreprindere în temeiul acestei prevederi, să supună întreprinderea desemnată unor astfel de obligații specifice pe care statul membru le consideră ca fiind cele eficiente, adecvate și proporționale pentru a garanta prestarea serviciului universal sau a unor elemente ale acestuia către utilizatorii finali, indiferent dacă obligațiile respective necesită sau nu necesită ca întreprinderea desemnată să presteze ea însăși utilizatorilor finali serviciul universal sau elemente din acesta?

2. Prevederile de mai sus, atunci când sunt interpretate și în înțelesul articolului 3 alineatul (2) din Directiva privind serviciul universal, în situația în care o întreprindere este desemnată în temeiul articolului 8 alineatul (1) din Directiva privind serviciul universal coroborat cu articolul 5 alineatul (1) litera (b) din directiva menționată (serviciu de informații telefonice complet), fără a i se impune să presteze în mod direct un astfel de serviciu utilizatorilor finali, permit statelor membre să impună întreprinderii desemnate obligații specifice:

- (a) să mențină și să actualizeze o bază de date completă care să cuprindă informații referitoare la abonați;
- (b) să pună la dispoziție, sub o formă care poate fi citită automat, conținutul unei baze de date complete cu informații referitoare la abonați, astfel cum este actualizată periodic, oricărei persoane care dorește să furnizeze servicii de informații telefonice accesibile publicului și liste ale abonaților telefonici (indiferent dacă persoana respectivă intenționează sau nu intenționează să ofere un serviciu de informații telefonice complet utilizatorilor finali) și
- (c) să ofere unei asemenea persoane baza de date în condiții echitabile, obiective, în funcție de costuri și nediscriminatorii?

- (¹) Directiva 2002/22/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind serviciul universal și drepturile utilizatorilor cu privire la rețelele și serviciile electronice de comunicații (Directiva privind serviciul universal), JO L 108, p. 51, Ediție specială, 13/vol. 35, p. 213.
- (²) Directiva 2002/21/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind un cadru de reglementare comun pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice (Directivă-cadru), JO L 108, p. 33, Ediție specială, 13/vol. 35, p. 195.
- (³) Directiva 2002/20/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind autorizarea rețelilor și serviciilor de comunicații electronice (Directiva privind autorizarea), JO L 108, p. 21, Ediție specială, 13/vol. 35, p. 183.

Acțiune introdusă la 14 ianuarie 2010 — Comisia Europeană/Republica Elenă

(Cauza C-24/10)

(2010/C 63/64)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: M. Karanasou-Apostolopoulou și G. Braun)

Pârâtă: Republica Elenă

Concluziile reclamantei

— constatarea faptului că, prin neadoptarea actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2006/46/CE (¹) a Parlamentului European și a Consiliului din 14 iunie 2006 de modificare a Directivei 78/660/CEE a Consiliului privind conturile anuale ale anumitor forme de societăți comerciale, a Directivei 83/349/CEE a Consiliului privind conturile consolidate, a Directivei 86/635/CEE a Consiliului privind conturile anuale și conturile consolidate ale băncilor și ale altor instituții financiare și a Directivei 91/674/CEE a Consiliului privind situațiile financiare anuale și situațiile financiare consolidate ale întreprinderilor de asigurare sau, în orice caz, prin necomunicarea acestor dispoziții Comisiei, Republica Elenă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul acestei directive.

— obligarea Republicii Elene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Termenul pentru transpunerea Directivei 2006/46 în ordinea juridică internă a expirat la 5 septembrie 2008.

(¹) JO L 224, p. 1, Ediție specială, 17/vol. 2, p. 143.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Korkein hallinto-oikeus (Finlanda) la 18 ianuarie 2010 — Bureau National Interprofessionnel du Cognac

(Cauza C-27/10)

(2010/C 63/65)

Limba de procedură: finlandeza

Instanța de trimitere

Korkein hallinto-oikeus

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Bureau National Interprofessionnel du Cognac

Pârâți: Oy Gust. Ranin, Patentti-ja rekisterihallituksen valituslautakunta

Întrebările preliminare

1. Regulamentul (CE) nr. 110/2008⁽¹⁾ al Parlamentului European și al Consiliului din 15 ianuarie 2008 privind definirea, desemnarea, prezentarea, etichetarea și protecția indicațiilor geografice ale băuturilor spirtoase și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 1576/89 al Consiliului (denumit în continuare: „Regulamentul nr. 110/2008”) este aplicabil în cazul analizării condițiilor pentru înregistrarea mărcii care conține o indicație geografică protejată potrivit acestui regulament și care a fost solicitată la 19 decembrie 2001 și înregistrată la 31 ianuarie 2003?
2. În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare, marca ce conține, printre altele, o indicație de origine protejată în temeiul Regulamentului nr. 110/2008 sau denumirea generică a acestei indicații și traducerea sa, și care este înregistrată pentru băuturi spirtoase care, în ceea ce privește, printre altele, metodele de producție și concentrația alcoolică, nu îndeplinesc condițiile prevăzute de regulament pentru utilizarea respectivei indicații geografice de origine, trebuie respinsă ca urmare a încălcării articolelor 16 și 23 din Regulamentul nr. 110/2008?
3. Indiferent dacă răspunsul la prima întrebare este afirmativ sau negativ, o marcă precum cea descrisă la a doua întrebare trebuie considerată ca fiind de natură să inducă în eroare publicul, de exemplu cu privire la natura, la calitatea sau la proveniența geografică a produsului sau a serviciului, în sensul articolului 3 alineatul (1) litera (g) din Prima directivă 89/104/CEE⁽²⁾ a Consiliului din 21 decembrie 1988 de apropiere a legislațiilor statelor membre cu privire la mărci, înlocuită în prezent de Directiva 2008/95/CE⁽³⁾ a Parlamentului European și a Consiliului din 22 octombrie 2008 de apropiere a legislațiilor statelor membre cu privire la mărci (versiune codificată)?
4. Indiferent de răspunsul la prima întrebare, în măsura în care un stat membru a prevăzut, în temeiul articolului 3 alineatul (2) litera (a) din Directiva 89/104/CEE, ca unei mărci să îi fie refuzată înregistrarea sau, dacă este înregistrată, să poată fi declarată nulă când și în măsura în care utilizarea acestei mărci poate fi interzisă în temeiul unei alte legislații decât legislația privind mărcile din statul membru în cauză sau din Comunitate, poate fi exclusă înregistrarea unei mărci în cazul în care conține elemente ce încalcă Regulamentul nr. 110/2008 și pe baza cărora utilizarea acesteia poate fi interzisă?

A acțiune introdusă la 22 ianuarie 2010 — Comisia Europeană/Republica Estonia**(Cauza C-39/10)**

(2010/C 63/66)

*Limba de procedură: estoniană***Părțile**

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: R. Lyal și K. Saaremäel-Stoilov, agenți)

Pârâtă: Republica Estonia

Concluziile reclamantei

- constatarea faptului că Republica Estonia nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 45 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și al articolului 28 din Acordul privind Spațiul Economic European întrucât nu a prevăzut în legislația sa posibilitatea de a acorda o scutire de impozit pe venit pentru particularii nerezidenți ale căror venituri totale sunt atât de reduse încât ar beneficia de scutirea de impozitul pe venit dacă ar fi contribuabili rezidenți;
- obligarea Republicii Estonia la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Comisia a primit din partea unui cetățean estonian cu domiciliul în Republica Finlanda plângeri privind impozitul pe venitul din pensiile pentru limită de vârstă ce provin din Estonia. Persoana în cauză susținea că Republica Estonia nu a aplicat în cazul pensiei sale pentru limită de vârstă valoarea pragului obișnuit prevăzut pentru rezidenți, în limita căruia se aplică scutirea de impozitul pe venit și nici valoarea pragului obișnuit prevăzut pentru pensionari rezidenți, în limita căruia se aplică o scutire de impozit pe venit.

Persoana care a depus plângerea primește jumătate din venitul său sub formă de pensie din partea Republicii Estonia și cealaltă jumătate în calitate de pensie ce provine din Republica Finlanda. Venitul său este foarte redus și dacă ar fi primit totalitatea veniturilor sale de la unul și același stat membru, ar fi fost impozitat într-un procent mai mic sau nu ar fi fost impozitat.

⁽¹⁾ JO L 39, p. 16.

⁽²⁾ JO L 40, p. 1, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 92.

⁽³⁾ JO L 299, p. 25.

Dintr-o jurisprudență constantă a Curții rezultă că, deși impozitarea directă ține de competența statelor membre, acestea trebuie să își exercite competența conform dreptului Uniunii Europene și să evite discriminarea pe motiv de cetățenie sau naționalitate.

Faptul ca un contribuabil nerezident care a făcut uz de libertatea de circulație a lucrătorilor să nu poată beneficia de o scutire de impozit de care ar putea beneficia contribuabilii rezidenți constituie, în sine, o un tratament diferențiat între un nerezident și un rezident și, în același timp, o restricție la libera circulație transfrontalieră.

Trebuie să se considere, și — în caz afirmativ — în ce măsură, că această diferență de tratament este adecvată și justificată în baza unei diferențe din punctul de vedere al rezidenței?

Într-o situație în care venitul total al unui contribuabil este atât de redus încât țara din care provine venitul nu l-ar impozita sau l-ar impozita într-un quantum mai redus dacă ar fi vorba de un rezident, Comisia consideră că statele membre ar trebui să țină cont, în procesul impozitării particularilor nerezidenți, de circumstanțele personale și familiale ale acestora, astfel încât să garanteze egalitatea lor de tratament în raport cu contribuabilii rezidenți.

În cazul în care statul membru a prevăzut în legislația sa un prag în limita căruia se presupune că un contribuabil nu dispune de mijloacele necesare pentru a contribui la cheltuielile publice, nu există motive să se distingă, în funcție de locul de reședință, contribuabilii al căror venit rămâne sub un prag stabilit.

Comisia consideră că prevederile Legii privind impozitul pe venit încalcă articolul 45 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și articolul 28 din Acordul privind Spațiul Economic European întrucât nu permit ca scutirea de impozitul pe venit în cazul particularilor să se aplice și nerezidenților care primesc jumătate din venitul lor din Estonia și cealaltă jumătate dintr-un alt stat membru și al căror venit total este atât de redus încât ar fi beneficiat de scutirea de impozitul pe venit dacă ar fi fost contribuabili rezidenți.

Ordonanța președintelui Camerei a patra a Curții din 10 decembrie 2009 — Comisia Europeană/Republica Austria

(Cauza C-110/08) ⁽¹⁾

(2010/C 63/67)

Limba de procedură: germana

Președintele Camerei a patra a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 158, 21.6.2008.

Ordonanța președintelui Curții din 21 octombrie 2009 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco — Spania) — Emilia Flores Fanega/Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS), Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS), Bolumburu S.A.

(Cauza C-452/08) ⁽¹⁾

(2010/C 63/68)

Limba de procedură: spaniola

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 6, 10.01.2009.

Ordonanța președintelui Curții din 17 decembrie 2009 — Comisia Europeană/Republica Polonă

(Cauza C-516/08) ⁽¹⁾

(2010/C 63/69)

Limba de procedură: polona

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 32, 7.2.2009.

Ordonanța președintelui Camerei a șasea a Curții din 12 noiembrie 2009 — Comisia Comunităților Europene/Republica Ungară

(Cauza C-530/08) ⁽¹⁾

(2010/C 63/70)

Limba de procedură: maghiara

Președintele Camerei a șasea a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 19, 24.1.2009.

Ordonanța președintelui Camerei a opta a Curții din 12 noiembrie 2009 — Comisia Comunităților Europene/Republica Elenă

(Cauza C-44/09) ⁽¹⁾

(2010/C 63/71)

Limba de procedură: greaca

Președintele Camerei a opta a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 69, 21.3.2009.

Ordonanța președintelui Camerei a șaptea a Curții din 4 decembrie 2009 — Comisia Europeană/Republica Estonia

(Cauza C-46/09) ⁽¹⁾

(2010/C 63/72)

Limba de procedură: estona

Președintele Camerei a șaptea a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 90, 18.4.2009.

Ordonanța președintelui Curții din 24 noiembrie 2009 — Comisia Comunităților Europene/Republica Italiană

(Cauza C-121/09) ⁽¹⁾

(2010/C 63/73)

Limba de procedură: italiana

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 141, 20.6.2009.

Ordonanța președintelui Curții din 12 noiembrie 2009 — Comisia Comunităților Europene/Marele Ducat al Luxemburgului

(Cauza C-126/09) ⁽¹⁾

(2010/C 63/74)

Limba de procedură: franceza

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 141, 20.6.2009.

Ordonanța președintelui Curții din 11 ianuarie 2010 — Comisia Europeană/Regatul Belgiei

(Cauza C-139/09) ⁽¹⁾

(2010/C 63/75)

Limba de procedură: franceza

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 141, 20.6.2009.

Ordonanța președintelui Curții din 15 decembrie 2009 — Comisia/Marele Ducat al Luxemburgului

(Cauza C-141/09) ⁽¹⁾

(2010/C 63/76)

Limba de procedură: franceza

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 141, 20.6.2009.

Ordonanța președintelui Curții din 17 decembrie 2009 — Comisia/Marele Ducat al Luxemburgului

(Cauza C-149/09) ⁽¹⁾

(2010/C 63/77)

Limba de procedură: franceza

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 141, 20.6.2009.

**Ordonanța președintelui Curții din 15 decembrie 2009 —
Comisia Europeană/Republica Portugheză**

(Cauza C-280/09) ⁽¹⁾

(2010/C 63/78)

Limba de procedură: portugheza

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 256, 24.10.2009.

**Ordonanța președintelui Curții din 5 noiembrie 2009
(cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare
formulată de Gerechtshof te Amsterdam — Țările de Jos)
— Procedură penală/X**

(Cauza C-297/09) ⁽¹⁾

(2010/C 63/79)

Limba de procedură: olandeza

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 11, 16.1.2010.

TRIBUNALUL

Hotărârea Tribunalului din 21 ianuarie 2010 —
Goncharov/OAPI — DSB (DSBW)

(Cauza T-34/07) ⁽¹⁾

[„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de
marcă comunitară verbală DSBW — Marcă comunitară
verbală anterioară DSB — Motiv relativ de refuz — Risc
de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regula-
mentul (CE) nr. 40/94 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera
(b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009]”]

(2010/C 63/80)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamant: Karen Goncharov (Moscova, Rusia) (reprezentanți:
G. Hasselblatt și A. Späth, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci,
desene și modele industriale) (reprezentanți: inițial A. Poch,
ulterior B. Schmidt, agenți)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a
OAPI, intervenientă la Tribunal: DSB (Copenhaga, Danemarca)
(reprezentanți: F. González Díaz și T. Graf, avocați)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs
a OAPI din 4 decembrie 2006 (cauza R 1330/2005-2) privind
o procedură de opoziție între DSB și domnul K. Goncharov.

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Îl obligă pe domnul Karen Goncharov la plata cheltuielilor de
judecată.

⁽¹⁾ JO C 82, 14.4.2007

Hotărârea Tribunalului din 21 ianuarie 2010 — G-Star Raw
Denim/OAPI — ESGW (G Stor)

(Cauza T-309/08) ⁽¹⁾

[„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de
înregistrare a mărcii comunitare figurative G Stor — Mărci
naționale și comunitare verbale și figurative anterioare
G-STAR și G-STAR RAW DENIM — Motiv relativ de
refuz — Lipsa similitudinii mărcilor — Articolul 8 alineatul
(5) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 [devenit articolul 8
alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009]”]

(2010/C 63/81)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: G-Star Raw Denim kft (Budapesta, Ungaria)
(reprezentant: G. Vos, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci,
desene și modele industriale) (reprezentanți: D. Botis și J. Novais
Gonçalves, agenți)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a
OAPI: ESGW Holdings Ltd (Road Town, Insulele Virgine
Britanice, Regatul Unit)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei întâi de recurs a
OAPI din 14 aprilie 2008 (R 1232/2007-1) privind o procedură
de opoziție între G-Star Raw Denim kft și ESGW Holdings Ltd

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Obligă G-Star Raw Denim kft la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 260, 11.10.2008

Hotărârea Tribunalului din 27 ianuarie 2010 — REWE-Zentral/OAPI — Grupo Corporativo Teype (Solfrutta)

(Cauza T-331/08) ⁽¹⁾

[„*Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii verbale Solfrutta — Marca comunitară verbală anterioară FRUTISOL — Motive relative de refuz — Risc de confuzie — Refuzul parțial al înregistrării — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (EC) nr. 207/2009]*”]

(2010/C 63/82)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: REWE-Zentral AG (Köln, Germania) (reprezentanți: M. Kinkeldey și A. Bognár, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: A. Folliard-Monguiral, agent)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Grupo Corporativo Teype, SL (Madrid, Spania)

Obiectul

Ațiune formulată împotriva deciziei Camerei a doua de recurs a OAPI din 21 mai 2008 (cauza R 1679/2007-2) privind o procedură de opoziție între Grupo Corporativo Teype, SL și REWE-Zentral AG

Dispozitivul

1. Anulează decizia Camerei a doua de recurs a OAPI din 21 mai 2008 (cauza R 1679/2007-2).
2. Obligă OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 260, 11.10.2008

Ordonanța președintelui Tribunalului din 20 ianuarie 2010 — Agriconsulting Europe/Comisia

(Cauza T-443/09 R)

[„*Măsuri provizorii — Achiziții publice — Procedură de cerere de ofertă — Respingerea unei oferte — Cerere de suspendare a executării și cerere de măsuri provizorii — Pierderea unei șanse — Absența unui prejudiciu grav și ireparabil — Lipsa urgenței*”]

(2010/C 63/83)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Agriconsulting Europe SA (Bruxelles, Belgia) (reprezentanți: F. Sciaudone, R. Sciaudone și A. Neri, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: A. Bordes și L. Prete, agenți)

Obiectul

Cerere de măsuri provizorii privind procedura de cerere de ofertă EuropeAid/127054/C/SER/Multi, referitoare la prestarea de servicii pe termen scurt exclusiv în favoarea țărilor terțe care beneficiază de ajutorul extern al Comisiei

Dispozitivul

1. Respinge cererea de măsuri provizorii.
2. Cererea privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.

Ațiune introdusă la 30 noiembrie 2009 — Fercal — Consultadoria e Serviços/OAPI — Jacson of Scandinavia (JACKSON SHOES)

(Cauza T-474/09)

(2010/C 63/84)

Limba în care a fost formulată acțiunea: portugheza

Părțile

Reclamantă: Fercal — Consultadoria e Serviços, Ltda (Lisabona, Portugalia) (reprezentant: A. Rodrigues, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Jacson of Scandinavia AB (Vollsjö, Suedia)

Concluziile reclamantei

— Anularea Deciziei Camerei a doua de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)(OAPI) din 18 august 2009 din cauza R 1253/2008-2 și, în consecință, menținerea înregistrării mărcii comunitare nr. 1 077 858, „JACKSON SHOES”

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară înregistrată care a făcut obiectul unei cereri de declarare a nulității: „JACKSON SHOES”

Titularul mărcii comunitare: reclamanta

Partea care solicită declararea nulității mărcii comunitare: cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Dreptul asupra mărcii al părții care solicită declararea nulității: marca verbală suedeză „JACSON OF SCANDINAVIA AB”.

Decizia diviziei de anulare: admite cererea de declarare a nulității.

Decizia camerei de recurs: respinge recursul.

Motivele invocate: încălcarea articolului 8 alineatul (4) și a articolului 53 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 privind marca comunitară, întrucât nu există un risc de confuzie între marca „JACKSON SHOES” și marca „JACSON OF SCANDINAVIA AB”.

Deși există similitudini grafice și fonetice între denumirile JACKSON și JACSON, comparația trebuie efectuată ținându-se seama de semne în ansamblu: „JACKSON SHOES”/„JACSON OF SCANDINAVIA AB”.

Pe baza unei simple denumiri comerciale suedeze, nu se poate recunoaște un drept de utilizare exclusivă în toate statele membre ale Uniunii Europene, a unei denumiri utilizate în mod obișnuit în numeroase alte state ale Uniunii de milioane de persoane, precum și de alte întreprinderi și care constituie prin urmare un semn care are caracter distinctiv redus. În consecință, nu se poate interzice ca acest semn sau un altul similar să fie utilizat din nou de terți, în combinație cu alte elemente.

În plus, un consumator mediu percepe cu ușurință că se găsește în prezența unor semne distinctive de tipuri diferite: unul constă într-o marcă verbală, iar celălalt într-o denumire comercială, în acest caz, datorită prezenței siglei AB.

Ațiune introdusă la 4 ianuarie 2010 — PPG și SNF/ECHA

(Cauza T-1/10)

(2010/C 63/85)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG) (Bruxelles, Belgia), SNF SAS (Andrézieux, Franța) (reprezentanți: K. Van Maldegem, P. Sellar și R. Cana, avocați)

Pârâtă: Agenția Europeană pentru Produse Chimice (ECHA)

Concluziile reclamantelor

— Declararea admisibilității și temeiniciei acțiunii;

— anularea deciziei atacate;

— obligarea ECHA la plata cheltuielilor de judecată;

— dispunerea oricărei altei măsuri considerate necesare.

Motivele și principalele argumente

Reclamantele solicită anularea Deciziei Agenției Europene pentru Produse Chimice (ECHA) din 7 decembrie 2009 de identificare a acrilamidei (CE nr. 201-173-7) ca substanță care îndeplinește criteriile prevăzute la articolul 57 din Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 (!) (denumit în continuare „Regulamentul REACH”), potrivit articolului 59 din Regulamentul REACH.

Prin decizia atacată, care a fost adusă la cunoștința reclamantelor prin intermediul unui comunicat de presă al ECHA din 7 decembrie 2009, substanța acrilamidă a fost inclusă în lista celor 15 substanțe chimice noi din Lista substanțelor candidate la identificarea ca substanță care prezintă un risc foarte ridicat. Reclamantele susțin că, din cauza acestei decizii, vor fi obligate să furnizeze anumite informații privind nivelul de acrilamidă conținut în produsele pe care le vând clienților lor, astfel încât acești clienți să se conformeze obligațiilor de notificare și de informare care le sunt impuse de Regulamentul REACH. În plus, acestea ar putea fi obligate și să actualizeze fișele cu date de securitate și/sau să comunice clienților lor informații privind identificarea acrilamidei ca substanță care prezintă un risc foarte ridicat.

Reclamantele afirmă că decizia atacată este ilegală întrucât se bazează pe o evaluare de bază a acrilamidei care este eronată din punct de vedere științific și juridic. Potrivit reclamantelor, pârâta a săvârșit erori vădite de apreciere la adoptarea deciziei atacate. În particular, reclamantele susțin că decizia atacată încalcă normele aplicabile stabilite de Regulamentul REACH pentru identificarea substanțelor care prezintă un risc foarte ridicat.

Rezumând, reclamantele susțin că decizia atacată identifică de fapt acrilamida drept substanță care prezintă un risc foarte ridicat pentru motivul că este vorba despre o substanță chimică. Cu toate acestea, reclamantele arată că acrilamida este utilizată exclusiv ca intermediar și este, prin urmare, scutită de la aplicarea titlului VII din Regulamentul REACH, privind autorizațiile, potrivit articolului 2 alineatul (8) și articolului 59 din regulamentul citat.

În plus, reclamantele susțin că decizia atacată a fost adoptată fără dovezi suficiente și că, prin urmare, pârâta a săvârșit o eroare vădită de apreciere.

În sfârșit, reclamantele susțin că decizia atacată încalcă, în afară de dispozițiile Regulamentului REACH, principiile proporționalității și egalității de tratament.

(¹) Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2006 privind înregistrarea, evaluarea, autorizarea și restricționarea substanțelor chimice (REACH), de înființare a Agenției Europene pentru Produse Chimice, de modificare a Directivei 1999/45/CE și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 793/93 al Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 1488/94 al Comisiei, precum și a Directivei 76/769/CEE a Consiliului și a Directivelor 91/155/CEE, 93/67/CEE, 93/105/CE și 2000/21/CE ale Comisiei (JO L 396, p. 1, Ediție specială, 13/vol. 60, p. 3).

Recurs introdus la 15 ianuarie 2010 de Luigi Marcuccio împotriva Hotărârii pronunțate la 29 octombrie 2009 de Tribunalul Funcției Publice în cauza F-94/08, Marcuccio/Comisia

(Cauza T-12/10 P)

(2010/C 63/86)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Recurent: Luigi Marcuccio (Tricase, Italia) (reprezentant: G. Cipressa, avocat)

Cealaltă parte în proces: Comisia Europeană

Concluziile recurentului

- indiferent de situație: anularea în *totalitate* și fără nicio excepție a ordonanței atacate;
- constatarea faptului că acțiunea în primă instanță în legătură cu care a fost emisă ordonanța atacată, era perfect admisibilă în *totalitate* și fără nicio excepție;
- în principal: admiterea în *totalitate* și fără nicio excepție a *petitum*-ului reclamantului formulat în cadrul acțiunii în primă instanță;
- obligarea pârâtei la plata către reclamant a tuturor cheltuielilor și onorariilor suportate de acesta, aferente tuturor gradelor de jurisdicție parcurse până în prezent în cauza *de qua*;
- în subsidiar: retrimiteră cauzei *de qua* spre rejudecare la Tribunalul Funcției Publice constituit în alt complet.

Motivele și principalele argumente

Prezentul recurs este îndreptat împotriva Ordonanței Tribunalului Funcției Publice (TFP) din 29 octombrie 2009 din cauza F-94/08. Prin această ordonanță a fost respinsă ca inadmisibilă o acțiune având ca obiect nota din 28 martie 2008 prin care Comisia Europeană l-a informat cu privire la intenția de a reține o parte din prestația de invaliditate a acestuia în contul plății cheltuielilor efectuate într-o procedură anterioară.

În susținerea propriilor pretenții, recurentul invocă o pretinsă denaturare a situației de fapt în ordonanța atacată, o nemotivare absolută, precum și aplicarea și aplicarea incorectă a principiului *tempus regis actum* și a noțiunii de decizie care îl lezează.

Acțiune introdusă la 22 ianuarie 2010 — Alisei/Comisia

(Cauza T-16/10)

(2010/C 63/87)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Alisei (Roma, Italia) (reprezentanți: F. Sciaudone, avocat, R. Sciaudone, avocat, A. Neri, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantei

- Anularea deciziei de respingere;
- anularea deciziei de atribuire;
- obligarea Comisiei la repararea prejudiciului;
- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin prezenta acțiune, Alisei solicită:

- anularea deciziei Comisiei din 29 octombrie 2009 prin care, pe de o parte, Comisia nu a admis cererea de subvenție prezentată de reclamantă în cadrul cererii de propuneri „Mecanism de reacție rapidă la creșterea prețurilor la produsele alimentare în țările în curs de dezvoltare” (EuropeAid/128608/C/ACT/Multi) și, pe de altă parte, a înscris cererea reclamantei pe o listă de rezervă;
- anularea deciziei Comisiei din 29 octombrie 2009 prin care Comisia a selectat cererea de subvenție prezentată de o altă organizație;
- repararea prejudiciului suferit.

Reclamanta susține în acest sens că propunea, potrivit indicațiilor cuprinse în cererea de propuneri, o acțiune directă de ameliorare a capacității de producție în São Tomé și Príncipe, menționând în acest scop ca partener local o organizație locală expertă în sectorul agricol.

După ce propunerea reclamantei a fost preselectată, aceasta a fost invitată să prezinte cererea completă până la datat de 15 septembrie 2009.

Întrucât nu a obținut nicio comunicare cu privire la rezultatul evaluării proprii oferte, spre deosebire de alte organizații care răspuseseră la cererea de propuneri în cauză, reclamanta a solicitat informații printr-un e-mail din 17 noiembrie 2009. Printr-un răspuns din aceeași zi, Comisia a informat-o că răspunsul fusese deja trimis tuturor participanților și, în orice caz, anexa copia acestuia. Prin decizia atacată, Comisia Europeană a informat-o pe reclamantă că propunerea acesteia nu fusese selectată de comisia de evaluare în vederea acordării subvenției și că decisese înscrierea acestei propuneri pe o listă de rezervă valabilă până la 31 decembrie 2009. Comisia a comunicat în plus că, în care în care Alisei nu va fi contactată

în această perioadă, aceasta nu va mai fi luată în considerare pentru acordarea unei subvenții în cadrul cererii de propuneri în cauză.

În susținerea cererii de anulare a deciziei prin care a fost respinsă cererea de subvenție a reclamantei, se invocă:

- încălcarea obligației de motivare, în măsura în care Comisia nu a indicat, și a respins în mod explicit cererea de informații în acest sens, motivele (chiar sumare) pentru care cererea reclamantei a fost exclusă și înscrisă pe o listă de rezervă;

- încălcarea principiului transparenței în activitatea administrativă, a principiului egalității de tratament și a dreptului la apărare, în măsura în care Comisia i-a informat pe ceilalți concurenți excluși cu privire la motivele excluderii, în timp ce comunicarea unor informații către reclamantă este condiționată de împlinirea termenului de valabilitate al listei de rezervă.

În susținerea cererii de anulare a deciziei prin care subvenția a fost atribuită organizației câștigătoare, se invocă:

- aprecierea greșită și neîntemeiată a deciziei atacate, în măsura în care Comisia a selectat pentru o subvenție o cerere care este prezentată de o organizație cu o experiență profesională limitată și cu o capacitate tehnică insuficientă, precum și lipsită de autonomie în raport cu cele prezentate de alte organizații, în special în raport cu cea a reclamantei.

Reclamanta solicită, în sfârșit, repararea prejudiciului suferit.

Ordonanța Tribunalului din 7 ianuarie 2010 — van Hest/Consiliul și Comisia

(Cauza T-11/98) ⁽¹⁾

(2010/C 63/88)

Limba de procedură: olandeza

Președintele Camerei a opta a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 72, 7.3.1998.

**Ordonanța Tribunalului din 14 ianuarie 2010 —
Koninklijke FrieslandCampina/Comisia**

(Cauza T-348/03 RENV) ⁽¹⁾

(2010/C 63/89)

Limba de procedură: olandeza

Președintele Camerei a șaptea a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 21, 24.1.2004.

**Ordonanța Tribunalului din 11 ianuarie 2010 — Reno
Schuhcentrum/OAPI — Payless ShoeSource Worldwide
(Payless ShoeSource)**

(Cauza T-173/07) ⁽¹⁾

(2010/C 63/90)

Limba de procedură: engleza

Președintele Camerei a doua a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 170, 21.7.2007.

TRIBUNALUL FUNCȚIEI PUBLICE

Acțiune introdusă la 15 decembrie 2009 —
Michail/Comisia

(Cauza F-100/09)

(2010/C 63/91)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamant: Christos Michail (Bruxelles, Belgia) (reprezentant: C. Meidani, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Obiectul și descrierea litigiului

Anularea deciziei pârâtei de respingere a cererii de asistență formulate în temeiul articolului 24 din statut ca urmare a hărțuirii morale pe care reclamantul pretinde că a suferit-o.

Concluziile reclamantului

— anularea Deciziei din 9 martie 2009 de respingere a cererii de asistență formulate în temeiul articolului 24 din statut;

— obligarea Comisiei la repararea prejudiciului moral care se ridică la suma de 30 000 de euro;

— obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Acțiune introdusă la 15 decembrie 2009 — AA/Comisia

(Cauza F-101/09)

(2010/C 63/92)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: AA (Bruxelles, Belgia) (reprezentați: K. Van Maldegem și C. Mereu, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Obiectul și descrierea litigiului

În principal, anularea parțială a deciziei de încadrare a reclamantului în gradul AD6 treapta 2 și de obligare a pârâtei la repararea prejudiciului cauzat reclamantului. În subsidiar, obligarea pârâtei la plata de daune morale și materiale cauzate prin întârzierea în recrutarea reclamantului

Concluziile reclamantului

— În principal, anularea deciziei din 19 februarie 2009, în măsura în care stabilește încadrarea definitivă a reclamantului, precum și obligarea pârâtei la plata de despăgubiri în cuantum de 320 854 de euro și daune interese compensatorii și moratorii în procent de 6,75 % pentru prejudiciul material și moral suferit;

— în subsidiar, obligarea pârâtei la plata de despăgubiri în cuantum de 2 331 246 de euro și daune interese compensatorii și moratorii în procent de 6,75 % pentru prejudiciul material și moral cauzat prin întârzierea în recrutarea reclamantului;

— obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Acțiune introdusă la 4 ianuarie 2010 — Marcuccio/Comisia

(Cauza F-1/10)

(2010/C 63/93)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamant: Luigi Marcuccio (Tricase, Lecce) (reprezentant: G. Cipressa, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Obiectul și descrierea litigiului

Anularea deciziilor de respingere a cererilor reclamantului prin care se urmărește obținerea unei rambursări de 100 % a anumitor cheltuieli medicale efectuate de acesta

Concluziile reclamantului

- Anularea deciziilor, oricare ar fi forma în care au fost adoptate, prin care au fost respinse cele două cereri de rambursare din 25 decembrie 2008;
- anularea deciziei, oricare ar fi forma în care a fost adoptată, prin care a fost respinsă cererea din 27 decembrie 2008;
- anularea, în măsura necesară, a deciziei de respingere, oricare ar fi forma în care a fost adoptată, a reclamației din 11 iulie 2009 introdusă de reclamant împotriva celor două decizii de respingere a celor două cereri de rambursare din 25 decembrie 2008, precum și împotriva deciziei de respingere a cererii din 27 decembrie 2008;
- anularea, în măsura necesară, a notei din 21 septembrie 2009 primită de reclamant la 26 octombrie 2009, redactată în altă limbă decât italiana, și la 24 decembrie 2009, în traducere în limba italiană;
- obligarea Comisiei la plata către reclamant, fără întârziere, în temeiul rambursării în proporție de 100 % a cheltuielilor medicale efectuate de acesta și pentru care a solicitat o rambursare din partea Sistemului comun de asigurări de boală, a sumei de 2 519,08 euro sau a oricărei sume mai mici pe care Tribunalul o va aprecia justă și echitabilă în acest temei și, în plus, la plata dobânzilor pentru suma sus-menționată, din prima zi a celei de a cincea luni începând din ziua în care destinatarul cererii din 27 decembrie 2008 și al celor două cereri de rambursare din 25 decembrie 2008 a fost în măsură să ia cunoștință de acestea, în valoare de 10 % pe an, cu capitalizare anuală, sau în valoarea, cu capitalizarea și începând din ziua pe care Tribunalul o va aprecia ca justă și echitabilă;
- obligarea Comisiei la plata către reclamant, fără întârziere, a diferenței dintre sumele plătite de acesta pentru cheltuieli medicale efectuate de acesta în perioada 1 decembrie 2000-30 noiembrie 2008 inclusiv și care au făcut obiectul a mai multe cereri de rambursare din partea Sistemului comun de asigurări de boală pentru perioada 1 decembrie 2000-30 noiembrie 2008 și sumele care i-au fost rambursate până în prezent sau în măsura în care Tribunalul va aprecia că este just și echitabil, și, în plus, plata de dobânzi pentru diferența sus-menționată sau, în măsura în care Tribunalul va aprecia ca fiind just și echitabil, din prima zi a celei de cincea luni începând din ziua în care destinatarul cererii din 27 decembrie 2008 a fost în măsură să ia cunoștință de aceasta, în valoare de 10 % pe an, cu capitalizare anuală, sau în valoarea, cu capitalizarea și începând din ziua pe care Tribunalul o va aprecia ca justă și echitabilă;
- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Acțiune introdusă la 7 ianuarie 2010 — Marcuccio/Comisia**(Cauza F-2/10)**

(2010/C 63/94)

*Limba de procedură: italiana***Părțile**

Reclamant: Luigi Marcuccio (Tricase, Lecce) (reprezentant: G. Cipresa, avocat)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Obiectul și descrierea litigiului

Anularea deciziilor de respingere a cererilor reclamantului, prin care acesta solicita rambursarea în cuantum de 100 % a anumitor cheltuieli medicale.

Concluziile reclamantului

- Anularea deciziei, indiferent de forma în care a fost adoptată, de respingere a cererii din 17 martie 2009;
- anularea, în măsura în care se dovedește necesar, a notei din 9 iunie 2009;
- anularea, în măsura în care se dovedește necesar, a deciziei, indiferent de forma în care a fost adoptată, de respingere a reclamației din 15 septembrie 2009, formulată de reclamant împotriva deciziei de respingere a cererii din 17 martie 2009;
- anularea, în măsura în care se dovedește necesar, a notei din 22 septembrie 2009;
- obligarea Comisiei Comunităților Europene la rambursarea către reclamant a diferenței între sumele achitate de acesta din urmă drept cheltuieli medicale între 1 decembrie 2000 și 17 martie 2009, inclusiv, sume pentru care au fost depuse numeroase cereri de rambursare în cursul perioadei menționate, precum și a sumelor rambursate de regimul comun de asigurări de sănătate, ori a întregii sume pe care Tribunalul o va considera justă și echitabilă în această privință, majorată cu dobânzile datorate pentru valoarea diferenței sus-menționate, sau pentru suma pe care Tribunalul o va considera justă și echitabilă, cu începere din cea de a cincia lună de la data la care destinatarul cererii din 17 martie 2009 a fost în măsură să ia la cunoștință cererea, dobânzi stabilite la nivelul de 10 % pe an, cu capitalizare anuală, sau la valoarea, tipul de capitalizare și de la data pe care Tribunalul le va considera juste și echitabile;

— obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Acțiune introdusă la 18 ianuarie 2010 — Nastvogel/Consiliul

(Cauza F-4/10)

(2010/C 63/95)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Christiana Nastvogel (Bruxelles, Belgia) (reprezentanți: S. Orlandi, A. Coolen, H.-N. Louis și E. Marchal, avocați)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Obiectul și descrierea litigiului

Anularea deciziei de stabilire a raportului de evaluare al reclamantei pentru perioada 1 iulie 2006-31 decembrie 2007

Concluziile reclamantei

— Anularea deciziei de stabilire a raportului de evaluare al reclamantei pentru perioada 1 iulie 2006-31 decembrie 2007;

— obligarea Consiliului Uniunii Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Acțiune introdusă la 19 ianuarie 2010 — Clarke/OAPI

(Cauza F-5/10)

(2010/C 63/96)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Nicole Clarke (Alicante, Spania) (reprezentant: H. Tettenborn, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Obiectul și descrierea litigiului

Pe de o parte, declararea nulității clauzei din contractul reclamantei prin care se prevedea încetarea automată a contractului

de muncă în cazul în care reclamanta nu va fi selecționată printr-un concurs extern planificat pentru OAPI, pe de altă parte, declararea faptului că concursurile OHIM/AD/01/07, OHIM/AD/02/07, OHIM/AST/01/07 și OHIM/AST/02/02 nu au niciun efect asupra contractului reclamantei. În sfârșit, o cerere de daune interese.

Concluziile reclamantei

— Anularea scrisorii OAPI din 12 martie 2009 și a deciziilor OAPI cuprinse în aceasta, prin care se stabilește încetarea raportului de muncă al reclamantei prin aplicarea unui preaviz de 8 luni începând din 16 martie 2009 și constatarea continuării raportului de muncă, nesoluționat, între reclamantă și OAPI. În măsura în care Tribunalul consideră necesar, reclamanta solicită în plus anularea scrisorilor ulterioare ale OAPI, pe care aceasta nu le consideră autonome, din 3 august 2009 (suspendarea termenului timp de trei luni) și din 9 octombrie 2009 (respingerea reclamației);

— anularea sau declararea nulității clauzei de reziliere a contractului prevăzută la articolul 5 din contractul de muncă al reclamantei încheiat cu OAPI;

— în subsidiar, constatarea faptului că nici pe viitor încetarea contractului de muncă al reclamantei nu se poate întemeia pe clauza de reziliere prevăzută în acesta;

— în subsidiar, constatarea faptului că, în orice caz, concursurile indicate în scrisoarea OAPI din 12 martie 2009 nu puteau determina efectele negative ale clauzei de reziliere;

— obligarea OAPI la acordarea unei despăgubiri reclamantei într-un quantum adecvat stabilit de instanță în mod echitabil prin evaluarea daunelor morale și imateriale suferite prin declarațiile menționate la primul paragraf din cerere;

— în cazul în care activitatea profesională efectuată în mod concret de reclamantă la momentul deciziei Tribunalului și/sau plata sumelor datorate reclamantei de OAPI ar înceta în pofida menținerii unui raport de muncă din cauza conduitei ilegale a OAPI;

— obligarea OAPI — după acceptarea obligației acestuia de a păstra aceleași condiții pentru reclamantă și de a o reintegra în serviciu — de a despăgubi integral reclamanta pentru prejudiciile materiale suferite, în special plătitind toate cheltuielile eventuale efectuate și toate costurile suplimentare cauzate acesteia de comportamentul ilegal al OAPI (deducând ajutorul de șomaj primit);

- în subsidiar, în cazul în care pentru motive de drept și de fapt în speță nu ar avea loc o reintegrare a reclamantei în serviciu și/sau o continuare a raportului de muncă în aceleași condiții, obligarea OAPI la acordarea unor despăgubiri reclamantei pentru daunele materiale pe care le-a suferit din cauza întreruperii ilegale a activității sale într-un quantum egal cu diferența dintre venitul concret estimat și venitul pe care reclamanta l-ar fi perceput dacă ar fi fost menținut contractul, luând în considerare drepturile de pensie și alte indemnizații;
- obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Ațiune introdusă la 19 ianuarie 2010 — Munch/OAPI

(Cauza F-6/10)

(2010/C 63/97)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamant: Yannick Munch (Barcelona, Spania) (reprezentant: H. Tettenborn, Rechtsanwalt)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Obiectul și descrierea litigiului

Pe de o parte, anularea clauzei din contractul reclamantului care prevede rezilierea de drept a contractului de muncă în cazul în care reclamantul nu va fi selecționat de OAPI pe baza unei proceduri de concurs extern și, pe de altă parte, declararea faptului că respectivele proceduri de concurs OAPI/AD/01/07, OAPI/AD/02/07, OAPI/AST/01/07 și OAPI/AST/02/02 nu au niciun efect asupra contractului reclamantului. În plus, se solicită daune-interese.

Concluziile reclamantului

- Anularea comunicării OAPI din 12 martie 2009 și a deciziilor cuprinse în această comunicare, potrivit cărora raportul de muncă al reclamantului încetează începând de la 16 martie 2009, cu un preaviz de reziliere de 7 luni și declararea derulării în continuare a raportului de muncă dintre reclamant și OAPI. În măsura în care Curtea consideră necesar, reclamantul solicită de asemenea anularea comunicării OAPI din 9 octombrie 2009 pe care

reclamantul nu o apreciază ca fiind de sine stătător (reclamație respinsă),

- anularea sau declararea nulității clauzei de reziliere prevăzute la articolul 5 din contractul de muncă încheiat de reclamant cu OAPI;

în subsidiar, declararea faptului că încetarea contractului de muncă al reclamantului nu se poate întemeia nici în viitor pe clauza de reziliere a contractului său de muncă,

cu titlu mai subsidiar, constatarea faptului că, în orice caz, procedurile de concurs menționate în comunicarea OAPI din 12 martie 2009 nu erau de natură să declanșeze efecte negative ale clauzei de reziliere.

- obligarea OAPI la plata de daune-interese către reclamant într-un quantum adecvat stabilit de instanță, pentru prejudiciile morale suferite ca urmare a actelor menționate în primul capăt de cerere.

- după stabilirea obligației OAPI de a continua, în aceleași condiții, raportul de muncă cu reclamantul și de a-l reîncadra în serviciu — obligarea acestuia la plata de despăgubiri care să acopere toate prejudiciile materiale suferite, în special prin plata tuturor eventualelor salarii pe care le-ar fi avut de încasat, precum și la plata tuturor cheltuielilor suplimentare suportate de reclamant ca urmare a comportamentului ilegal al OAPI (după deducerea ajutoarelor de șomaj primite),

în subsidiar, dacă din motive de drept sau de fapt în prezenta cauză nu se realizează reintegrarea reclamantului în serviciu și/sau continuarea raportului de muncă în aceleași condiții, obligarea OAPI la plata de daune-interese către reclamant pentru prejudiciile materiale suferite ca urmare a încetării în mod ilegal a activității sale, daune-interese reprezentând diferența dintre veniturile efective la care se poate aștepta și cele pe care le-ar fi obținut reclamantul în cazul în care contractul s-ar fi derulat în continuare, ținându-se cont și de prestațiile de pensie și de alte drepturi;

cu toate acestea, obligarea OAPI cel puțin la plata de daune-interese către reclamant pentru prejudiciile materiale suferite ca urmare a încetării în mod ilegal a activității sale, daune-interese reprezentând diferența dintre veniturile obținute până la 15 octombrie 2009 și veniturile pe care le-ar fi obținut reclamantul în cazul în care contractul s-ar fi derulat în continuare până la 15 noiembrie 2009, ținându-se cont și de prestațiile de pensie și de alte drepturi.

- obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată aferente procedurii.

<u>Numărul informării</u>	Cuprins (<i>continuare</i>)	Pagina
2010/C 63/90	Cauza T-173/07: Ordonanța Tribunalului din 11 ianuarie 2010 — Reno Schuhcentrum/OAPI — Payless ShoeSource Worldwide (Payless ShoeSource)	51

Tribunalul Funcției Publice

2010/C 63/91	Cauza F-100/09: Acțiune introdusă la 15 decembrie 2009 — Michail/Comisia	52
2010/C 63/92	Cauza F-101/09: Acțiune introdusă la 15 decembrie 2009 — AA/Comisia	52
2010/C 63/93	Cauza F-1/10: Acțiune introdusă la 4 ianuarie 2010 — Marcuccio/Comisia	52
2010/C 63/94	Cauza F-2/10: Acțiune introdusă la 7 ianuarie 2010 — Marcuccio/Comisia	53
2010/C 63/95	Cauza F-4/10: Acțiune introdusă la 18 ianuarie 2010 — Nastvogel/Consiliul	54
2010/C 63/96	Cauza F-5/10: Acțiune introdusă la 19 ianuarie 2010 — Clarke/OAPI	54
2010/C 63/97	Cauza F-6/10: Acțiune introdusă la 19 ianuarie 2010 — Munch/OAPI	55

Prețul abonamentelor în 2010
(fără TVA, inclusiv cheltuieli de transport pentru expediere simplă)

Jurnalul Oficial al UE, seriile L+C, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	1 100 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L+C, versiunea tipărită + CD-ROM, ediție anuală	22 de limbi oficiale ale UE	1 200 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria L, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	770 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L+C, CD-ROM, ediție lunară (cumulat)	22 de limbi oficiale ale UE	400 EUR pe an
Supliment la Jurnalul Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice), CD-ROM, ediție bisăptămânală	Multilingv: 23 de limbi oficiale ale UE	300 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria C – Anunțuri de concurs	Limbă (limbi) în funcție de concurs	50 EUR pe an

Abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, care apare în limbile oficiale ale Uniunii Europene, este disponibil în 22 de versiuni lingvistice. Jurnalul Oficial cuprinde seriile L (Legislație) și C (Comunicări și informări).

Pentru fiecare versiune lingvistică se încheie un abonament separat.

În conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 920/2005 al Consiliului, publicat în Jurnalul Oficial L 156 din 18 iunie 2005, care prevede că, temporar, instituțiile Uniunii Europene nu au obligația de a redacta toate actele în irlandeză și nici de a le publica în această limbă, Jurnalele Oficiale publicate în limba irlandeză se comercializează separat.

Abonamentul la Suplimentul Jurnalului Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice) cuprinde toate cele 23 de versiuni lingvistice oficiale într-un singur CD-ROM multilingv.

La cerere, abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* conferă dreptul de a primi diverse anexe ale Jurnalului Oficial. Abonaților li se semnalează apariția anexelor printr-un aviz către cititori inclus în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Formatul CD-ROM va fi înlocuit în cursul anului 2010 cu formatul DVD.

Distribuire și abonamente

Abonamente la diverse periodice destinate vânzării, precum abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, pot fi contractate prin agențiile noastre de vânzări.

Lista agențiilor de vânzări este disponibilă la adresa:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_ro.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) oferă acces direct și gratuit la dreptul Uniunii Europene. Acest site permite consultarea *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*, inclusiv a tratatelor, a legislației, a jurisprudenței și a actelor pregătitoare ale legislației.

Pentru mai multe informații despre Uniunea Europeană, consultați: <http://europa.eu>

